

OROIGARIAK

TELLAECHÉ

R. ORTUZAR

Luis de Arboloa

899

PROTAGONISTAK

OROIGARIAK. ADOZAK

EDICIÓN DE LOS AUTORES. BIBLIOTECA DE LA UNIÓN

OROIGARIAK

DISCUSSIONE

H-68758
F 72686

AV
30618

OROIGARÍAK

ORTUZAR'TAR R., ABADEAK

Bermeo'ko Arantzaleen Bizikerez Eraturiko

ANTZERKIAK

TELÄTXE'REN MARGO-ARGIGARÍAK

BEAR DAN BAIMENEZ

IRARKOLEA IMPRENTA

GAUBEKA

BERMEO. 1925 BIZKAYA.

ЖАУБЕАДО

ЖАЗДАРЫ МАГРАСТЫО

Однажды в сказке народной были

ЖАУБЕАДЫ

ЖАУБЕАДЫ

ЖАУБЕАДЫ

ЖАУБЕАДЫ

ЖАУБЕАДЫ

ЖАУБЕАДЫ

ESKINTZA

RENTERIA'TAR KASIANO
BERMEO'KO SEME OSPATSUARI,
BERE JAYOTZ-EÑIARI DEUTSON
MAITASUNAREN SARIZ ETA
ADISKIDETASUNAREN AGERKAIZ,
ESKINTZEN DEUTSO
OPARI TXIKI
AU.

◆
EGILEAK.

Irakurleari Zerbait.

Gaur egunean, gure eŕi au euskalzale egiteko, teatrua dala uste dot biderik labur-en a eŕazena. Irakuŕi, gitxi irakurten dabe euskaldunak: eztakielako, askok; neketsu dabelako, geienak. Txikitatik, erdereaz batera, euskerea begietan baŕuna sartu balitzakioe, neke oŕen erdirik eleukee izango. Begiak argitzea gaitz dogunezkero, belariak gozatu daioguzan eŕiari.

Bermeoko aŕantzaleen bizikerea gai dabela, Ortuzar Abade zur ta eŕi-maiteak eratu dauskuzan antzerkitxo (sainete) onek eztitan ta aoa zabalik entzunak izango dira Bizkai-ko edozein uritan.

Betoz beste idazle batzuk Ortuzaren ondorik, baseŕitar ta nekezaleen oitura on nai galgaŕi mamintzat artuta, gatza ta eŕi-usaintxo gozoa daben antzerki asko egitera. Olgetan - benetan ta ezarian - baiarian on andia egin lekioe eŕiari.

R. M. AZKUE.

Bilbon, 9 - I - 1922.

N. B.

Con el fin de acomodarnos lo más posible a la fonética local, hemos incurrido en algunas incorrecciones morfológicas, que el discreto lector sabrá apreciar.

Por indicación del eximio Director de la ACADEMIA DE LA LENGUA VASCA,
Don Resurrección M. de Azkue, hemos adoptado el signo Ú para la represen-
tación del fonema u francesa, tendencia muy corriente en Bermeo.

TEJLAERK

TORON~ ERVEN

BERMEO'KO OTSO - ETXEAN, 1914'GAREN URTEKO
EРЕGE-EGUN ETA ARATUSTIETAN, ANTZEZTURIKO ANTZER-
KIA, GERTALDI BITAN.

LENENGO GERTALDIKO AGERKIDEAK

KOSE. }
JULIEN. } Afantzaleak.

GUARDA. }
ASUNSIONA. } Arantzale emazteak.

MARIERDIKOA. Amalau urte inguruko mutila.

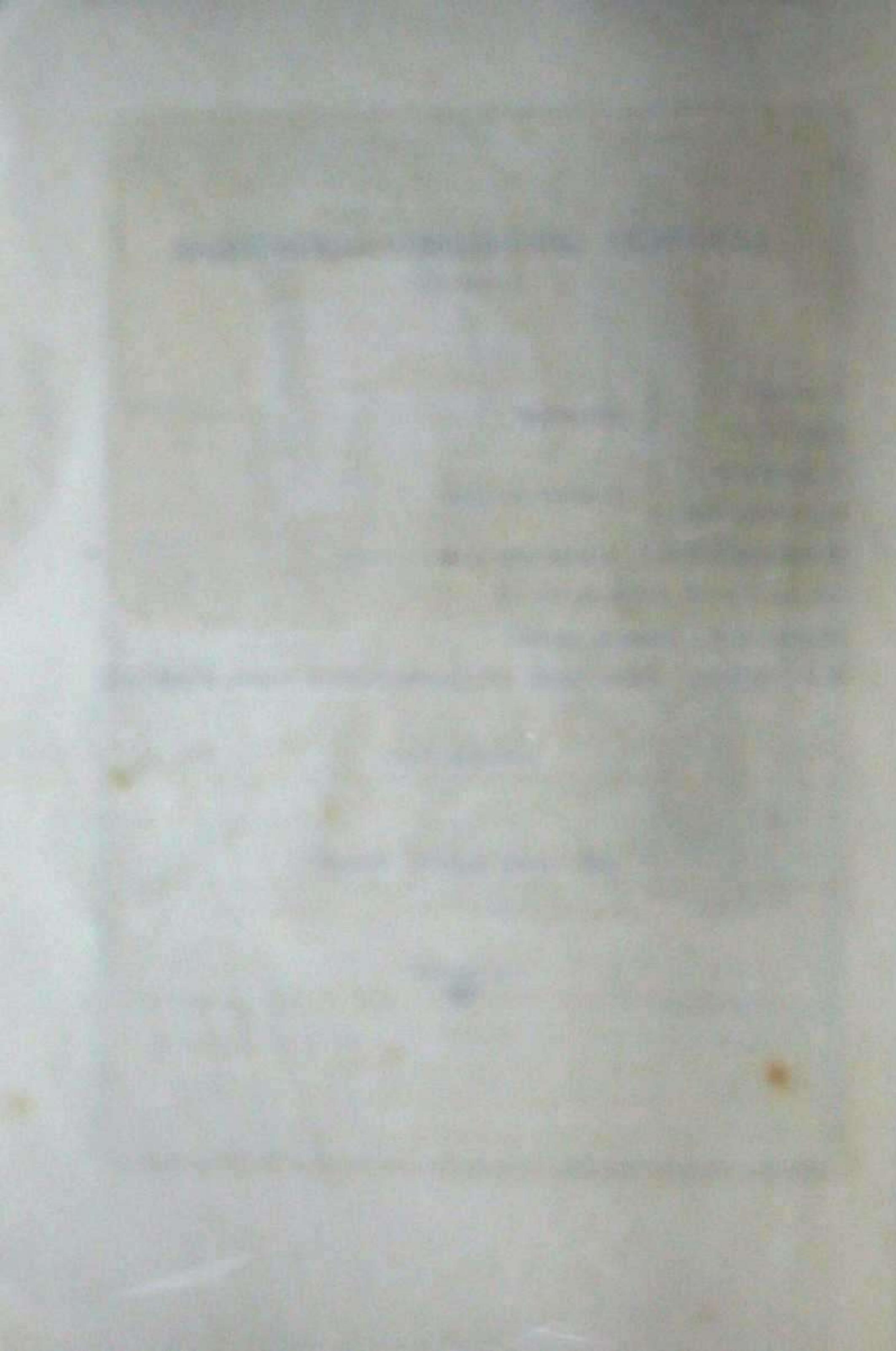
VENDEDOR AMBULANTE.

MIKOLAS. Arantzale agurea.

MUTIKOAK. Amar - amabi urte inguruko mutilak. Guztira sei edo zortzi.

JOSÉ FRANCO jaunaren abestiak.

TELLAZENE

TOÓRONTERUEN LENENGO GERTALDIA

Agertokia Bermeo'ko Tofonterua da, Ertzila kaletik ikusten dala.
Udate goiz - beranduan.

LENENGO AGERÁLDIA

Agertoyala yasoeran Kose agertuko da, amu - mai baten jezafita, amogiñen
diarduala. Geroago, lenengo mutikoa.

AMOGILEN ABESTIAK

Amogilien zeregiña da
zeregiñik astunena;
beti yañita mai zar batian
asi goixetik gauera,
Ris, ras, lemiagaz,
Din, dan, maluagaz.

Amogilien ofesidxua
ikasi gura dabenak,
artu bei laster bere eskuan
maļu, lima ta burdiňak.

Ris, ras, lemiagaz
Din, dan, maļuagaz.

Lemiarekiň, gorantz da berantz
zořozten dire burdiňak;
maļu zařagaz beraren puntak
amosten diren modura.

Ris, ras, lemiagaz,
Din, dan, maļuagaz.

Amogilien ekandua da
eskuak busti ixatia;
ořetarako botaten dabe
txistu mordua eskura.

Ris, ras, lemiagaz
Din, dan, maļuagaz.

ERASTEN

KOSE. —

Ay ene, Kose,

au da elorídxue,
beti amogile
ta beti probe. (Ariketan astiro).

¡Orek andiki araidxuok, orek dozak mutilek!.. Eztauela
áraiňik portuen... esatielez jeh! alper batzuk diela
Bermioko mariňeruek... ¡Yuen bidxezak eurek...
araidxuok..! (Aldakera). ¡Au ezta bixitxie ta au ezta..!

Goixien altza adi goixeko iru edo lauretan; erueik itz - sora yaki anpuí bet da obi zati bet bakařik, ta gero... on adi bertan kala batetik bestera, ta bestetik bestera, apaidxotik iñope tietu barik. (Burdiñ ertzian ageitzen da mutiko bat, teñatu gañian ballegoan). ¡Txo... araidxuori! (Zutunduten da bera artzen). ¡Infernukuek dozak imen senteliok elai.. Anpuítxu bateitxik eze yeusten da guardabajo. ¡Senteliok, kontro! (Jesarten da). Eta lengo kaŕerara yuen da... ¿zetako ainbeste bier da ainbeste araidxokeri? Porture otoñi... txe ¡mus! (Ariketan astiro). Uñunguen badxiñostak tereste kasa - txakuíbatek eze: Da, Kose, añañik?... ¡eh!.. ¿añañe?.. ezta granorik pe...; ta etxiñotzak beste lagun araidxo bateri ze: Klaro... estos señoritos se t' an echo i!.. Estos en bafor ban i en bafor bienen y agora no te quieren trabajar. (Aldakera). ¡Sentele góridxe! Anpurtxu bateitxik eze tietutentzat eskoko fragola! Con que... geu gabiltzezak añañe nondik ekarko porture... ta... diñotzak ¡eh! biařik eiñ gurezik gabiltzela... Estate baterako, por ejemplo... alper batzuk dieta Bermioko mariñeruek... ¡Itxi geldik! Ondiño otorko da beltie ta neuk esangotsat areri mooyeri: ¡Tú... usté... sin querer trabajar, eh?.. ¿Qué araidxo aseis bosotros sin quitar arraste pués?.. Obeto engolekidxek, bařiketa gitxi eiñ, da ařasteko añañik erosi ez... ¿Eskandalue ezta Bermioko plasan da portuen, Dolostieko lebatza saltzen ibiltxie?.. ¡Itxi geldik!.. Eta ganera ořek baño andidxauek pasaten die emen erídxen... Añañik eztauela itz - suen...

zorá lepuen... ¿da zer?.. Tostartekuetan fraternidá, kofradidxetan libertá da añañen presidxuen igualdá; aurí *itxol iñok* pentsa barik, Bermion armata ere-plubikie.⁽¹⁾ ¡Olakorik! Ondiño emen jeh! txitxaño kumek baño kofradi geidxau imingo die... ¡Eh... bañel.. ¡Txo... ez bañerik eiñ!.. ¡Ondiño etze-egunetan lapak saltzien ibiltzen dien andrak «lapa ederak eme - e - en», arek pe kofradidxe imingo daue!..

BIGARÉN AGERALDIA

KOSE ta JULIEN, ulduba (calvo).

JULIEN. —¡Kaixio, Kose!

KOSE. —¡Kaixio, Julien! Amen naidxauk amo batzuk etxen, andrie engañeteko.

JULIEN. —¡E... itxidxok oíri! Otoñadi neugaz amaiketakue etxen.

KOSE. —¿Amaiaketakue? ¿Non yauk amaiketakue etxeko ba? ¡Itxasoterik ez... da amaiketakue? ¡Txo... amoñoi!

JULIEN. —Gixona... neuk konbideko zaitxut txikito bategaz.

KOSE. —Ezta... ezta... andriek konbideten banau bez.

JULIEN. —Ontxe esan... ¿baztoz?

KOSE. —Ezetz, gixona: latiñ esango yuetak ela?

JULIEN. —¡Aistie ez aix i be... aistie!

KOSE. —¡Eu esango aix i aistie... eu! ¡Bai... eure moduen ibilkonok etzegunetan kalinpan, ta imiek eta andrie gosiegaz!

(1) Aldi baten Iru kofradi egoazan Bermeon: «Sociedad Libre de Pescadores», «Fraternidad» eta «Golxekeko Izara». ¡A zan nastic!

- JULIEN. —(Uteratuten da maitea ta aitzetan dau amu bat). ¡Eh!.. ¡Zelako amuek etxenzak ik pe!.. ¿onek dozak etxeko amuek? Sosotako edo dozak onek amuok.
- KOSE. —¿Zer ba... zantarak dozak ela?.. Euk eixek obiauek pa.
- JULIEN. —¿Orék paño obiauek?.. baitxe... baitxe... itsurik pe bai.
- KOSE. —¡Ik pai! ¡Lastimes abil aur kaliek austen... kalbo araidxue! ¡Txo... ortik ezpazuez buruen dakozun soidxie auskotzut eskuen dakoten matraluegaz!
- JULIEN. —¿Bai?.. Zeuk okikozu kontuen ze berba esanzun! ¡Atra-ako zaitxut ondiño. (Doa asafez).
- KOSE. —(In-bareko). ¡Senteñie dala moroye! Au dok ¡eh! iñori bare eraitzie ganarik oki barik... ¡ja... ja... ja!.. Atrapako ei nau... ¡Olakorik!.. Ezta... ezta sosokumie baneitxike bez apaidxuegaz atrapateko Tonpoi nágosidzen. ¿Atrapata enaidxok oki berton ba?.. Lelau dxiñostak ¡eh! aistie nayela...; gero amuek etxen eztakitzela... ¡Taidxo bako araidxue! ¡Zarata geidxau etxen badost, txirítxola - lez imingo nauen amen buelta - bueltaka buruko soidxie agiridzen duela... ¡Txorroporo araidxue! (Ariketan).

IRUGAREN AGEÑALDIA

KOSE ta ASUNSIONA galtzerdi - arazuan. Geroago MARIERDIKOA sigaru bat ezpanian dabela.

- ASUNSIONA. —Entzuixu, Kose: ¿Norena da an datoren txalüpie?
- KOSE. —(Itxasora begira). ¿Zein?.. ¿ori?.. «Muestra Señora» dozu ori.
- ASUNSIONA. —¿Geure txalüpie ezta ba, Kose?
- KOSE. —Dana dala... eztako probetxurik; amabidzek die

laster. Eztau atrapaten bentie. (Doa Asunstona. Ariketan). Gure konpañeko txalüperik ondiño ezta agiri be. Marmitxe okiko daue baruen da... arek majo ibilko die... Aixie kalmatan... Noixik-peñien zagidxeri be tietuko-tsoye ta... ¡Aufera betit! (Ariketan. Ageitzten da Marierdikoa). Baye eztakitz;... aurtengo gure kosterie be yuen da... ta kitxu gu. ¡Txo! ¿Lotsatu be ez aix etxen, lotsatu be, persona zañauen aurien sigaŕue fumeten?.. ¡Mosuen ulien punterik pe eztakok eta!

MARIERDIKOA. —¡Eh!.. ¿Iri zer duek pa?.. ¿Ik agindxuten dok ela?

KOSE. —Obeto engok ¡eh! masamorrie yoten yueten ba aix geure loidxera.

MARIERDIKOA. —¡Eu yuen adi gure bok!

KOSE. —¡Txitxo... agaratzen motzut, agará!

MARIERDIKOA. —¡Kose otxolo!.. ¡Ape marie!.. ¡Tire ofantza!

KOSE. —Ogon anpuŕ baten; neuk omongo - tzut zuri.
(Oratuten deutso).

MARIERDIKOA. —¡Itxi iñori... itxi iñori! ¡Uts omon! ¡Nori etxentso oŕek pa! ¡Amari eidxok! (Ines egiten dau).

KOSE. —(Zematzale). ¡Itxi geldik... bakitz nongue zarant!.. ¡Neuk omongo-tzut zuri...; bie yokozu zuk ondiño!.. ¡Lotsa bako ime araidxuok! (Jesarten da lanerako). Baye... ezkara kaixe bier. Onek imiok eztakoye erurik. Onek zer ikusi, a ikasi etxen daue ta. Eru gustidxe geurie da... zeitxik eze eskandalue esaten da sañitxen baruen pasaten dana. Edozelako berbak esan... edozer eiñ... edozeiñen aurien... ¿Ze araidxo ikasko daue gero onek imiok?..

Urunguen, anpuŕtxu bateitxik eze yoten dot soi-dxiegaz baŕuko lagun bet. Urungotan ikasko dau arek zelako berbak esan imien aurien.

LAUGAREN AGEALDIA

KOSE, GUARDA ta ASUNSIONA. GUARDA agertuko da bere gona magalak ertzetik oratuten dabezala ta bertan, baŕuan, sagar muskildu batzuk. Bere atzetik dator mutiko, mukitsu negarti bat. ASUNSIONA etorko da sorkia buruan eta otzara zar bat anka-azuŕean dabela. Geroago beste mutiko aundiago bat.

GUARDA. —¡Agur zeuri!

ASUNSIONA. —Porture nue... txalüpie sartundxaku ontxe ta.

GUARDA. —¿Aŕańik bakatzue la?

ASUNSIONA. —Lau kintxel, alabatxü.

GUARDA. —Aunek dakataz plasatik... Gure gixonak esaten - tsuze, obeto dala onetan gasta botiketan baño ta imemanterantzako dakataz.

ASUNSIONA. — (Sagar bat artu ta jango dau). ¿Zegan pagazuz, Guarda?

GUARDA. —Iru txiki dosenie. (Jango dau berak bere).

ASUNSIONA. —Merke, ene alabie.

MUTIKOA. —¡Ama... sagará!

GUARDA. —Ixí... ¿nor da berau?

KOSE. — (Beregain). ¡Eh... beitu orek! Imientzako diela ta eurek yauzak yaten. Agur sagarák etzera orduko. Alan die onen gauzek pa.

ASUNSIONA. —¿Zegan due esnie plasan?

GUARDA. —Amaseidxen... Entzuixu, Asunsiona. Eztakixu atzo gauien zer pasadan?

ASUNSIONA. —Ez nik, alabatxü.

GUARDA. —Milargozko kontuek pasadxatzuz Mikelan etzien.

ASUNSIONA.—¿Zer ba?

KOSE. — (Beregain). Oiñ be asi de baforeko makiñie gaña ataraten.

MUTIKOA. — Ama... sagaña.

GUARDA. — ¿Ixilik ongo zara?.. ¡Nongue da berau! (Asunslonari). Iñori etsazu esango, baye... ¡an pasadan lakorik!

ASUNSIONA.—Esaixu be, ene alabie. ¡Zelakue da berau!

GUARDA. — Aistie ta bidxek asañatu yatzuz, da ikusgariko berbak esantzue bata bestietxik.

ASUNSIONA.—¿Zeitxik, alabatxü?

MUTIKOA. — ¿Ama... sagaña omongo - zu?

GUARDA. — Etzi, txe ixilik on, ostantzien eperdidzen omongotzut.

(Emoten deutso sagar muskili bat). Mikelak okitzu komadien ganien zortzi peraitxik kinkallero bateri plasan erozi txe zerikusiko florero bat. ¿Enteniten - zu? Da aistiek akometidutso ze, an baño politxau ongo dala salako maidzen ganien. Mikelak, erosoyegaz, esantso ze maidzen ganien baño obeto dauela komadien gani-en, imiek ez atrapateko lekuene; eta a dala ta eztala asidxatzuz bidxek da bien ganera yeusteko berbak esantzue bata bestieri.

KOSE. — (Beregain). ¡Fugunero... dale máquina!

ASUNSIONA.—¡Ene alabie!.. Gause gitxitxik asañatu die.

GUARDA. — Da... zelako berbak esan?.. Eztiñotso aistiek, berba baterik bestera, lixiez engo-tsozela, azurék igiri.

ASUNSIONA.—¡Eh... esaixu kasurik eiñ! Aistek diez da konponduko die. Banue porture, gixonak okikotaz begire ta. (Doa).

GUARDA. — ¡Juanitotxü!.. erdü. (Doaz).

KOSE. — Onek be lebitxie ebaiko lekitxoye ba, balekoye nori.

Onek andra araidxuok beti dakoye zeuzer bata bestieri esateko, edo iñon ala oteko. ¿Akorda be nondik etxen yakoye bata bestieri zer esan? Txaliipie ezpazan porture sartun, aur ongo - zien ba artazidxek zoñoztuten gauerartien. Makiñe bat lapikotan ongo die indxibabak ondueri enpiketa. (Agerzen da beste mutiko bat). ¡Txo!.. fire auñe trabenara ta esaidioxok trabenerieri ur anpur bet omoteko, yaña baten, bañuko - gixonantzako dala ta.

MUTIKOA. —¡Eh! ¡Euk ekañik gure - bok!

KOSE. —¡Emeko imiek dakoye lotsie! ¡Lotsa - gañidxek die gerro! Gixonak, neu yuen bikonai etzerarte ur anpur bet erango badot. ¡Txo... yagoik sikeran auri maidxori! (Doa Kose).

BOSTGAREN AGERALDIA

Mutiko uraxe ta beste lau mutil biurri, txanpoika jostatzen. Geroago KOSE.

ABESTIA

MUTIKOAK. — 1. ^a k	¿Baztoze?
2. ^a k	¿Nora?
1. ^a k	Toñonterora
2. ^a k	¿Zetan?
1. ^a k	Yokatzen.
2. ^a k	¿Diruak galtzen?
1. ^a k	Edo irebazten.
2. ^a k	Nik eztot gura.
1. ^a k	¿Zuk Patxikotxu?
3. ^a k	Nik bai
4. ^a k	Nik pe bai.

1.^ak ¿Zuk anaidxetxu?

5.^ak Dirua ekazu

ta ibiliko nai. (Emon beyo txanpoīn bat).

1.^ak 5.^{ar1} Ez atzeratu,

bota diruak;

orma yo ezkero

irebazko-zu.

OROK. — Ez atzeratu,

bota diruak;

orma yo ezkero

irebazkozu.

(Botaten dabe laukoak ormarantz).

1.^ak Neu nai lelengo.

2.^ak Neu bigařengo.

1.^ak Irugařena

neure anaidxa.

3.^ak ¿Da ni azkenengo?

¡Agur diruak! (Batu ta bota beye txanpoīak gorantza).

OROK. — Anakleto entzun dozu

trañerua abila daukozu.

Aitxe datořenian, nian

ama datořenian, nian,

etzetik kanpora yoan biarko dozu.

4.^ak Ezta kara ezan.

5.^ak ¿Zer esan da ba?

4.^ak Krutz agiridxa.

1.^ak ¡Neure anaidxetxu,

arpidxen yoixu!

4.^ak ¿Ni arpeidxan yo,

zure anaidxiak?

- 1.^{ak} Neuk yoko zaitxut
gure badozu.
- 4.^{ak} Ba, ezta kara ezan.
- 1.^{ak} ¿Zer esandok ba?
- 4.^{ak} Engaño andi bat.
- 1.^{ak} ¿Zefiek egin dxeu
engaña andi ori?
- 4.^{ak} Zeure anaidxiek
- 1.^{ak} ¡Guzurtidxori!
- 4.^{ak} ¿Guzurtidxe ni?
¡Ikusiko-zu!
- 1.^{ak} ¡Yoten bazaitzut!
- 4.^{ak} ¡Ori albadozu!
- 1.^{ak} Eutzo ba oraintxe
ikusi egixun
nogaz dakozun. (Yoten dau arpegian).
- 4.^{ak} (Negafez). ¡Anton Árotxe!
¡Anton Árotxe!
- KOSE. (Sartzen). ¡An aguasile! (Iges mutikoak).
- KOSE. —¿Non direz eñi ontako
gizon nagosidxek?
¿Non direz ume onen
guraso itxidxek?
Bildurbaga emen dabiz
Bermioko umiek,
biurkeridxak egiten,
kalien erdidxen.
¡Ay ene, Kose,
au de eloñidxue,

beti amugile
ta beti probe!

ERASTEN

KOSE. — (Arketan). Gure andriek pe esango leuke zeuzer ba, yakin baleki partiletik zemat ostu-tsaten. ¡Topa balekiz! ¡Ka! Kaixien bañuen ondo gordeta yauzak. Da ztopaten badau be zer? Berak pe okikodxok arek ixileko boltsatxue, maja zalie da ta yaketa baridxe edo zepaitxe etxeko. (Gogarpe). Baye, pentsaten dot, itz-suen gauzenien, engo dauela alegiñe nire boltsie topateko. ¡Sentelie! ¡Neuk yagongo!

SEIGAREN AGEALDIA

KOSE ta VENDEDOR ambulante. Lepokería da berau ta salduko diñuz lotsabagako erderazko ingurtiak.

VENDEDOR. =¡Calendario zaragozano de Mariano Castillo y Ocsiero para el año que viene! ¡No confundirse con el nombre y los dos apellidos! ¡Nuevo calendario zaragozano con el eclipse que tendrá lugar el día 14 de Agosto de 1915!

KOSE. —(Begirazale) ¡Eh... euridxek eiñbitxuz!.. Beitu oferi moñyeri... ¡Kenduadl ortik!.. ¡Txo... ona eñire otroko leitxike baitxe... baitxe!.. ¡Posture engo neki, peesta bat pe eztakola partikaran, da geu baño obeto bixide-la! ¡Jeronimonien maridxie!

VENDEDOR. —¡Historia del célebre ex-capitán Sánchez! ¡Berso beriak! ¡Historia de Santa Genoveva de Braganza! ¡Historia de los doce pares de Francia! ¡Chistes, cuentos, chascarrillos y charadas!

KOSB. —!Eh... onek moñoyonek medikuek paño libro geidxau yakozak!

VENDEDOR. —¡Nuevo calendario zaragozano!

KOSE. —Pronostikuek edo diñoz antza... Pronostikuek salduko-txuz onek pa. Tu... usté... ¿pronósticos y así ya bendes?

VENDEDOR. —¡Ah... sí señor! un calendario zaragozano.

KOSE. —¡Qué candelaidxo, ni qué sarausano!.. Pronostikue, gixona, pronostikue... Pa saber el mal tiempo y así.

VENDEDOR. —Pues, aquí lo tiene V.

KOSE. —¿Cuánto vale, pues?

VENDEDOR. —Diez céntimos.

KOSE. —¿Dies séntimos? ¡Au dok bañi-bañidxe... da pasadan astien miserikordidxe! Karu da baye... toma usté. ¡Oiga usté!.. tantos libros y ¿ande sueles llebar, pues? ¿en el kolko llevas o qué? (Dijo Vendedor). Gure andriek, au be yakin baleki, esango leki ostabe: ¿Kose, au de etxurie? Baye... ¡etxamoidxok! Nagosi bateitxik gora bera eztozak imiek gosiegaz ilgo. (Arketan. Geldiго). Bakitx, eh, oiñgoz gure indxebabak buelta-bueltaka ibilko diena lapikuen ba; baye, eztai ardurerik. Eztie yuengo ondure. Ta ondure yueten badie be... kikimera eiñdxe atra-akotaz. ¡Árastoza! ¡Ontze baneko andikidzen lapikokue! Aren lapikuen, iñoiiz be eztie barbantzuek ondure yueten... enkalleta oten die okola zatidzen ganien... Gure andriek esaten dau ze, bera aña Bilbon on zanien, okelak pe iñok yan gurezik... katuek pe enfadata, okelien pasiñuegaz. ¡Lo que hay! Bera

pentsata bakařik urek urtetan dost agiñ artetik... ¡Sentele goridxe!.. ¡Au dok gosie! Tripek bariz gluglu etxen dostie. Estiek pe bidxortute dakotaz.

ZAZPIGAREN AGERALDIA

KOSE, MIKOLAS, (ařantzaře agurea), ta geroago mutiko bat. KOSEN semea.

KOSE. —(Mikolas ikustean). Amen yatozak Toronteroko guardianak. Onek yan daue antza. ¡Da, Mikolas... yan da eguerdidxe la?

MIKOLAS. —Bai, ontxe, ontxe, Jangoikueri grasidxek.

KOSE. —¿Zuek oiñ pozaren ongo zarie, Mikolas, ba... eh?

MIKOLAS. —¿Zeitxik dioñzu ori berbiori be... Kose?

KOSE. —¡Eh... oiñ maridxeridxe be bakozue ta! (1)

MIKOLAS. —Bai, Kose, oiñ ondo gauz. ¿Zer ba? ¿Eztu merezidu ela? Politxo dauela pentzaten-zu, Kose, gu geure bixitze guztidxen itxosora ibiltxie ta gero, kapas ezkaranien, eutso amue etxie ela?

KOSE. —Ez ba... aureitxik diñotzut neu pe... Mikolas ba. Nik beti esaten dot, zařari tokaten yakoyena omon biar yakoyela, ostantzien geuri be, Mikolas, igual, igual eiñgozkue geure imiek.

MIKOLAS. —Auri de egidxe, Kose, auri de erosoye... atan be gaurko imiekaz. ¡Aur eztozak ikusten iñon erespeto barik, eskolara be yuen gurezik, lotsa galduko gauzen etxen!

KOSE. —¡Demasiau!

(1) Sasoi atan, Iru kofradietako bazkiden goraberaz, ezeutsen ařantzaře agurari itxasirirk emoten.

MIKOLAS. —Bai, Kose, bai... onek egidxek die... ta olan baguez, nik eztot ikusiko, baye zu gaztie zara ta ondiño ikuskozu Bermioko gazteridxe zer ezango dan. Pentsa be eztot eiñ gure.

KOSE. —Esaixu ze, neu be saítxen ote nai ori pentsaten.

MIKOLAS. —¡Bai, Kose, bai! (Yoan baillitzan).

KOSE. —¿Nora tie ba? ¡Otoiadi aune anpur baten!

MIKOLAS. —EZ... porture yuen-binai, alabiek botaten nau sarie yagoten da. ¡Auri ezango da, Kose, gure mari-dxie! (Joaten da).

KOSE. —¡Gixonak, eh, egidxek diñoz aurek agure oíek gero! Neuri be saítxen otortendxast burure gaurko imien lotsie zelakue dan bia. Atxiñeko denporatan, zaíak esaten daue ze, eurek, zaíauen aurien, ezta... ezta bururik altsa bez. Baye... ¿gaur?.. Kalinpan... txapaka... da jeíespuestie baíz! ¡Ape marie! ¡Satsa lez!.. ¡Ay gixonak, au erídxeu eiñ zen! Baye... ez. Ondiño pentsa etxen dot geure eskuen dauela gatx onentzako botikie. ¿Bakixue zelan? Ba... ber-miotar guztiidxok maitxe ezan ta geure erídxo goratuteko alegiñe eindxe; ta olan ezpadu etxen, beti ezango da gure artien nastie ta miseridxe. ¡Gixonak!.. ¿au ezta egidxe? (Betor Kosen seme mutikoa).

MUTIKO. —Aitxe... ardaue bïle nue aune trabenara, da esan dau amak lapikue yaten otorteko.

KOSE. —Beno, esan ontxo nuela.

MUTIKO. —¡Eh, aitxe, komedidxek dauz gaur plasan! Ontxe pasa die komediantiek geure kaletik.

Kose. —Beno, amagaz yuengo zara, eh? (Zutunduten dela). Aunek amuok eiñ arte onai begire; baye eguerdidxe yaten yuen binai; da zuen artien iñor badau eguerdidxe yan gure dauenik, datoñela ontxe neugaz, geure etsera, ta eftxako faltako indxebaba batzuk ta ogidxe. ¿Baztoze?.. ¿Ez?.. Señalie da eztakozuena goserik tripen. (Mata bizarera jasoaz). Beno... banaidxuetak ni orduen. ¡Agur, gixonak!

AGERTOYALA BERA.

TORONTERUEN
BIGARÉN GERTALDIA

BIGAÑEN GERTALDIKO AGERKIDEAK

BELENTZI.

ASUNSIONA.

INPOLITXE.

TURÚBI.

GUARDA.

ARANTZALA GAZTEA. Ogei urte inguruko moroya.

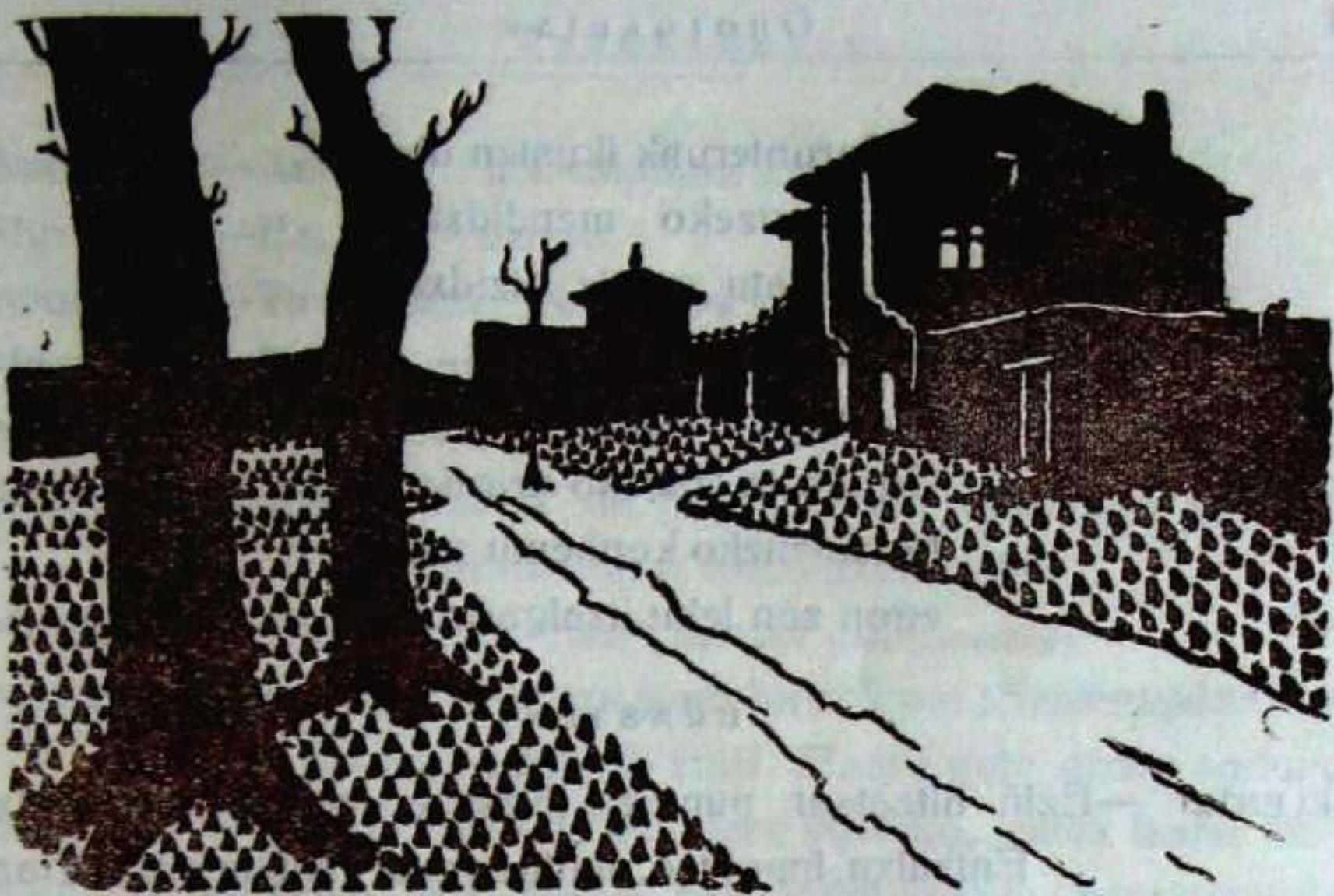
MUTIKOA. Kose ta INPOLITXEN semea.

ITSU SOÑU-JOTZAŁEA.

ITSU-AUREKOA.

Arantzale - emazteak. Ogetamaretiik berogeit urteraingurukoak.

TOÓNTERUEN

BIGAÑEN GERTALDIA

Lenengo gertaldiko agertokia. Egun artako afatsaldean.

LENENGO AGERALDIA

BELENTZI, ASUNSIONA ta INPOLITXE, galtzerdi-arasuau, Toronteruko burdin ertzeko
mañan jañita. Geroago: mutiko, afantzale gazte ta Kose.

A B E S T I A

Portura nua, araintzaliak,
ango txalüpak ikustera.
EZ zaitez yuan, oretarako
Torónteruan dau lekua.

Toónterua da Bermeoko
alderditzurik ederena;
andik bertatik ikusten dire
portu ta txalüpa guztidxak.

Toŕonterutik ikusten dire
itxas ertzeko mendidxak,
itxas-olatu guztiz bizididxak
apurtzen diren lekuak.

Andik, bertatik, baita ikusten da
Ogoño ta Izaroko urartia,
Madaleneko konbentu zaŕa
egon zan leku itzalgarídxoa.

ERASTEN

BELENTZI. —Eziñ altzatsat puntue. ¡Kesuse, ekasu pasentzidxe!
Entzuixu, Inpolitxe, puntue yeusi yast da altza-itzazu.
INPOLITXE. —¡Ene alabie, itsurik zauz ela! Bigaŕen bidárez suertaten
yatzu. (Artu bei Belentzin galtzerdia).

BELENTZI. —Eziñ maneja-nai atzamaŕakaz. Zurtute dakotaz otzan
pasiñuegaz.

ASUNSIONA.—Esaixu ze, berenue lango aixie dau.

BELENTXI. —Da ¿nok esango leki gero, gauzen denporan, olako
aixie on biardauela?

ASUNSIONA.—Eztakixu udie, geldi geldike, baduena, alabatxü ¡Ba-
kitx, eh, gixon koitxaduek mututute otorko-dien
itxosotik!

INPOLITXE. —(Biurtzen deusto galtzerdia). ¡Aur dakona! ¡Galduñe ostabe!

ASUNSIONA.—Entzuixu, Belentzi, ¿erosi-zu gaur sapatarik plasan ela?

BELENTZI. —Begire onai, baye etxast suerta erostie. Karu ezan die
arek, ene alabie. Bertoko dendatan be arek baño
merkiau erosten die, sarítxen.

ASUNSIONA.—Ganera, eztie politxek ezan. Arek modatik pasata on
die, alabatxü. (Agertuko da Mutikoa.)

INPOLITXE. — Antonio... tire eskolara laztana, belu de ta.

MUTIKOA. — Ez, enai yuengo.

INPOLITXE. — Tire politxe, Pedrito be yuen da ta.

MUTIKOA. — Ez, ez, enai yuengo, gozue ezpozu omoten.

INPOLITXE. — Tire ba, sentimue omongo-tzut gozue erosteko ta.

ASUNSIONA. — ¡Eh... zelakue da berau! Duela eskolara: esaidxona sentimorik emon eperdidxen baño.

MUTIKOA. — ¡Orain bariz, enai yuengo! (Doa porturenitz).

INPOLITXE. — (Asafez). ¡Pagakozu gaur ba zuk pa! ¡Sententsidxe atarako-tzuk gaur nik zuri! ¡Ezara gure etzien sartungo!

BELENTZI. — Sasoye bada ba eskolara yueteko, irurek laster die ta.

INPOLITXE. — ¡Baye, ene alabie, beti igual-igual! ¡Soramendidxek ikusi bitazela, egunien-egunien beragaz! ¡Jaungoikue! ¿batzuen imiek, zelakuek die ba?

ASUNSIONA. — Gure Pedrito ixil-ixilik yueten da beti, ezebe emon barik. Ezta yuen bier eztau enik bez.

INPOLITXE. — ¡Ene alabie, kontsuelo andidxe dakona! (Entzungo da Kofradiko ezkila).

ASUNSIONA. — An, beste kofradidxe ko kanpaye? Atunik ekari ete daue?

INPOLITXE. — Bai, amar kintxelan bat ekari biar ezan daue, neuk pregunetzat Turubiri txe.

ASUNSIONA. — Turubik dirue naikue irebaztentzu arañe saltzien. Atzo be Gernikerarte yuen ei-de.

BELENTZI. — Inpolitxegaz yatzu oin parte.

ASUNSIONA. — Zer ba... ¿asañatu eindxe Guardagaz ela?

INPOLITXE. — Ez, asañatu ez; baye etxatzuz ondo konponduten.

BELENTZI. — Aregaz dirue naikue irebaskona, Inpolitxe.

INPOLITXE. — Ezta itx be zemat erepartiduko dun. (Agertzen da, portu-aldeetik, arantzale gaztea, itxas-otzaria bizkaian dabela).

ASUNSIONA.—¡Agur saleoso! ¡Erdu ona, geure kaleko mutil edera!
¿Atunik bakazue la?

ARANTZALE—(Sorbaldea jasoten dabela). ¡Mux! Beste kofradidxe txalüpiek
ekaři biar ezan dau amar kintxelen bat. (Doa).

INPOLITXE. —Andrak... ze tiposue da gero berori!

BELENTZI. —Da, ikusi balekixu domekatan. ¡Panpařoyau yueten
da... panpařoyau! ¡Quién como yo!

INPOLITXE. —Bai... bako zeri! (Ezezkeritz).

ASUNSIONA.—Órek, kintxetik otorten yatzuz olan. Mariñuek baño
obetuau yantsitxe.

BELENTZI. —(Irigará). Asunsiona... aur dakona proportsiño ona
alabientzat.

ASUNSIONA.—¿Zer diñona? Arek etxona ondiño nobidxorik bier.
¿Pentsaten-zu neuk itxikotsatela ela?

INPOLITXE. —Bai, ori baño proportsiño obiaurik ezpadako enbri-
órek, eztau asko biar!

BELENTZI. —¿Zerba? ¿Txařa dala pentsaten-zu ela? Diruek ei-dakoz
órek kintxera yuen baño lelau berak irebazi-txe.

ASUNSIONA.—Ixilik aona, eure diruekaz. Órek baño buruko miñ an-
didxaguek dakodazana gaur por gaur.

INPOLITXE. —¡Eřasoye!

BELENTZI. —Bai, por sierto! Ik eztozana okiko buruko miñek pa...
diruek kiebra etxeko moduen dakozana ta!

ASUNSIONA.—Edo akaso bai. ¿Zer pentsaten-zu be? (Agertzen da Kose).

INPOLITXE. —Kose, ¿atapostako atie itxizu?

KOSE. —Bai; aur giltze. (Jaurti bei giltza Inpolitxen altzora).

INPOLITXE. —Komadien ganien itxitxut pañelo garbidxe ¿ar-
fun - zu?

KOSE. —Bai, emen dakot.

INPOLITXE. —Porture bazuez, topaiztazu imie, kalba etxen lotude eskolara barik eta.

KOSE. —¡Ederto sagardaue! ¡Sentelie dala, andrieu! ¡Au dok eh, “*si las mujeres mandasen*”! Euk topañe, bariketan or on-barik. Ondiño andidxauek ikusko die onekaz, enbra aŕaidxuokaz.

INPOLITXE. —Gixona, eixu kopla gitxi, kopla gitxi eiñ, da ekarizta-zu imie etzera, eskolara eruen deiden.

KOSE. —¡Politxo! ¡Zu-takozu atsa! (Porturantz doa).

INPOLITXE. —¡Andrak, ikusten - zue gure moŕoyek eiñdxostena! ¡Eguno eztoz niri olako gauzerik eiñ gero!

BELENTZI. —¡Eh, ezaidxona kasurik eindxe! Gixonak aurélagakuek ezaten yatzuz beti.

INPOLITXE. —¡Ez ba... gure etzien operak ikusko die gaur ba... nire esana ezpadau etxen!

ASUNSIONA. —¡Ene alabie, goroto gogoŕa artun-tsazu moŕoi oferi! ¡Agiride eztozuna balidxo gure gixonagaz bixitxeko!

BIGAREN AGERALDIA

ASUNSIONA, BELENTZI, INPOLITXE ta TURUBI

BELENTZI. —¡Agur, Turubi! ¡Olesik be eiñ-barik zuez zeu ba! ¡Nopaitxien be..! ¡Si aguantaremos!

TURUBI. —¡Fardela... fardel zaŕa! Beti dakona umore ona be.

ASUNSIONA. —¡la... gixonak nabegaten dirue naikue irebazten - tso Belentziri, txe... amigo!

TURUBI. —Inpolitxe... aŕańen dirue dakatzut amen. (Euren aŕean makurturik). Zuri tokaten yatzuz amabi eŕiel, txiki bet gitxi au.

INPOLITXE. —¡Kontuek ariñ atara zuz, ene alabie!

TURUBI. —Ara... lelau *ξsardiñie*, eztu amazortzi eřiel paga?

INPOLITXE. —¡Bai!

TURUBI. —Gero... gatza iru txiki... (*Lliburu kolpetsu batera begire*). man-tara, otzarie tapateko eřiel bat... *ξlau txakur eztie*? Aur, lau txakur da amatzortzi eřiel... (*Oldozten*). ogei eřiel, nagosi bet gitxiao; gero... aumenta eřil bi tranbidxeitik, geu oñez yunda be... Andrak *ξzem* mat esan dot?

BELENTZI. —Ogei eřiel nagosi bet gitxiao... da eřil bi... ogetabi eřiel... (*Amaitu baga*).

ASUNSIONA.—Nagosi bet gitxiao.

TURUBI. —Ogetabi eřiel, nagosi bet gitxiao... da gero bertako Gernikeko entradie, amaike txakur... aur ogetasei eřiel justuek.

INPOLITXE. —¡Arte!

TURUBI. —Da beřogetamar eřiel, nagosi bet gitxiao, añañegaz artun dune... sobraten yakuz... (*Oldozten*). ogetasei eřieletik... itxi nagosidxe atzera... *ξzemat die, andrak, beřogetamar artekuek*?

ASUNSIONA.—Ogetalau eřiel.

TURUBI. —Ogetalau eřiel... bitxik... die... amabi... ta lengo txikidxe... die amabi eřiel, txiki bet gitxiao *ξezta alan enbrak*?

INPOLITXE. —¡Artez dau! ¡Questá usté muy bien! (*Artzen ditu laukuak Turubiren eskutik*).

ASUNSIONA.—¡Turubi, dirue naikue irebazten-zue añañegaz!

TURUBI. —¡Bai, alabatxü, irebazidxek andidxek ondo gabiltzezenien, da *ξtxarto suertaten yakunien*?

BELENTZI. —¡Bai... zuk bakixu, Turubi, negosidxue zer dan!

TURUBI. —¡Bai, ene alabie! Laster Moreno Kinkoses da Maria Rioseri be pasa; baye, saritxen miñe kanpora atarrata jaune-miserikordidxen!

ASUNSIONA.—Bai, ba... eztiñotzut ezetzik.

TURUBI. —Banue, andrak, ondiño eŕekarako nau te. (Badoa).

IRUGAÑEN AGEÑALDIA

INPOLITXE, ASUNSIONA TA BELENTZI

ASUNSIONA.—¡Bestelako suertie dakona, Inpolitxe, Turubigaz parte bazara!

BELENTZI. —¡Bai, ene alabie! Baye... ¿nor da baye bera? Portuen eztanien frabiken, da frabiken ezpada aráñe saltzien... beti dako, oŕek enbriórek, dirue irebazteko erie.

ASUNSIONA.—Pasadan arantzu en be oŕek, alabatxü, bokarta despeskaten dirue naikue sartun dau partikerara. Ogei eŕiel da irebazten ezan eitzuz egunien. Egidxe da ta izerdidxe be atarako dau, baye beroŕepe balidxo dau, ene alabie.

BELENTZI. —¡Ai ene kantsie! ¡Eidxo nai! (Zutundu beitez).

INPOLITXE. —¡Zelan kantsaten da gero!

ASUNSIONA.—Da... Turubi, Guardagaz ¿zeitxik asaŕatu de ba, Inpolitxe?

INPOLITXE. —Guardan alabien ganien ezan biar ezan dau.

BELENTZI. —¡Es que demasekue da, arek neskaturek dabilena!

ASUNSIONA.—¡Ene... eztot ezer entzun!

INPOLITXE. —Txurupiñek pasa yatzuz bidxen artien.

ASUNSIONA.—¡Zeitxik? ¡Etxure baten, andra batelez ibiltzen da bera ba!

BELENTZI. —¡Bai, ene alabie, fidxe zaitxez gaurko neskatilekaz! ¡Ariñ dako arek burue, ariñ... da ilusiño lar buruen, mariñero probe baten alabientzat!

ASUNSIONA.—¡Esaistazue bal.. ¿zelakuek die eurok?

BELENTZI. —Esaidxona, Inpolitxe... Euk dakiñe obeto ta eskipleidxona.

INPOLITXE. —Pasa-dana da... Guardan alabie ibildxe... ¿entzun-go-zun ori?.. Kosokoñonekuegaz.., deidxerak be laster botateko moduen, ¿enteniten-zu?.. da gero... ¿zer pasa yatzu?.. nabegaten yuen yatzu ori multiori... da antza damutu en-bier ezan yako enbrieri!

BELENTZI. —¡Baye, Inpolitxe... eu pe esaidxona gauzie dan moduen! ¿Ondo deitxa-zu, Asunsiona, mutilek kartak eskibridu te bera, areri kasurik eiñ barik, beste multí bategaz Lameran ta eskiñerik-eskiñe, bidzek bakařik, ibiltxie..... ta nobidxue olan engañeta okitxie?

ASUNSIONA.—¡Txarto dau ori eiñdxe, ene alabie!

INPOLITXE. —Bai, baye berak nobidxuek pe baki enbrien etsien kontentu eztauzena beragaz... da eztauyela gure aregaz ezkondutie.

BELENTZI. —¿Zeitxik? ¿Mutil txarra dala ta? ¡Koplak die ořek, Inpolitxe, koplak... zeitxik eze berak Guardak esan-eikue da, eurek gurau baño eztauyela aregaz etxie! ¡Dana meresidu deu arek mutilek eta!

INPOLITXE. —Da, niri... ¿zelan esan dost bera pa?

BELENTZI. —¿Nok esan-tzu?.. ¿Guardak? Ba, guzuŕe esan-tzu. Da

esaixu guardari ze, Belentzik esan duela, zelan urleiñ lekuten Guardak berak esan-dauen eurek desgustue naikue dakoyela alabiegaz, kondute bako mutilekaz dabiləlako, proportsiño onak galdute.

ASUNSIONA.—¡Ori esan badau, señalie da egidxe dana, Inpolitxe!

INPOLITXE. —Nik eztiñot egidxe eztanik; baye nik úniko diñotenda da, berak nobidxuek pe kulpie dakola.

BELENTZI. —¡Asko txokaten yast, ene alabie, zuk ori berbie esan biaña! Euk dakiñe ondo eŕu guztidxe berana neskatuena dana ta; zeitzik eze da zoro-zoro bat, eta ni mutile-lez baneitxike, ni aregaz ezkondu ez... ni ez.

INPOLITXE. —¡Beren amak entzun balekitzuz, oŕek berbok!

BELENTZI. —¿Da zer? ¿Ni ikaratuten nauela Guardak pentsaten-zu ela? Baki arek nik esan dotazena onek baño andidxauek beraitxik eta beren alabietxik... baye, “*la que dise el berdá, pierde el amistá*”.

ASUNSIONA.—¡Aitxiaren..! ¡Zelako gauzek entzuten die gero! Baye oŕetan, Inpolitxe, berak Guardak pe kulpie dako. ¿Zeitzik itxitxen-tso kondute bako mutilekaz ibiltxen? Geu-pe askotan kulpie okitxen du seme-alabak yagoten eztuleko bier dan lez, lujo lar omoten tsaguleko eta desabandonata itxitxen - tsaguleko ibiltxen eŕomeririk-eŕomerire, gaueko orduek-tarte. ¡Ai... atxiñeko denporak! Gure aitxe ta amagaz ibiltxie baño ez-eguen gaur ibiltxen dien modure, erídxeri kondute guztidxe kentzien. Da ganera ¿zer? Egunerik-egunera txaŕau. ¡Ondo kontsagra ezkero au erídxeu galdu te dau sekuleko!

LAUGAREN AGERALDIA

ASUNSIONA, BELENTZI, INPOLITXE ia Itsu SOÑU - JOTZALIA.

BELENTZI. — (Soñua entzukeran). ¡Aur oře pe! Inpolitxe, ¿botako dule yantzaldi bet?

INPOLITXE. — ¡Ixilik aona, zoru ori!

ASUNSIONA. — ¡Politxo yoten daue gerot!

ITSUA. — (Abeslari) Non teño padre nin madre
nin hirman que por mi chore
ahora vou po lo mundo
Noso Señor me console.

BELENTZI. — ¡Euri diñuena, Inpolitxe! Pregunte-eidxona zuetxik bada.

INPOLITXE. — ¡Euk eidxona, zuru-ori!

ITSUA. — A muller de mal pocado
esta bailando n'a eira
e mal pocado mirando
como a muller se peneira.

BELENTZI. — Baye, andrak, ¿noretxik diño? Oigusté, binbolintxero,
¿a esta o así cantar, no?

ITSU-AURÉ. — ¡No señora! Nosotros cantamos a la que nos dá. ¿No hay una limosna para el pobre ciego?

BELENTZI. — ¡Limosna! Nosotras tamén ya tomaríamos limosna. No sofros tamén probes semos. ¿Qué pensar pues?

ASUNSIONA. — (Gonapeko sakelera eskua botaten dabelo). Partikarie komadien ganien itxi dot astute beñepeiñ.

ASUNSIONA. — Toma uste. (Txanpol bat emoten deutsso).

INPOLITXE. — Pregunte yona, Belentzi, asko ataraten dauyenentz.

BELENTZI. — Y... usted ¿mucho ya habeis sacau tocando el binboliñ o que?

ITSU-AURE.—No señora, porque como ahora no traen pesca...

BELENTZI.—Sí pues, agora no trayen ni bonito y... Vosotros por Andramariás venir y ya veráis. Bai, alabatxü, onek Andramaidxetan dirue naikue atarako lekidxe itsuen - soñuen.

ITSU-AURE.—Ya nos han dicho que por fiestas recogeríamos más limosna.

BELENTZI.—Sí, en Almikéguenes, mucho más... allí pa todo suele haber el diñero.

ITSUA.—¿En dónde es ese pueblo, Luciano?

ITSU-AURE.—No; dice que por fiestas del pueblo.

ITSUA.—¡Ah... ya!

BELENTZI.—Sí pues, por Andramariás.

ITSUA.—Bueno, vámonos, Luciano.

BELENTZI.—Sí, vaigáis y entones venir pa tocar el itsun-soñu en eromería. (Badoaz Itsua ta bere laguna).

BOSTGAREN AGERALDIA

INPOLITXE, ASUNSIONA ia BELENTZI

INPOLITXE.—¡Ene alabie, erdera be politxo dakiñe!

BELENTZI.—¡Ai nik bai! Añe onaiyenien ikasi nauen! Ze gauzie, he, gure señorituek berak yakin euskera ezta... ta neugaz beti erdera eiñ-gure! Orain aztu be endxast, baye nik erderaz berak señorituek baño ondiño obiau etxen-nauen.

ASUNSIONA.—¡Ori eztakixu be... eñien-eñien ikasi etxen die gauzek!

INPOLITXE.—Da ondo da gauzie yakin, bada-ezpada baterako be.

BELENTZI.—(Afokeriz). Bai, ba; aurétxik esaten zauen berak señorituek be «el saber no te ocupa de luar».

INPOLITXE. —¿Zer esan gure dau ořek ba, Belentzi?

BELENTZI. —Onek esan gure dau «ondo dala gauzie yikitxie», «sabiendo la cosa que t' está mejor».

ASUNSIONA. —Auřetxik esaten-tzat nik gure Pedritori duela eskolara egunien-egunien, gixon andi etxeko.

INPOLITXE. —¡Bai, ene alabie!

SEIGAREN AGERALDIA

INPOLITXE, ASUNSIONA, BELENTZI ia GUARDA, aska bete mantar buru ganean dabela, efekara joan balitzan. Geroago KOSE.

ASUNSIONA. —¡Belentzi... ostu zaitxez... aur yatortzu Guarda ta!

BELENTZI. —¡Ai neu! Eztakot bere konturik! (Guarda agiri da).

GUARDA. —(Belentziren aufean gelditutenean). ¡Aur ori, murmurantiori... murmurante zar ori!.. iñori ondrie kentzien dabilena.

BELENTZI. —¡Eh... zauz! ¿Zer dakar?

GUARDA. —¡Bai... zu esaten ibiltxeko nire alabieitxik... lotsa-baga lotsa-bagiori! (Ikusi A).

BELENTZI. —¡Beitu, andrak... oře-tako atsa! (Ikusi B.) Eukiko dabe ikaragafizko bufuka bat, bat-batera erasten dabela. Buruz ikasi beye agerkideak bakafizketa onek, bliziro esanak izan deltezan,

A

GUARDA. —¡Bai, zu esaten ibiltxeko nire alabieitxik... lotsa baga, lotsa bagiori! ¡Denda zárien esango duena zelakue

B

BELENTZI. —¡Eh... zauz! ¿Zer dakar? ¡Beitu andrak ořetako atsa! Andrak, ¿nik esan dot ezer onen alabieitxik? (Osoan

zarien... taraskien arpidun ori! Zoŕak pagaiñe iñoitxik berbetan ibil - barik... mataŕaski-ori. ¡Ze... e... er? ¡Zeuk nire alabieri ukutu? ¡Kuidaу gero! ¡Karanba!.. ¡Zer dala pentsaten-zu? Obeto eiñgoda dona zoŕak pagaten badozana, iñori ukutu baño. ¡Taraskien arpidun-ori! ¡Zeuk nire alabieitxik esan *de mala manera* dabilela! Bekokidxe garbi dakogune guk oraiñ artien, bekokidxe garbi... garbi... Ez zure lez. ¡Nogaz zauzela pentsaten-zu? ¡Maskari-ori! Es-kiñe guzfidxek zorez atsitzute dakozaña ta. ¡Sin berguensa, sin berguensi-ori! ¡Kuidaу gero! Ostantzien azurék pe txiki-txiki eiñgo - tzutez! ¡Testamentu bako eridxotsie atarakotzut! Zeuk esan... ¡Karanba!.. Gu sartzien gara zugazela. Amen dakune guk ire kontue... amen... (Atzeko aldi joten dabela). ¡Obeto engodona eskiñetako kakak garbitxuten badozana! Da uŕungotan kui-

ukatuten dabela). ¿Zer dakaŕena?.. ¡Por ai!.. Andrie ¿nogaz zauz berbetan? ¿Zeugaz konparateko naiyela pentsaten zu ela? ¡Tuf... tuf!.. (Txistuka) ¡Por ai! ¡Eztakot zeure konturik! ¡Ondo... ondo! Andrak, ¿ikusten-zue gero, bera gero, bakebakien dauenari! ¡Okasienti ori! ¡Por ai... por ai! (Gontia Igordiaz). ¡Ondo... ondo! ¡Tuf... tuf! Andrak, nik eidakotaz zoŕak... eta berak bapez. ¡Orék tako atsa! ¡Burue galduťe dator oldvez, aŕatsalde onetan! ¡Si aguantaremos! (Indatez) Andrie ¿zer dakaŕena? Esan dot ¿eta zer?.. Zuez ortik, ostantzien zeuk okiko-zu kontuen ze berba esaten zauzen. ¡Karatxo! ¿Mataŕaskie nayela? ¡Okasienti ori! Bake - bakien dauenari okasiñue emoten otoi barik. ¡Karatxo! Beitu bera gero. ¡Por ai... por ai!.. ¡Ondo... ondo! ¡Okasiente... zar-ori! ¿Zeugaz konparateko nayela pentsaten-zu ela? ¡Gro - o - o!.. Andrie (Indartsuago).

dau gero, ostantzien... jan-dak, zeuek ezango - zarie testigu!.. agoniko kanpayen bidien imingo zaitxut. ¡Karan-bo! Urungotan zeuk okikozu kontuen ze berba esan. ¡Eztotzut nik parkatuko! ¡Mataráski - ori!.. ¿Zer pentsaten dona ba?

eztakot zeugaz konfurik eta zuez ortik, iñori burue atra-pa barik. ¡Ondo... ondo! ¡Tuf... tuf! ¡Fastidiarse! Eta esan badot be, egidxe esan dot! ¿Zer dakar? ¡Orantz! ¡Ze demoniñe dakar beroérek! ¡Aguantako ete du beroérgaz!..

(Butuka onen erdi unean, agertu beite Kose ta iribarrez eta burua zirkinka esango dau).

KOSE. —¡Andrie!... ¿agoniko kanpaye esan zu? Tire ardure barik neuk esango-tsat sankristaueri kanpaie yoteko.

GUARDA. —(Doala). ¡Izkusi gero berori! ¡Taraskien arpidun-ori! Kapas, kapas nai gero ontxe... buruen dakozun moñu-ori atarateko gero. ¡Mataráski ori!

BELENTZI. —(Guarda joan da gero). ¡Andrak, ikusten-zue bera gero! ¡Zoráak ei-dakotaz nik... eta berak bapez! ¡Soñeko sapatiegaz buruei erdidxen yo eztotenien!

KOSE. —¡Sentele goridxe! ¡Au dok eñomeridxe! Ondiño olakorik etxok iñok ikusi. Au dok, eh, urunguen neuk ikusidotena baño ondiño txañaue. Banaidxauk geure etseko balkoien eguzkidxe artzien da... ian armazalako masamoñari!.. Buskentza dala ta eztala ¿asten dozak enbra bi? ¡A zan bare etxie!.. ¡Ezta... ezta triatuen bez politxau! Diñotso batak bestieri ze: Entzuixu, Kasintxe, Garpidxe dakozu, nire imieri esateko paga barik itxi dotela dendan buzkantza? ¡Eh!.. ¿Zer dakar?.. Ik okikona buzkantza ta buz-

kentz ondokuek paga barik, alan useta agona - ta.
Esango duena Kasimirek... an dakona ta. ¿Zer da-
kar?.. ¡Por ai... por ai... ondo... ondo! ¡A zan bare
etxie! ¡Ezta... ezta triatuen bez obeto! Baye, gixonak
ezta milargo; andra batzuk sartungo leitxikez baitxe,
baitxe... atapostako zulotik be. Da gauzie argi txe
garbi esateko diñotzutie, drogarik eta okasiñorik
gure ezpo-zue ezaitxeziela iñon gauzetan sartun.

Bakia nai bazue
zeuen sendietan
ezaitez eñoiz sartu
auzoko gauzetan.

Belentzin antzekuak
asko dauz ludian,
lagun-urkuak galtzen
euren min - luziaz.

¡Ai, ene Kose,
au da elorídxue,
beti amogile
ta beti probe!

DIONANE BEZ PERAKO BELEN SIZIREN POZAK

ANTZERKI BAKARÍZKETA

ESKINTZA. ==

*TEŁAETXE · TAR JESUS· eri
eskerak, TORÓNTERUEN deritxon
antzerkia antzeztua izan zan. Berak
margotu ebazan (ederto egin bere)
bear izan zirean apaingariak, eta onez
ganera, bera izan da lanean aurera
jarratzeko ni kemendu nabena.
Adiskidetasun usañean eskintzen
:: dautsat bakařizketa au. ::*

THE WALKER

WILLIAM WALKER

TELLAECHE

BAKARIZKETA

Agertokiak irudituko dau Bermeoko Tofonterua, Ertzila kaletik ikusten dala. Doniane auñeguna da. Agertoyala jasoeran agertuko da Belentzi beyan jafita saregiñen, Bermeoko Doniane eguneko zortzikoa abesten.

BELENTZI. — (Abesti ostean). ¡Uju... biba San Juan alegre! Nopaitxien be... bidxar San Juanak diela ta neuk akabakotsatela sarie pentsaten dau ela? ¡Lo etxie dako! ¿Zerba? ¿Neu ongo nayela gauerarte pentsaten dau ela?.. ¡Karatxo!.. ¡Suek asten dienien ikusko dau!.. ¿Neu ogon geure kaleko suek ikusi barik?.. ¡Ni tanpoco! (Benetasunez). Gaur, egidxe diñot, proportsiñue badau... ezta lotuko Belentzi yantzaldi bet bota barik, zeuzeitzik die San Juanak eta.

EMAKUME. —(Ikusten eztala). ¡Belentzi!

BELENTZI. —¡Bai!

EMAKUME. —¡Umore ona dakona! ¡Besperatik asi zara, ene alabie. eguneri tokaten yakona emoten!

BELENTZI. —¡Klaro... ori eztakixu be!

EMAKUME. —¿Bidxar bazuez San Juanera la, Belentzi?

BELENTZI. —¡No faltaba más! ¿Neu lotu bidxar San Juanera (1) yuen barik? ¡Ezta... ezta...

EMAKUME. —¿Bakařik zuez ela, Belentzi?

BELENTZI. —Ez, Inpolitxegaz da nue. Bidxarko egunen poza dakot, alabatxü. Pozan pasiñuegaz siñestu be eziñ eiñdxot.

EMAKUME. —¿Zuek goixetik yuengo zarie... ezta?

BELENTZI. —Ez... meza nagosidxe atrapateko alega ezkero, naikue da. ¿Zetako-zu lelau ibildxe?..

EMAKUME. —Da... yatekuegaz ¿zelan konponduten zarie ba Belentzi?

BELENTZI. —Txorixo batzuk eta makalo prijidutxue eruen ezkero... *en grande*.

EMAKUME. —¡Ay, alabatxü, eztakixu nik dakoten zoramendidxe Isidrogaz!

BELENTZI. —¿Zer ba?

EMAKUME. —Alata be... *de todas las maneras*, bera-pe yuen eiñ bidauela.

BELENTZI. —¡Karatxo... ikusten-zu bera!

EMAKUME. —Oretarako, urdeilen a imiñdxo dakot gero!

BELENTZI. —¡Zu-takozu trentiñé! ¿Da itxi eiñgo-tzazu yueten?

EMAKUME. —Nik esan-tsat... etsetik urtetan badau, bietz- arídxek yoko dauela bidien.

(1) Gazteluatxera.

BELENTZI. —Ondo esan-tsazu; neu-pe enekidxo itxiko ta. ¿Arek imiek dako edadie iñora yueteko?.. ¡Asko da zeuetzat, Anestasi! Dauela etsien, iñora yuen barik... zarkeridxetan asi barik.

EMAKUME. —Baye ganera, txarto dakot... begidxek pe ziluen baruen sartunde. Nik eztaitz, alabatxü... ilbixikuen arpidxe idxe artun deu te.

BELENTZI. —¿Zetan zauz begizkue eiñ barik? ¡Eixu begizkue... begizkue eiñ!

EMAKUME. —Zeuzer eiñ biko-tzat... modu txarrien dakot imie ta. ¡Ene! Banue suetara iketza dakot ereten da!

BELENTZI. —Bai, zuez alabatxü. (Saregihan une baten). ¡Karatxo... modu oretan badau, pentsa be etxie San Juanera yuen bi-dauela! Da ganera... ¿arek dako edadie San Juanera ta yuateko? Gaurko imiek, eztaitz nik zelakuek dien. ¡Auri de egun baten geure señorien etsien pasa-zalakue señorito Ernestogaz! ¡Etxast niri sekule aztuko a egunel.. ¡Aberatsan etsietan be eztie desgustuek faltaten noixi-peñien!.. ¡Guk pentsa etxen du... baye... ikusi eiñ bier ezaten die gauzek... ikusil! (Abots beteaz). ¡Koíde egunetan zan... ondo akordaten yast! Señorito Ernestok eta lagunek artuntzuen billetak koídetara yueteko... eta zortzi egun be ezielez aña Frantsiskan imie il zana... ¿zer pasa zan?... erosoiegaz da... gure uzabak itxi ez señoritueri koídetara yueten. ¡Eztie bakařik gure artien etxen eiñ bier eztien gauzek! Señoritueri sartun yakon buruen, alata-bere, *de todas las maneras*, yuen eiñ bidauela... da uzabak... eztauela yuen bier.

¿Da zer zan baye gure etsien pasa-zana? Grasidzek neuri... ostantzien uzabak il eiñgo zauen bertan señoritue: «*Papá... yo a los toros boi... ya amos tomou las billetas tamen... — De afí, quítate mocoso... edá tienes a los toros de ir y así o qué*». Así die bidxek... da... ¿zelako berbak esan señorito Ernestok uzabari?.. Neu ezpanaitxen sartun... dalefuertiek eruengo zauen xarek imiek pa egun atan. Gero... uzabak esan dosten ze: —«*Usté, aña Belensia... ¿qué te parese?.. el señorito chiquito de ir a los toros de parese? — ¡Ni pensar, señorito!.. ¿qué pues?.. al Estetuto que ba y a los toros que ba que tiene que desir o qué?.. — Yo, como usté siendo, ni dejar. Con que entodabía ni ocho días no ase... morir que s' acho el niño de aña Frantsisca y... karacho!*.. Baye uzaba... total da bidxotz onekue. Fronto baten edozer eiñgo leki... baye, gero damutu etxen yako enseguida. Señoritie be bidxotz onekue da... baye uzaba ondiño probientzako obiaue da. ¡Ezkenduke ondo eurek ezpaunket!.. Pasadan gabonatan be etse bete gauze ekar-naitxuzen nik andik... Lebatz-txu bet edo besegu pare bat eruen ezkerro... arena erositxe dau. Da... imiek pe... salta-saltaka neureñe pozan-pozagaz. Da... ¿gero?.. gauzie-gauzie lez; lelau eguerdidixe... ondo yan... kafe ta guzti...; gero eskupekotxue... bosteko edo amarekuen bat... da ganera maletie bete-beteta. Kasintotxuntzat ekari naitxuzen eíopak: asi mariñera,... fraka,... txapel,... galtzerdi... ta zapatak...

eurek bakařik dirue naikue balidxo daue. ¡Ezken-duke ondo... gaurko irebazidxekaz, eurek ezpaun-ke! (Aldakera). ¡Baye, andrak... Kasintotxun ixena ixentatiek akordaten dost gixonan kartie dakotela ondiño ondo leidu barik... ezta ordu erdi be artun dotela ta! (Eskutitza-bilatzen). ¡Ene!.. ¿non itxi dor?.. ¡galdu-yast antza! ¡Ez!.. amen on-bideu, amen berton omon dost karteruek eta. ¡Andrak, ¿non sartun yast zoridxoneko kartau?.. ondiño ezta ordu erdi be bera leiduten on-nayela ta!.. (Aurkitzen dau sare artean). ¡Sare artien eruen eztotenien! (Astiro Irakufi bei).

«Que... ri... da esposa... Belensia: M'a... le... gra... ré q'al re... si... bo de esta carta... q'es... tás... buena... yo... bue...no gra...sias a Dios.

La presente... sir...be de de...sir...te... que... ya... arre...sibido... kar...ta». (Adirazten). Bai, zelan artun dauen nire kartie: «que m'as... es...cri...bi-do... a... Lun...Lunkerke... que... ba...mos a sa-lir... oy... en... ultimo... o...ra... pa Esta...Este-kolmo... Estekolmoque... te... está a... sinco di...as de nabegación... que tie...nes muchos... fríos... en capital... de Sugue...sia... yo bien... grásias a Dios». Oiñguetan azau duez gero... Lunkerketik Esteselkomora... da andik Sugesiara... kartie nora bota be eziñ yaki-leitxe!

«Con Erremundo... con... el... ijo de Txili... bris...to que te... man...do... pa Casintotxu... un... an...fo...mo...bil... que f'an...da... solo... dando fri...mero... muchas...biri...buel...tas... a

un... bur...bil... que te... tie...ne... el... antomobil». (Iruzkintxe). Arek gixonak dako trentiñé... dirue ganora barik gastaten imlentzat. An dako arek len be, señorieneko etsetik neuk ekaritzetxe geure loidxen oten dan txakurén besteko kabalue. ¡Obeto eingo zauen neuetzako mantile barí bet ekarí bazauen entieruetara yueteko... dakotena berdetute, idxe sitsek yan da dakot eta!

«Sabrás... de como... pa... el padre Benitxo... que... te... man...daré de Erroter...dan... ta... baco de... A...bana... y pa... er...mano tamén... pa fu...mar... por no...sotros». (Adrestan). ¡Bai... bota zuk beti! ¿Zeuri zer omontzue ba?

«Sabrás de... como... el maor...domo... de ande... Ko...sokorrenekue... que... t'anda... en bafor... de... Mayo... que t'ás puesto... enfremo... en... Ingalatierra... que... t'está... en... os...pital. Bien... que está... ya disen». ¡Ene! ¿beran etsekuek ba ete dakidxe? «No... sa...bemos... cuan...do... bamos... ir Bilbao.

M'a... legraré... que te... estés buena... Kasintochu... tamén... yo bueno siempre... gracias a Dios.

Soi... tu esposo... que te quiere.

CANDIDO BILBAO».

¡Bai, ene semie! Ondo etxen-zu aitxeri txe anaidxieri tabakue ekartiel! ¡Ze gitxi akordaten dan nire ama koitxadiegaz! Ondiño etso iñoiñ ekarí, nabegaten

dabilela, galtzerdi pare bat be. ¡Arek omongo-tzue zuri, bidxar edo etzi! (Agertzen da Mariena, mundekar emakumea, arain blif-saltzailea). ¡Agur, Mariena! Asautik zabiltzez. ¿Arañik erosi-zu le?

MARIENA. —Bai, txikiña... sardiñia.

BELENTZI. —Sardiñiek eztakotzu gusturik ondiño, alabatxü.

MARIENA. —¿Zer eiñgo - tsazu? ¿Mundekako agarentzako eztanai kua?

BELENTZI. —Bai, Mariena. Da... ¿gixona nondik yabilzu be?

MARIENA. —Nik eztot kartarik euki, baia kapitxanesiak euki dau partia zelan Niorliatik urten dabien Lebrepolerako.

BELENTZI. —¿Non yabilzu be?

MARIENA. —Árotegin konpañian dabil... «Madrileño» baporian. An dabil aspaldidxon kontramaixu.

BELENTZI. —¡Karatxo!.. ¡Dirue naikue irebazkotzu olan dala!

MARIENA. —Bai, txikiña... baya grasidxak geuri.

BELENTZI. —¿Zer ba?.. ¿Zeu zabiltzez kontramaixu ela?

MARIENA. —¡Eh!.. ¿Eztakixu kendu eiñ biar yakoiena gixonari, irebazten dabien gustidxa?

BELENTZI. —Da... atrebidu etxen zara irebazten dauen guztidxe gixonari kentzien?

MARIENA. —¿Zeitxik?.. Sananderera sartzien direneko.

BELENTZI. —¡Asko balidxo zue mundekaŕak!

MARIENA. —Baitxa, gauzie be ekari etserako. ¿Zer ba?.. ¿Bakixu Érosa Astepeko non bixi dan?

BELENTZI. —Bai.. zuez aurtik Talagotxirentz... da kantoye doblata lelengo etsien bixi de.

MARIENA. —(Doala). ¿Ezk̄etara edo eskumetara?

BELENTZI. —Zuezela... eskoitzera. (Estaldutzen da). ¡Orek alan die ba!..

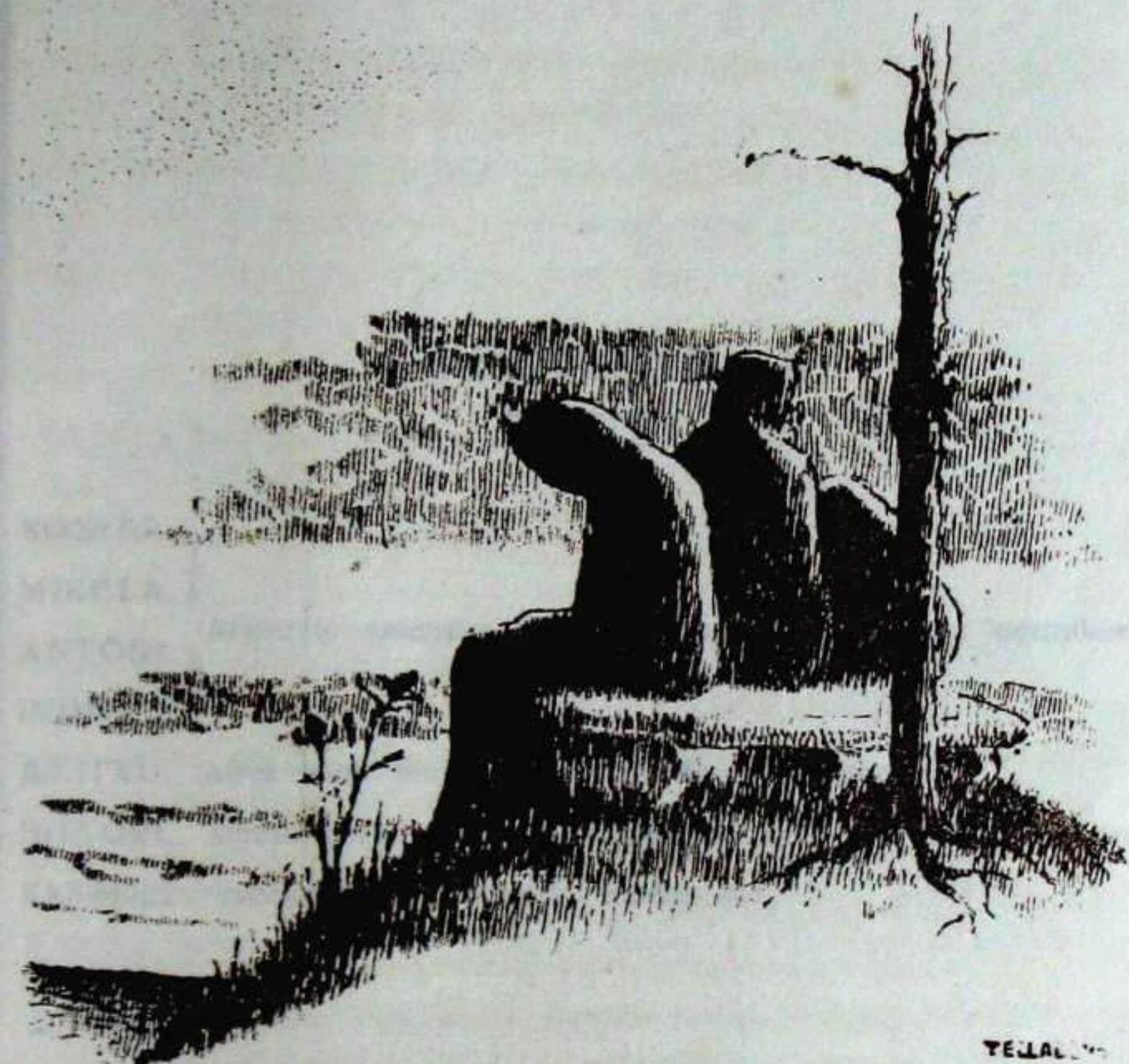
Gixon koitxadue ibilko da arastaka... ¿da zer?.. Sananderera alegaten dieneko kontue ta eŕasoye omon biar andrieri. Nik eztaitz gixon batzuek zelakuek dien. ¡An dabil neu-pe gixona kontramaixu... baye... preguntetie baño eztau areri i-a zemat gasta dauent! ¡Ariñ omongo leki arek eŕesuestie!.. ¡Con que... egun baten entseraduek asko paga duela esan notzalako... esauzten ze, bera lotuko dala etsien da neu yueteko nabegaten, frakak yantzitxe ta... jola! Baye... ondo kantsagra ezkero, eŕosoye be bakoye gixon koitxaduek... zeitxik eze... mariñeruen bixitzie ezta bixi modue. (Entzuten dire gaŕalziak ezkefeko aldetik). ¡Andrak!.. ¿zer da oiñ be pasaten dana? (Zutundu ta doa Tofonteru ertzena, porturantz begira). Gixonan pelekadie da portuen. (Indafez). ¡Ene... il-dxeu! ¡Eh... ori ezta modue ta! ¡Zelako otsa omontso gero! Baye... ¿nortzuk die eurek? (Indartsuago). ¡Andrak... agaŕaixue oŕeri gixonari! ¿Non die aguasilek?.. ¡Eh... ori ezta modue ta! ¡Karanbo! ¡Lotsabako zarori... modu oŕetan mangateko gixona! ¡Baie, Anjela, ¿Nortzuk die?

ANJELA. — (Batuilk). Nik eztaitz, alabatxü, il bidaue bata bestie ta. Etsepekuet die, antza.

BELENTZI. — ¡Ondo etxen daue... oŕen edadeko gixon zaŕok olan ibiltxie... laster maspasatuteko moduen dauz de!.. ¡Lotsabisteko zaŕok! (Jesafit bette baŕiro). ¡Bestelako San Juan besperie dakoye!.. Posture txiki bet eińgo neki oiñ be kustińuen bat bakardiela. ¡Jangoiko maitxie!.. ¿noix die baye bertoko gora - berak akabateko?

Batak... au dala; bestiek... ori dala, lotsatu eleitxe beñe-pein Bermiokue dala bat esaten. Bakitx neuk goroto gogorien bixi diena batzuk berton. Beste eridxetan, eztaitz nik zer dauen... baie kustiñue da, bata bestientzako maitxetasun geidxau dauela... (Oyu ta santzoak entzuten dire eskumatik). ¡An... asi die Talagotxiko atsuek suek biztuten! ¡Doña Belensia... basta por oy de trabajar... y a ber los fuegos de la calle de usté! (Zutundurik, batuko dau sarea otzarara). ¡Uju... uju!.. ¡Biba San Juan alegre!

BERATUTEN DA AGERTOYALA

TELAL

ZORGINKERIBAKO EPAYA JOLANTZERKIA, GERTALDI BATEN

BERMEOKO KARMELDAR LEKAMIENT IKASTOLAN ANTZEZTUA IZAN DEITEN IDATZI NEBAN
JOLANTZERKI AII. BAITA BERE BERMEOKO «IDEAL SALÓN CINEMAN» 1925 - GAREN
URTEKO ARATUSTEATAN ANTZEZTUA IZAN ZAN.

ЗОРОВИЙ І ЧАС ПРАВЛІННЯ. АКМЕТИДОЛ

Важко відповісти на це питання, адже відсутні данини про земельні відносини в давніх часах. Однак, якщо зробити певні припущення, то можна зробити деякі висновки.

AGERKIDEAK

KOSEPA.
MIKELA.
ANTONI.
DOMINGE

JULITXU. Amar-amabi urteko neskato txo, Kosepan alabea.
BITXORI. Amasei urteko plasa-neska til urten bat, baita bere Kosepan alabea.
KASIMIRE. Irurogei urtetik gorantzko atsotxu bat.

КАДЫМОК

ПОДРОБНОСТИ

АДРЕСА

МОСКОВСКАЯ

ДОМОСЕДЫ

ДЕЛА

ПОДРОБНОСТИ

АДРЕСА

МОСКОВСКАЯ

ДОМОСЕДЫ

ДЕЛА

ПОДРОБНОСТИ

АДРЕСА

МОСКОВСКАЯ

ДОМОСЕДЫ

ДЕЛА

ZORGINKERIBAKO EPAYA

Afantzale etxe bateko eskaratzak antzeztuko dau agertokiak. Azken zapiak iruditu bel suetako sugarinak, paper margoztu ta guzti. Eskumat-aldean ikusiko da izkindegia polit bat, tresna ta ontzi batzuek bere ganian diriala. Ezkefaldean kuma txiki bat egongo da, ume galxo bat, zapi zuri bategaz estalduta, bere bafuan baleuka lez. Erdian, eskaratz mai bat, Iru edo lau aulkia bere inguruan diriala. Neguko igande afatsalde bateko iluntzeran jazoten da gertaldi au.

Agertoyalan jasoeran, agertzen da Kosepa apari-izki bat gertatzen eta batera kumeari eragiten. Emakume garbizale ta eraztua da Kosepa.

KOSEPA. —(IxIII abesten). Txori uretxindoña
 udan da abeslari,
 orduban bai - daulako
 basuan janari.

Neguban ezta agiri,
iez al-dago, ba eri!
udan ba-da agiriko
naz ni gotasauko.

Geure eri - basuak,
geure mendi - zelayak
lagunik maitenzat auke
udabarri - txorija.

Samur-samur abestu,
alai geure gogua,
poztu deiten erija
erdu ona beti.

(Ixilaldi Iuzea).

MIKELA. —(Baruko aldetik) ¡Kosepa!

KOSEPA. —Bai: erdu auéra, nor zarien.

MIKELA. —(Sartzez). Ekazu perejil oritzu bet. Iru txikidzen makulue dakot saltsa berdien imitxeko da iñondik pe eziñ topa dot perejilik. Imie bota dot sentimo bikuegaz, denda barire, ta eztauela ta etor yast atzera.

KOSEPA. — (Ontzi txiki batetik artu ta emon beyoz perejil ori bat edo bi). Txařidixeri yatekue erueten yuen nayenien kendu-tsat Kasintxeri.

MIKELA. —(Eskeřik be emon gabe). ¡Ene... ezer be eztot yakin! ¡Txarto eidakozu imie!

KOSEPA. —¡Or dau, koitxadu ori!

MIKELA. —¿Zer dakotzu be?

KOSEPA. —Bisidxuekaz asi - yatzu lelau; da gero buruti-berakuek omon-tsonagaz, nik eztaitx, alabatxü, bizirik be zelan dauen.

MIKELA. —Eztot ezer be yakin. Auzokuek garienik be ezin esan leitxike.

KOSEPA. —Aur daruez zirkiñik be eiñ barik idxe amabosta.

MIKELA. —¿Zetan zauze begiskue eiñ barik? Ni zuelez baneitxike, enekldxo itxiko eiñ barik.

KOSEPA. =Nik oíeri gauzeri etzat omoten, Mikela, kreditxurik.

MIKELA. —¡Bestelakue zauz! Gure Pedritori, urungo baten, santiristue istindiko baten kendu - tso; eskuegaz kenduiko moduen.

KOSEPA. —Oíeri gauzeri siñeskerie omon baño, obeto eiñgo lekigu guk, Mikela, erlejiñoko gauzetan fede geidxau oki.

MIKELA. —Oki leitxike, oíeitzik gora-bera, elixeke gauzeri be biar-dan siñiskerie.

KOSEPA. —Ez, Mikela, Jangoikuen legeko gauzek eztie oíek eta.

MIKELA. —Ba nik, Kosepa, difiotzut: imiek edozer dakoyeneko dei- txuko-tsatela Kasimireri, bada-ezpada baterako be.

KOSEPA. —Alan etxen-zue zuek. Urunguen be zu te Antoni Morenie Mundekara yuen eizarie.

MIKELA. —San Antoniora guezela, bide-batez yuen garie zer diños-kun ikusten.

KOSEPA. —Auri etxen-zue zuek: Jangoikue ofendidu aurelako geuzekaz.

MIKELA. —Tire; etxamón oíeri. Entzuixu, Kosepa, enorabuenan ei zauze.

KOSEPA. —¿Zeitxik?

MIKELA. —Neskatu eidxbabiltzue Lapurtxunekuegaz. ¡Bestelako mutile erueten dau, olan bada!

KOSEPA. —¿Ze mutil edo zer diñostazu, Mikela?

MIKELA. —Oíeitzik ez asáratu, Kosepa; erí guztiko miñien dabilen gauzie da ta.

KOSEPA. —¿Zelan enai asáratuko, desgustozko berbie diñoztazu te?

MIKELA. —Beñepeñ, gaur be, segun gure neskato zañentxuek esan dauen, eidxuek etxen ibili eidie muxiken.

KOSEPA. —¡Ori be badiñostazu, Mikela!

MIKELA. —Nik eztakitz ezer, neskaturek ekardauena baño.

KOSEPA. —Gure moroyek yakinchen badau, eztot pentsa be eiñ gure zer pasako dan gaur gure etsien.

MIKELA. —Euk dakona erue. Ez esatia baño eztakozu.

KOSEPA. —Onek ez-tie baye ez esateko gauzek; danok eiñ birdu alegiñe imieri bier dan krientsie omoteko ta.

MIKELA. —¿Notaki be zer suerta leitxiken? Akaso bertan topako dau suertie.

KOSEPA. —(Asafez) ¡Baye, Mikela, esaiztazu berbie, zeure kontsentzi-dxen bien! ¿Arek imiek dako edadie ondiño oñelako gauzetan pentsaten ibiltxeko? Obeto eiñgo leki etseko gauzetan ardure geidxau imiñi, eskiñerik eskiñe ibil barik, beran burueri eñespeto guztidxe kentzien.

MIKELA. —Etxamoixu, gaztien gauzek diez oñek eta. Entzuixu, Kosepa: Antoni Matrategaz dakozuen kustiñue gal-dute eidakozue.

KOSEPA. —¡Tire ba, ori be esan badaue!

MIKELA. —Erekan entzun eikue da; ta Gernikeko juejak eidxa-tortzuez laster enbargue etxen.

KOSEPA. —Datozela; bakoye enbargue non eiñdxe. Baye guri en-bargue eiñ baño lelau; bate-batek paga birko dau; eurek dabiltzez bile ta.

MIKELA. —¿Zetan zauze kaderak altsa-barik? Arek urunguen be zortziretako kediegaz batera ibildxie, alabatxü, iru elixetako ur bedeinkatuek botaten zeuen etseko atien.

KOSEPA. —Obeto eiñgo lekidxie ur bedeinkatue botaten ibili barik,

bekokidxen artun goixien-goixien, Jangoikuek omon deidxuen buruko argitxasune, ondo itzutute dauz de.

MIKELA. —Da ganera, oíek baño geidxau be entzun dotaz.

KOSEPA. —¡Gauze asko entzun-zuz!

MIKELA. —Gauien gauien batzien eidie Antoni Matrañen etsien bera ta beste orostokidun bi, euren maldesiñuek etxen.

KOSEPA. —Bakigu guk, arek dabilien guztidxe, da zelan pasadan egun baten be gaueko amabi-amabidxetan ausi dauien atapostan aurien, lapikuek oridxoz beterik; baye guk oíeri gauzeri etsagu kasurik pe etxen.

MIKELA. —¡Ai alabatxül! ¡Aren maldesiñuek ondo ikaratu leidxe! Urunguen be maldesiñurtike ibil-dxe a Torónteruen.

KOSEPA. —Berantzako txaíau, maldesiñurtike badabil. Señalie da, gauzek ondo etxatorkezana.

MIKELA. —Banue etsera, Kosepa, makalue dakot ondiño beratuten imitxeko ta.

KOSEPA. —Bai, zuez. (Doa Mikela. Aldi baten ixilik egon da gero) Auñelako andrak die, beñepen, euren gora-berakaz eri guztidxe galtzieko kapaz. Niri ezer atarakostela pentsaten on bada, ondo engañeta on da. (Dator Julitxu).

JULITXU. —Ama, mojiek esan dau domekatan be beti-beti yueteko Kolejidxora, Aratustietan komedidxek ongo diela ta.

KOSEPA. —Bai, politxe; beti-beti yuengo zara zu, aman lagune ezateko.

JULITXU. —Dortiñen be erifie ta on die. Neskato bateri be puntilezko estanpiek urten-tso.

KOSEPA. —Kumieri eraíñ, Julitxu.

JULITXU. —Ni beti yuengo nai, ama.

KOSEPA. —Bai, laztana. (Artu bei Julitxuk zapi zuri bat bere eskuan eta bere egaleko arijak kentzen asi belte, egalun bat egiteko asmuaz. Bat batean kumia gorabera-

tuko dau). Gaur ez eiñ punturik, Julitxu, domekatan ezta etxen biařik eta. Kanta Juanitotxuri, zeuk dakixuzen kanta politxek.

JULITXU. — (Abesten). Basa-txoritzu mustur-luziak

ez yuan iñora bila,
aingerutxurik biar ezkero
oña or gure mutila.

Bere musuba edura da ta
sua bijotz ta ezpanak;
berton urturik bixiko dira
nire bulaña ta zanak.

(Ai, nok leukezan uřezko ořatza,
uře-miesa ta arija,

uřez asi ta amaituteko
ume onentzat jantzija!

Lařosatxuak bost oři daukaz,
klabeliňeak amabi;
gure umea gura dabenak
eskatu bere amari.

KOSEPA. — ¿Bitxori nondik dabil be, Julitxu?

JULITXU. — Nik eztot ikusi. Kolejidxora dabilen neskato baten aiztiek
esan dau, mutilekaz ibil-dxela gaur be yantzan.

KOSEPA. — Ez kasurik eiñ; zu ez yuen ořelako lekuetara.

JULITXU. — Iñoiiz be enai ni yuengo, ama. Mojiek pe esaten dau ez
yueteko, pekatu etxen dala ta. (Agertzen da Antoni, Koseparen
ezkon-afeba, edafea buru gañean dabela).

ANTONI. — ¡Nondik natořen be eztakitx, Kosepa!

KOSEPA. —¿Zer ba?

ANTONI. —¡Lotsatute nator zure alabiek eiñ-dxostenagaz!

KOSEPA. —Oin be badiñostazu desgustozko berbie. ¡Eztaitz zer ikusteko gauzen beragaz!

ANTONI. —Iru-ituridxetan edarie garbitxuten nauela...beituten dot nor dauen ure edaten, da non ikusten doten izerdi lamatan, mutile albuen dauela. Iñok pe ez entzuteko moduen diñotzat eze: ¿Bitxori, ori de modue?.... da eztiñost: ¡Ondo! ¿Zuk agindxuten zu le? ¡Aur ori eíregiñiori!.... Ori berbiori niri arek esateko..... neugaz okikotxuz, ikusten dotenlen. Nik etsat parkatuko. Ez pentsatze dako olgetan dabilenik.

KOSEPA. —Zoridxoneko muxikie dala ta eztala, bakiñ neuk batzu-batzuek galdu bi-dienan berton. ¿Non die eriko alkatiak? ¿Edo zelako eírespetue dau emen eíridxon?

ANTONI. —Eztozu, Kosepa, beste eíremedidxorik okiko, Bilboko mojatara erutie baño, ori ezta modue ta.

KOSEPA. —Esan da dakotzatze señorari, olan segiduten badau, artun de eruen deiztiela.

ANTONI. —Zeuzer eiñ birko-zu; au ezta modue ta. Eskiñe guztidxtan ezta besterik entzuten: Kosepan alabie gora ta Kosepan alabie bera baño.

KOSEPA. —Euk pe kulpie dakona, Antoni, beti beran fabore oten zarlako; da zuk, tie zaran partez, gogoí ein bilekitzazu.

ANTONI. —Egidxe da, nik beti defendiduten ezan dotena, onien pentsaten ezan dotelako konkistetie; baye ondo engañeta on nai. Eztotzat nik, auérantzien, arpire be beitu-ko. ¡Lotsabaga, deskaradie! Famelidxeri kondute guztidxe kentzien baño eztabilena!

KOSEPA. —Bakitx neuri, beñepeñ, osasune kendu bidoztena.

ANTONI. —(Aldakera). Gauze bat esan bitzut, Kosepa. Áratsaldien eguzkidxe artzien Tofonteruen on garanien, pasa da bertatik Kasimire, da zeu konfrome ezpa-zauz be, nik esantzat datoñela zortziretako sasoyen zeuen etsera.

KOSEPA. —Nire gixonak eta zuk enpeño gogoña dakoze begiskue eiñ bi-dxakola imieri; da zeuk alan gure bozue, eiñ deitxela zeuen borondatue; baie eztot nik parterik artungo ezetan.

ANTONI. —Aprensiño lar dakozu, zuk, eta eixu mesede ixilik otie. Laster otorko da, Kasimire, zortzirek idxe die ta; ta datoñenien, neskatotxue bota-eixu geure etsera abixeten, salto baten otorko nai txe. (Doa Antoni. Kosepak, negartsu, auera jafaltu bel bere zeregiñetan eta Julitxuk abestuko dau):

JULITXU. —

Aurtxuoi, egik lotxo bat
ta emongo deutzut gozua;
aitak bat eta amak bi,
ta Goiko Jaunak amabi.

¡Lo . . . !

Lo, lo, aingeru artian,
mundu txatxañaz aztuta;
zoridxona Goyan dago,
bian eztok miña baño.

¡Lo . . . !

KOSEPA. —¿Non ikasten-zu, Julitxu, oíek kanta politxok?

JULITXU. —Neuk entzun de ikasi. Niri etxataz gusteten beste neskato batzuk kantaten dauienak, pandereteran kantak.

Niri elixeiko kantak eta gusteten yataz; kolejidxoko kantak eta.

KOSEPA. —Bai, Julitxu; aurek ikasi zuk beti, gero andra on bat eza-teko. Aur dabil Bitxori be desgustuek aitxeri txe amari emoten, mojatara yuen gurezik ibil-dxelako; baye beste moja batzuk-añe yuen birko dau olan segiduten badau. (Sartzen da Bitxori, oso apaindurik. Kosepak asáez diñautso). ¿Non on zara, alabatxü, orain artien? ¿Esaiztazu nondik ibil zaran aratsalde santu guztid xen edo nondik zatozen?

BITXORI. —Mundeka bidetik yuen garie Eletori txe bidxok.

KOSEPA. — (Indartsu). ¿Nongo Mundeka bidetik edo zer diñostazu? ¿Esaiztazu non on zarien? ¡Maskarien arpidun, lotsabagiori!

BITXORI. — (Lotsagabeketiz). Mundeka bidetik yuen nayela etzut esan.

KOSEPA. —¿Nongo erespetue dakostazu, alabatxü? ¡Jaungoiko matxie! ¿Nondik edo zelako lagunekaz batziendxat? Esaiztazu zer pentsaten dozun edo zer etxeko gauzen zeugaz.

BITXORI. —¿Nik dakot ela kulpie? Danok zuaze neure ala, baye ez pentsa ni ikaratuko nozuenik.

KOSEPA. —¿Ori de iñori omon biardxakon erespuestie.

BITXORI. —(Lotsagabekeri andiyagoagaz). ¡Ondo!

KOSEPA. — (Artzen dau mal inguruaren dagoen aulkia bat eta yaurtzen deute so. Bitxorik Igues egiten dau) ¡Erdu etsera, alabatxü, etxera erdu! ¿Otorko zara etsera, Bitxori? Pagako-zu gaur ba zuk-pa. ¡Alan eiñgo-tzut! (Txafamikatuteko sñua). ¡Zuk takozu gure eren-kurie! Aur dakozu zeure nebie idxe-ilien, da ezara ezan kapas etsera buelta bat be etxeko, aratsalde santu guztid xen. ¡Itxi geldik! Pagako-zu zuk gaur, aitxe

datorienien; ez pentsatze dakozu esanbarik lotuko nayenik. Zuez emetik eta kenduixuz orek eropok, iñor otoñi baño lelau. (Doa Bixori soñekoak aldatutene. Itxeron aldi on bat).

JULITXU. —Ama: Kanuto ta beste mutil batzuk gaztañetan yuen die Bilbo bidetik. (Del egiten dabe atean).

KOSEPA. —Bai: erdu aurera.

KASIMIRE.—(Sarizen) ¡Aimari prusime! Antonik botaten nau bertora; imie dakozule geixorik eta.

KOSEPA. —Or dau koitxadu-ori aspaldidxon, Jaune miserikordid xen. (Julitxuri) Tire, politxe, tie Antoni-dxenera ta esan Kasimire dauela emen da aiñ-aiñ otorteko. (Doa Julitxu). Yesari Kasimire.

KASIMIRE.—Ez; imie ikusi bidot lelau, zelan dauen. (Uferatu beliez kuma ondora).

KOSEPA. —Áratsalde gustid xen dakot lo, da pozañen nau. Lotara omoten badau, diñó medikuek, eskapako dauela.

KASIMIRE.—Medikueri ezaixu kasurik eiñ; Antoni Matralen malde-siñuek baño etxatzuz orek eta. Neuk diñotzutena eixu.

KOSEPA. —Tire ba; emen ikusko da gauzie.

KASIMIRE.—Zuk eztakozu federik bape, Kosepa.

KOSEPA. —Orelako gauzetan ez beintzet.

KASIMIRE.—¡Ai, alabatxü, bestelako iñusentie zauz! Tire; ekaríxuz neuk diñotzutezen gauzek: manta lodi bet, baridxe bada obeto, sartena estafue urtuteko ta ure palan-grana baten.

KOSEPA. —Obeto ezango da Antoniri itxarotie, nik eztot gure ezetan be sartun de.

KASIMIRE.—¡Bestelakue zauz! (Yari belte). Entzuixu, Kosepa: ¿neskatue nondik yabiltzu be?

- KOSEPA. —Or dau eñopak kentzien.
- KASIMIRE.—Urtenei dabilela esan dostie.
- KOSEPA.—Bai, Kasimire. Gaurko imiek desgustotarako baño eztie.
- KASIMIRE.—¿Zeitxik eztozu yostera sartzien? Neuk esango-tzat Modestari, gure bozu.
- KOSEPA. —Etxako areri proportsiñue falta; baye eztakotzu arek bestetarako afanik mutilekaz ibiltxeko baño. Atzo be ederak artun de dau a, aitzen eskuetatik.
- KASIMIRE.—Zerikusidxen ikasten eidaue Modestagaz.
- KOSEPA. —Belentziri dakotzat esanda saregiñien ikasteko. Bidxitik auéra da asteko.
- KASIMIRE.—Asko da zeuentzako, Kosepa, ori baño ardure giedxau ez imitxie neskatué nondik dabilen yakinxeko.
- KOSEPA. —¿Guk zer eiñgo-tsagu be, Kasimire, gure esanik eztau eiñgure ta? (Betoz Antoni ta Julitxu).
- ANTONI. —¿Denpora asko da etorzarana la, Kasimire?
- KOSEPA. —Ez; ontxe-ontxe otor da.
- ANTONI. —Bertorantz natorela topa dot Julitxu bidien.
- KASIMIRE.—Tire; ekarixuz, Antoni, bier-dizen gauzek; onek etzu ezer be eiñ gure ta.
- ANTONI. —Kopla lar dako ofek da gauze on gitxi. Oéri ez kasurik eiñ, Kasimire. Neuk ekarkotaz istindiko baten biar disen gauze danak. Tire, Julitxu, alboko Domingenera ta esan datorela aunarte anpurtxu baten, tien partez. (Doa Julitxu) ¿Beraunik ekarzu le, Kasimire?
- KASIMIRE.—Bai; amen dakotaz zati bi. (Burdintzali bat artuta uferatulen da su-
tondora, beruna urtuten balijoalez. Antonik dakar gela batetik manta lodi
aundi bat. Arte bitartean agertu beitez Bitxori, Dominge ta Julitxu).
- DOMINGE.—¿Zer da pasaten dana ba?

ANTONI. — Begizkuena etxen guez imieri, txe lagundu bi-zu.

DOMINGE. — Bai nik, alabatxü, pozañen be.

KASIMIRE. — (Sutondotik). Entzun, Antoni, berbie. (Ixilean). Esaidxona Ko-separi artun daidxela imie.

ANTONI. — Órek eztotzu artun gureko. ¿Bardin de neuk artutie?

KASIMIRE. — Obeto ezaten da imien amak okitxie; baye besterik ezien, zeuk artun mantien bañuen.

ANTONI. — Etxamoixu; neu parako nai txe. (Artu bel Antonik umea la aulkia txiki baten, jañi belte. Kasimirek estalduten difuz manteagaz).

KASIMIRE. — Aitxiaren, Semiaren, Espiritu Santuaren ixenien. Amen. Jesukristoren pasiñuetxik eñesa daigun kredo bana. (Otoizka sutondotik). Ama Birgiñieri eñesa daigun Salve bana. (Dator sutondotik burdintzalijan berun urtua dabela, Julitzu ta Bitxori, ikusgure, uferatu beitez).

DOMINGE. — Kendu zaitxez, Julita, estorbu etxen on-barik.

KOSEPA. — Erdu ona, Julitzu.

KASIMIRE. — Artun, Dominge, palangranie uregaz, da listro ogon beraune botaten doteneko. (Asten da bere eskariak egiten). «Santa Anak eiñ zauen Maridxe. Maridxek eiñ zauen Jesus andidxe. Kenduixuz imetxu oneri dakozan enfermedade guztidxek. Santa Agueda gloriozie, azur eta mamiñetako abogada andidxe: kenduixuz imetxu oneri dakozan enfermedade guztidxek. (Iru gurutze egiñaz jaurti bel luñaspilera berun urtua. Artzen dau gero uretan gogoñuzko berun zati bat eta diño). ¡Amen dau begizkue

ANTONI. — (Burua mantapetik agertzen dabela). ¿Agertu de la?

DOMINGE. — Bai, amen dau. (Aldizka euren eskuetan artu beye ikusari ain miragerija).

ANTONI. — Aur dakozu be, Kosepa, nik esaten nauena. Órek eztau siñeztu gure ezaten baye.

- BITXORI. —(Jakinai) ¿Zelan igarten da ba?
- KOSEPA. —(Bitxoriri). ¡Kendu zaitxez ortik, lotsabagi-ori. Orelako gauzeri imingo-tsazu zuk zeuri tokaten yatzuneri baño atentsiño geidxau! (Askeez beterik kentzen deutso besarletik umea Antoniari ta musu laztan bat emonaz seaskan jartzen dau).
- KASIMIRE.—Neuk omoten-tzut berbie, Kosepa, imie laster osatuko yatzune.
- KOSEPA. —Osatuko da Jaungoikuek gure badau; baya ez zure kopakaz.
- ANTONI. —Óeri ez kasurik eiñ, Kasimire; esan-tzut len be orek eztakola federik onelako gauzetan.
- KOSEPA. —Nik eztakot beste federik, Jaungoiku en legeko gauzetan baño ta berak gure dauena ezango da.
- ANTONI. —Tire; etxamoixu, oíñ eindxe dau te. Neu konponduko nai zeugaz, Kasimire.
- KASIMIRE.—Eztakozu priesarik.
- DOMINGE. —Entzuixu, Kosepa. ¿Juana Bizarren alabiegaz ezer oki - zu le?
- KOSEPA. —Guk ez, Dominge.
- DOMINGE. —Iñon dienak esaten ibildxe urunguen zuekaitxik portuen, da pentsa eiñ-dxot zeuzer oki-zuela.
- KOSEPA. —Gugaz eztau arek ezetariko gora-berarik oki.
- ANTONI. —Antoni Matrañen suingidxe yatzu te kandela bigaz eiñ gureko dau argi.
- DOMINGE. —Erosoye dakozu, alabatxu, etxast akorda be eiñ. Pasa dan domekan yuen die lelengo deidxerak.
- KASIMIRE. —Datorren sapatuen zortzi eskonduten die.
- KOSEPA. —¡Zoridxoneko ezan deitxezela; guk etzagae gorotorik eta!
- DOMINGE. —¿Euren kustiñuegaz, zelan zauze ba?

KOSEPA. —Jaungoikuek gure dauena ezango da.

DOMINGE. —Alegiñe, beñepeiñ etxen daue ba.

ANTONI. —Bai, Dominge. Enpeñuekaz irebazi gure dau arek kus-
tiñue; baye eztotzoye balidxo ezango.

KOSEPA. —Aur dabiltez, oin be, zorgiñkeridxek etxen; baye ez
pentsa gu ikaratuko garienik.

KASIMIRE. —Ez zaitxez, Kosepa, arekaz asko fidxe; neuk takitx ondo
zuen kontra mengantsa gogoñen bat artzieko ustie
dakoyena ta. (*Zarata itzalgañi bat entzungo da*).

OROK. —(Ikarras). ¡Ene! ¿Zer da?

KOSEPA. —¿Zeren ikarie dakozue? (*Beste zarata itzalgañi baten ostean, jausten
da antzokijaren erdira izugañizko ofaztoki andi bat, galartzu goti bat dindi-
lizka dabela. Agerkideak iñes egiten dabe ikuskeran.*)

OROK. —¡Ene bada!

KOSEPA. —(Oñastokija oñagaz uñunduten dabela). ¿Zeren ikarie dakozue, di-
ñotzutie?

ANTONI. —¡Ez zaitxez eñime, Kosepa, prakagoñidunek dauz orost-
tokidxen baruen da!

KOSEPA. —Ez ikaratu, Antoni; oñek eztako ezer baruen da. Fede-
bakuek ikaratuteko baño eztie oñek gauzok. Oñelan-
go gauzerik asko eiñ-dxeue gu ikaratuteko; baye da-
na alperik. (*Oñatuten dentso oñaziokijari suetako sumatzegaz, esanaz*):
Etzi, Bitxori, da botaina Bastañetik bera. Tenasakaz
eskue loitzubarik.

BITXORI. —¡Ni itzaldu etxen nai!

KOSEPA. —Oñelako gauzek itzalduko zaitxuze zu; ez beste gauze
batzuk.

JULITXU. —Neuk botakot, ama.

KOSEPA. —Zuk ez, laztana; berandu de zuretzako ta. Oiñ bota

sastar-kajara, neuk botakot bidxar goixien sastaran kañora. (Santkerkeritz). Orek pentsa daue onelako gauze-kaz kustiñue irebazko dauiela, kontsentsidxe da legien kontra; baye ondo engañeta on die. Da ikusixuen orek zorginkeridxok ezetako balidxo eztauiena, atzo goixien oki du Gernikeko abogaduen abixue, zelan kustiñue irebazitxe dakun.

ANTONI. —(Pozez). ¿Ezta ezango egidxe?

KOSEPA. —Bai, Antoni; egidxe da.

ANTONI. —¿Zetan on zara ba niri esan barik?

KOSEPA. —Gixonak eta bidxok pentsata oki dulako ezer ez esatie, setentsidxe otoi arte; baye ezin aguanta ezan dot neure poza.

DOMINOE. —¡Alegren nai!

KASIMIRE. —¡Enhорabуenan zauzel!

KOSEPA. —Aur dakozu be, Kasimire, zeitxik estakoten nik federik munduko gauzatan, Jaungoikuen legekuetan izan ezik; da auerantzian ez otoi, Antoni, gureñe zorginkeridxekaz, guk eztu bier beste gauzerik, arimeko bakie ta gorputzeko osasune baño ta. (Jarten da seaska ondoko aulkijan da abestu bei bere umeari).

Ene semetxuba,
maite kutuntxuba,
mosu ta laztandu
egik eure amatxuba.

Amaren pozkari

eu az ben - benetan;
lo egik, ene kutuna,
neure besuetan.

Orok.—

Ene semetxuba,
maite kutuntxuba,
mosu ta laztandu
egik eure amatxuba.

Amaren pozkari

eu az ben - benetan;
lo egik, ene kutuna,
neure besuetan.

EZTAL ZAPIJA

¡ONDO PENTSATEN ZAUZ!

ALKARÍZKETA

Ohio Penitentiary Series

Acknowledgments

ESKINTZA. ==

BUSTINTZA' TAR PILAR'i

*Zeu, Belentzin ordezkari eziñ
obeagoa, ixan ziñan "TORÓN-
TERUAN" deritxon antzerkiari bixi-
tasuna emon eutsana. Antzerki oroi-
garí aren gomutan, eskintzen deutzut
:: alkarízketa au. — EGILEA. ::*

— . 八九〇四年度

中學各科教學評語

此系本學年，學生數目約有
一千四百人，其中男學生約有
五百人，女學生約有四百人。
本學年，學生的學習情形，
總體上說，是較為良好的。
但學生的學習程度，則有
若干程度的差異。

TELLACHE

¡ONDO PENTSATEN ZAUZ!

Agertokiak antzeztuko dau Bermeoko Talagotxi auzoa. Agertoyala jasoeran ez dago iñor antzokian. Geroxeago agertzen da Modesta, jostun apaindua, Kostan deritxon amazortzi urte inguruko neskatileagaz. Kostan'ek daroa besapean joski txiki bat. Goiz da: jostunak etxietara joateko sasoyan. Eurekaz bat-batean agertuko da Antoni, espartzaskia esku baten eta esne tefiña bestean dabela

ANTONI. —¡Agur zeuri! Kasurik pe eiñ barik zuez.

MODESTA. —¡Ene... fije be enai eiñ! Aunegaz yuen nai berbetan.

ANTONI. —¿Kosepan alabie ezta ori? ¿Yosten asi zara la, alabatxü?

MODESTA. — Aspaldidxon yabiltzu au neugaz. Andramaidxetatik ona.

ANTONI. — ¿Gure etsera noix zatoz ba, Modesta?

MODESTA. — ¡Nik eztaitz, Antoni... idxe burue be atrapa-ostie ta! Batak... noiz zatoz, bestiek... noix zatoz!

ANTONI. — ¡Euk takona kulpie.

MODESTA. — ¿Zeitxik eta porqué, Antoni?

ANTONI. — Gu probiok... atzera itxitxen-zulako.

MODESTA. — ¿Nik atzera itxi? ¡Aunek esango-tzu nik atzera itxitxen badot iñor!

KOSTAN. — ¡Ez... egidxe da! Geure tie be beti dabil pregunte eureneko etsera noix guezen bia.

MODESTA. — ¡Aur dakozu, Antoni, bel Aratostiek diela ta ez-tiela burue atrapa bioztie.

ANTONI. — ¡Tire... itxi oreri atzera! ¿Gixonan kartarik oki-zu le?

MODESTA. — Bai... atzo oki dot... aspaldiko partez.

ANTONI. — ¿Zer diñotzu be?

MODESTA. — Osasunegaz da ondo dauela.

ANTONI. — ¡Alegraten nai! Modesta... aspaldidxon nabíl zeu nondik ikusiko. Mesede bat eiñ-bistazu.

MODESTA. — ¡Bai nik, alabatxü, pozaén bel (Kostan'i). Tire, Kostan, aurera, beinguen nator da. Artietan... yoskurek kendu areri yaketieri. (Doa Kostan).

ANTONI. — Geu bixi garan etsie erosteko erie dakot.

MODESTA. — Etse politxe da. Niri gusteten yast.

ANTONI. — Baye... karu eskatuten dostie. Ogetamar milé eñiel.

MODESTA. — ¿Norena da ba, Antoni?

ANTONI. — Talagotxiko Kosepa Otxoliena.

MODESTA. — ¡Erosoye, alabatxü... akorda be etxat eiñ!

ANTONI. — Nik dirue oki bakot «Caja d'arrosetan»; baye eztot atara gure koñidutxuek kobra arte.

MODESTA. — ¡Bai... zuek politxo zuze! ¡Ondasune naikuegaz!

ANTONI. —¿Ondasune? ¿Nondik Modesta?

MODESTA. —¿Eztakitzela pentsaten-zu le? ¡Zeure koñetieri preguntetia dakozul!

ANTONI. —¡Miñe dako arek luzie... ta inbididxe bez txikidxe! ¿Guk, probiok, ondasune non eiñdxe dakule ta?

MODESTA. —Ondo etxen-zu desimuletie.

ANTONI. —Au ezta desimuletie... egidxe da ta.

MODESTA. —Ba, Antoni, nik inbentaiko gauzie ezta... Kasintxenien yosten gauzela berak esan eikue da... iñok pregunte be eiñ barik eta.

ANTONI. —Ara... konfidantzamentien egidxe esan ezkero, guk dirue baku... ondiño amabosta be ezta gixonak bota dostenak Kardenasetik berogei sentiñ Kale-barídxetako Indxiñuegaz. Da ganera... amarí mila erieleko papela Bankuen kobrateko; baye... areri etzat ukutu gure gixona otoñi arte.

MODESTA. —¿Noiz yatortzu be?

ANTONI. —Safrie akabaten danien otorko dala abixeten dost.

MODESTA. —Aurduen erostie dakozu etsie.

ANTONI. —Bai, baye nik a otoñi baño lelau gure neki ogetamarí mila erielak ornidu.

MODESTA. —¡Auri de fiñien yokatutie, Antoni!

ANTONI. —Amañarabari dakotzataz amazortzi mila eriel kendute... ta amabi mila eriel faltataz dirue konpleteko.

MODESTA. —¡Etsien konture ataratie dakozu!

ANTONI. —Dirue nok omon etxast falta... baye, neu zeugaz akorda nai iñogaz baño lelau.

MODESTA. —Ondo eiñ-zu... gaur eziñ fidxeleitxike iñogaz da.

ANTONI. —Auŕeitxik... iñori esan baño lelau... eiñ-dxot eze... Modestari esan bitzat.

MODESTA. — Ezaitxut akonsejaten, alabatxi...; zeitxik eze... akaso etxako gusteko zure gixonari.

ANTONI. — Areri, ez kasurik eiñ Modesta. Nik lelau be aren ixilien oki-taz sei mila eriel baforatan imindxe.

MODESTA. — ¡Grasidxek ondo urten batzu!

ANTONI. — Bai, ni kontentu nau neure suertiegaz. Politxo omon dostie.

MODESTA. — Baforatan dirue oki bazu... aur dakona enparadue orniduteko beste.

ANTONI. — ¡Ene alabie... eztozu dirue galduko!

MODESTA. — Edo akaso bai... ¿nok taki be?

ANTONI. — ¡Kreditxu ona omotestazu, Modesta!

MODESTA. — ¡Ez ona, ez txaña! ¿No-taki be zer suerta leitxiken?

ANTONI. — ¡Modesta... desigualeko berbie diñoztazu!

MODESTA. — ¿Desigualeko berbie? ¡Ondo konsagra-ixu... ta zeuk ikusko-zu eñosoizko gauzie bada bia!

ANTONI. — ¿Da olan... sin masien itxiko nozu?

MODESTA. — ¿Sin masien? ¡Ez, Antoni!

ANTONI. — ¡Bai... uste bako gauzie diñoztazu tel!

MODESTA. — ¿Zeuk eztíñozu dirue bako-zule? ¡Ene alabie-el! ¿Zeuk diñozu guztidxe!.. edo iñori omoteko dakotela dirue pentsaten-zu?

ANTONI. — ¡Modesta... asko da zeuetzako ori berbiori esan biaña! ¡Ondo ezetute oki-dot nik, zuk eztozune eiñ gure niri mesederik! ¡Bestelakue omo-testazu! ¡Baye... itxi geldik!.. ¡Ondiño ekarko dau gauziona bueltie! (Doa asatez). ¡Nongue da berau... señora andidxau!

MODESTA. — (Doala). Niri dirue kendukos-tazule pentsaten bazauz... ¡ondo pentsaten zauz!

PITXAR BETE UR
—
ALKARÍZKETA

U.S.T.D. 聚氯乙烯

ANSWER

PITXAR BETE UR

Talagotxitik Tofonterurantz dagoan kale mustufean, topez egiten dabe Bitxori ta Felixek. Bitxori amasei urte inguruko, Bermeon esaten dabien legez, plasa-neskatil urten bat eta mutill susmoan beti dabilena da. Felixek amazortzi urteren bat aldaukaz eta mutill aizkofa da bera beñepeln.

BITXORI. —(Amantolan ertza oratuz). Ikusi zaitxut atzo, txalüpen otor-zaranien.

FELIX. —Neu-pe ikusi zaitxut. ¿Nogaz on zara berbetan?

BITXORI. —¿Eletorigaz on nai müxikeko kontuek esaten.

FELIX. —¿Esan-tsazu Kosek zer esan dauen?

BITXORI. —Etxast akorda; baye ondiño esan bitsat.

FELIX. —¡Asaíatu eiñgo da bayet!

BITXORI. —Gaitx bi okiko-txuz. Berentzako txarau.

FELIX. —Bera tako kulpie, Kose fromal ibildxe ta.

BITXORI.—Etxako Kose ainbeste gusteten. Gurau dotzu arek mariñu bategaz ezkondu. Lapurtxunekuegaz eiñ-dxeu domekan yantzaldi bat... da ilusiñoz beterik dakozu.

FELIX. —¡Aregaz ez pentsatie dako bat Nobidxie dako arek kanpoko eridxen.

BITXORI.—¿Ezta ezango egidxe?

FELIX. —Bai... sijue da; neuri esan dost Mal-kosiñerok.

BITXORI.—¡Olan boda... zetan pentsa eztako!

FELIX. —Da, ganera... Koso baño mutil onaurik eztau topako.

BITXORI.—Baye a... beti ezan-dxatzu *no quiero mariñero*.

FELIX. —¡Kontuen oki zer diñotzuten! Damutu eiñgo-dxako ondiño.

BITXORI.—Beren etsekuek etzue gure iñogaz etxie... Antonegaz baño.

FELIX. —¿Zeiñ Anton?

BITXORI.—Bere nebie.

FELIX. —¿Nebiegaz... zelan ezkonduko da ba?

BITXORI.—Urikue yatzu baye a.

FELIX. —¿Euren afellidue eztako ba?

BITXORI.—Eurentzak artunde dakoylelako.

FELIX. —¿Ori kontue, zelan da ba? A... *askakue* ezan... da Atoñasagasti okitxie; da... ni bañiz urikue ezan barik Bilbao ezatie?

BITXORI.—Itxi oñeri kontueri atzera. ¡Entzuixu!.. Eguenien; ¿zeitzik ezara oñri müxikera?

FELIX. —Trabenan on nai lagunekaz.

BITXORI.—¡Eñe semie, ez pentsatie iñor begire okiko-zunik!

FELIX. —Akorda eiñ-dxast, baye... ez mobitiaien ezan da.

BITXORI.—¡Señalie da... nigaz asko pentsaten zune!

FELIX. —Ara... egidxe da... beti nau zeugaz pentzaten. Zeure pen-

tsamentue okitxen dot itz-zuen be. Atzo be... Antsermok eta bidxok zeure kaŕerie okidu.

BITXORI.—¡Bai... mutileri siñistutie baño eztau!

FELIX. —¡Jainkuen egidxe diñotzut; pregunte ostantzien Antsermori.

BITXORI.—Ezto-kure Antsermogaz konturik. ¡Etxa gatza!

FELIX. —Beti oten da zeure mando ba.

BITXORI.—¡Maskarien arpidxe be eztako arek txikidxe! Esango-tsazu neure partez... urungotan gureñe erímeten danien, etzatela arpire bebeituko.

FELIX. —¿Zer eiñ-tzu be?

BITXORI.—¡Gixona!.. ¿ondo deitxazu?.. ¡Müxikie akabata gero Kalebarídxetan gabiltzela... geure ondotik pasa abiñanak yaten... da guri kasurik-pez berak! ¡Itxi geldik!

FELIX. —Ezan fijeko.

BITXORI.—Zu-pe... ezaixu defendidu; ondiño geuk esantsagu: bota guri be abillanatxu batzuk; da berak, jezta nogaz dauen be!

FELIX. —Aur dakozu señalie... distraidamentuen on-dana.

BITXORI.—¡Danok zarie zuek igualak! Distraidamentue imitzen-zue zuek auŕetik, zeueri komeniten yatzuenien.

FELIX. —¿Urunguen be etzue paga sagardaue ba?

BITXORI.—¡Bai... aze gauzie! Da ganera... bera be ondo kostata. Eletori on-dalako... ostantzien ez pentsa gueitxik pagako zauenik.

ANDRA BAT.—(Talagoitxi aldeñik). ¡Agur zeueri! ¿Goixetik asi zarie... eh?

¿Formal zabiltzeze zeuok? Ondo da... ariñ akordatieve. (Doña). ¡Nonguek die ime mokotidxok!

FELIX. —Zeueneko amari esango-tso.

BITXORI.—Esan deidxola... eztost ardure da. ¡Pasa dan domekan be... eztost niri omon arek desgustue makala,... zeu zarala ta eztala!

FELIX. —¿Zer ba?

BITXORI.—¿Müxikie akabata gero... zelan yuen garien iru utuñidxe-tara ur freskue edaten?

FELIX. —¡Bai!

BITXORI.—Geure tie on-dxatzu bertan edarie garbitxuten... da, gero arek ¿zer eiñ-dxeu?.. etsera yuen daneko geure amari esan zelan on-nayen zeugaz berbetan.

FELIX. —¿Da... zer esan-tzu?

BITXORI.—¿Esan?.. ¡Esanak eztie ezer,... goidxau ezpaleitxike!

FELIX. —¿Zer eiñ-tzu be? ¿Yo eiñ zaitxuz?

BITXORI.—Belaři eskiñeko bat omon dost lelau-lelau. Da gero... eŕes-puestie omon-tsatelako... eskatzeko aurkidxe tietu dost arpire. ¡Kalera eskapa ez-panauen... manga-manga etxen nau bertan beñepeñ.

FELIX. —¿Zer esan-tsazu be?

BITXORI.—¡Ene semie... auri de noperak baño goidxau yakiñ gurie! Tieku dako eŕu guztidxe; baye... ikusiko dau arek ondiño... ia nok etxen-tson arenadurie bia, bera geixorik dauenien. ¡Topa birko dau nok eiñ... beti beti neure kontra oteko!

FELIX. —¿Zeure mando oten dala... ezu esan uŕunguen ba?

BITXORI.—Bai, berari konbeniten yakonien. Aurduen be... imie yagoten oki nau ni arek gaueko zortziretararte frabiketik bera otoři arte.

FELIX. —¡Zeuk dakozu eŕu guztidxe, oneidxe zaralako! ¡Ni, zu-re lez baneitxike, mengako nekitzat!

BITXORI.—¡Itxi geldik! ¡Otorko da a ondiño imiek yagoteko esaten, bera frabikera yuen bi-dauenien; baye, neuk yakiñ-got zer eiñ!

FELIX. —Zeu be, frabikera yuen bi-lekizara.

BITXORI.—Belentzigaz nau baye, saregiñien ikasten yueteko. Aurdunen oki-ku erie berbetan oteko.

FELIX. —¿Non o-ten da ba... sarie konponduten?

BITXORI.—Kofradidzen be oten da; baye geidxenetan Bentapien.

FELIX. —¿Zeiñ lekuten? ¿uturi bidxetan?

BITXORI.—¡Ene semie... Tiadoriñ baño txariaue zara zeul! ¿Etzut esan kofradi zañien oten dala?

FELIX. —¡Ez... ezu esan! Entzun, Bitxori, berbie. (Paperean yoten dabela).
¿Egidxe da, zueneko amak, nieitxik zantar bat nayela esaten dauena?

BITXORI.—Areri ez kasurik eiñ. Beti yabil-tzu a geure ala.

FELIX. —Zeukonfrome bazauz... igual dosta niri edozer esaten badau be. ¡Kintxetik natoñenien, neuk esango-tsat areri! (Borro yoten dabela).

BITXORI.—¡Zauz geldik! ¿Organue nayela... beti-beti yoten-yoten ibiltxeko?

FELIX. —A propós eiñ-tzut; zer diñoztazun ikusteko.

BITXORI.—¡Zuek, danak zarie igualak! ¡Lotsagalduko batzuk!

FELIX. —¿Oreitxik zer dau be?

BITXORI.—¡Gixona... bate-batek ikusten bazaitxuz be... ¿zer esango dau?

FELIX. —¿Mutil fromala enai be?

BITXORI.—Eztñotzut ezeitzik; baye mesede eiñgo - zu urengotan eskue geldik okitxie.

FELIX. —¡Tire... etxamon oferi! Entzun, Bitxori: Eletori txe Kasintxe, ¿zeitxik asañatu die ba?

BITXORI.—Mutilen gora-berieitxik esan-dxatzu.

FELIX. —¿Kasintxek pe nobidxue dako la?

BITXORI.—¡Inbididxe yatzu dana! Kasintxek pentsaten-tzu, beraitxik

datorrela Antsermo gureñe, da beran konbertsasiñue baño etzu oki gure. Atso be müxiken bera nondik ikusiko ibil-dxe.

FELIX. —¿Eletorigaz dabilena eztaki le?

BITXORI.—Yaklīgo dau: eri guzidzen dau zabaldute ta. Baye, a, bera yatzu alako nastera, nastera bat: drogie topaten dabilena.

ANDRA. —(Bateko aldetik, etxeren bateko leyatik ballitzan). ¡Aur orek... lotsabiste-ko zañok! ¡Orek dakoye lotsiel!

BITXORI.—(Gorantz begira). ¡Ondo! ¿Zeure alabie ezta oten mutilekaz ela?

ANDRA. —¿Ikusten-zue gero... berori deskaradi-ori? (Indartsu). ¡Zueze ortik: ejemplu txāra imieri omoten on barik!

BITXORI.—¿Zuk agindxuten-zu le?

ANDRA.—¿Nongue da berori... krientsabako enplastu ori? ¡Bestelaku a-on... amama andidxori!

BITXORI.—¿Zuri zer dotzu be?.. ¡Zeu ezango zara zu krientsa bakuel
¿Nondik dator berori?

ANDRA. —¡Ogon anpur baten bia!

FELIX. —¡Erdu emetik, Bitxori! Gozan Bastañera!

BITXORI.—¡Eztot gure! ¿Orek agindxuten dau ela? ¡Bestelako eregiñie
dau! ¿Enplastue nayela? ¡Ni banai enplastue... berori esan-
go da, ori, kataplasmie! ¡Aguantako ete du! (Ixurtzen deutse
andreak pltxat bete ur). ¿Nongue da krientsa baku-ori? (Indartsu ta
asatez). ¡Beitu... busti-busti eiñ nauena gero! (Soñekoak Igorzen).
¡Sorgiñ ori! ¿Orek agindxuten dau emen oten ela? ¡Lotsa-
bisteko, krientsabaku ori! ¡Itxi geldik... etzut nik parkatuko!
¡Topakot nik ondiño oren alabie... baye omoten-tsaten be-
larí-ondokuegaz zurtute itxikot dauen lekuen! (Doaz). ¡Agu-
antako ete du beroñegaz... maskarien arpidun oregaz!

XALÜPETSIEN

ANTZERKIA

GERTALDI BATEN

CHICAGO JAX

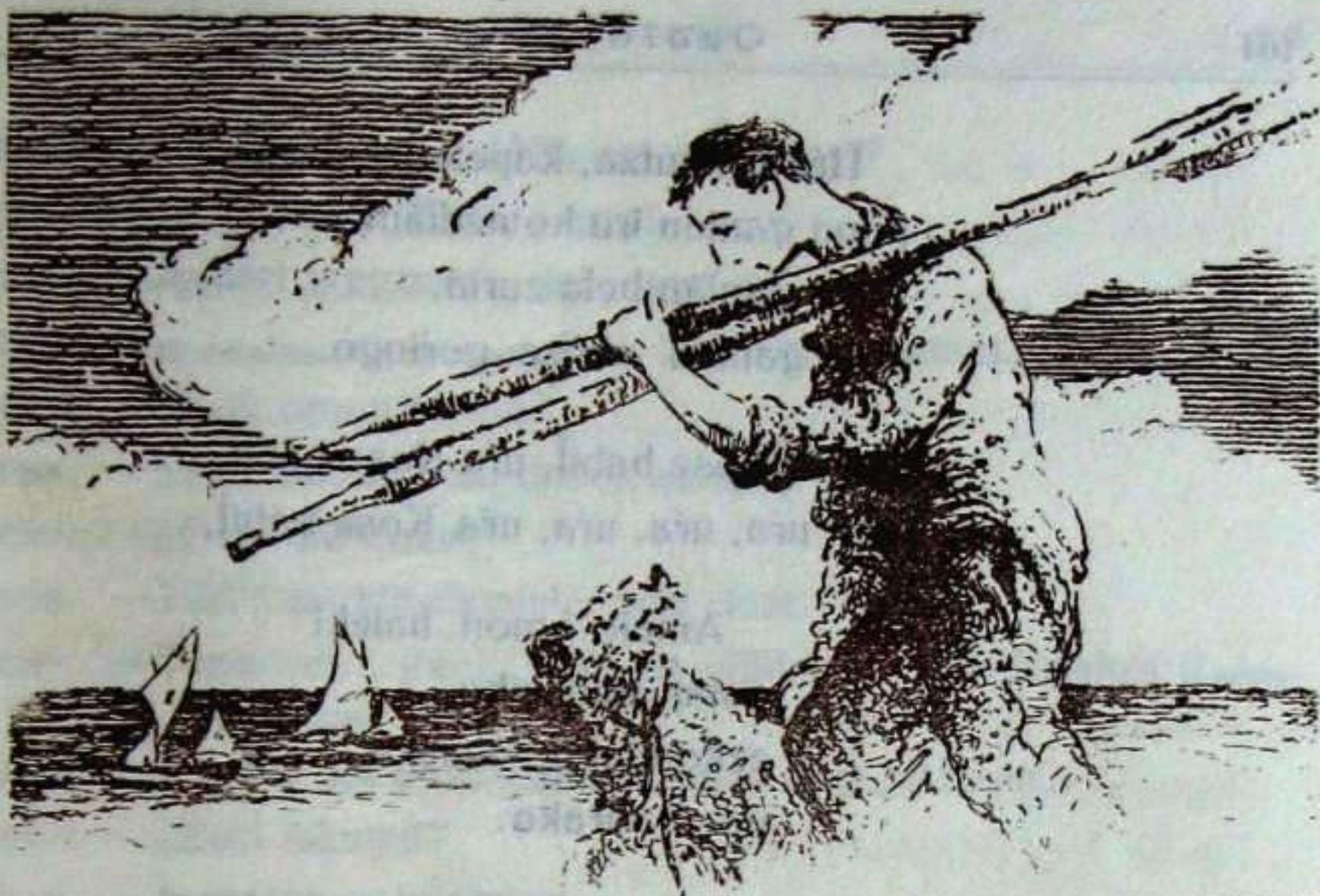

ATKINS

1411 N. WOODWARD AVE.

A GERKIDEAK

KASINTO.	
BIXENTI.	Amabi amalau urte aldeko mutilak.
ANTON.	
KOSEPA.	
ANTONI.	Ogetamar urte inguruko txalupa - neskatalak.
ANIX.	
MIEL.	
TXILIBRISTO.	Afantzaleak: « <i>Cuatro Amigos</i> » deritxon luřun - ontziko lagunak.
ALKONDARAS.	
KOSE.	
ITXAS-GIZON BI.	
BENITXO.	Luřun-ontziko nagosi (patroia) ta Kose, Anix eta Mielegaz batera bazkidea.
MARIERDIKOA.	Amalau urteko mutila.
GAZTAIÑA-SALTZAÑEA:	Amabi urteko neskatallea.
UMEAK.	neskato ta mutil. Amar edo amabi urtekoak.

ELLAECHE

TXALÜPETSIEŃ

Agertokiak irudiko dau, itxas-gizonak, euren apariyo, tretza, sare ta enparatuak gordetako, euki ixaten daben erako loiye bat. Sakoneko zapiak eukiko dau: erdian ofi bateko ate bat, zefapoko giltzetik artelazki zati bat dindilizka dala: ezkefaldetik leyo bat espeka burdiñezkoakaz, kaleko argitasuna ikusten dala. Agertokian izango dire: ezkefaldetik mai luze bat bere luzerako aulki bigaz; eskumatik suetetxu bat, jakiak gertuteko; azken-ertz baten, sabaitik eskegita: sare, zakil, añaun, tretza, tuntux eta aparlyuak.

Gertaldi au Bermeo'n jazoten da, Zezeilean eta besegu - aroan.

Agertoyala jasoeran, agertzen dire Kasinto, Bixenti ta Anton, aulki ta mai bitarjean, tretzak gertatzen (plamietan).

A B E S T I A

KASINTO, BIXENTI eta ANTON.

Ura Kose babil, Kose babil, Kose babil,
Ura Kose babil, Kose babil, babil.
Ura Kose babil, Kose babil, Kose babil,
Ura Kose babil, Kose babil, babil.

Uŕa Katxutxa, kapela frente,
popa ganian iru komediante.
Aren ganian bela zuria,
aren ganian arrotza goringo.

Uŕa Kose babil, uŕa Kose babil,
uŕa, uŕa, uŕa, uŕa, uŕa Kose babil.

Amak omon baleki
amar amaseiko,
ezkonduko neitxeke
ude barirako.

Uŕa Kose babil, uŕa Kose babil
Uŕa, uŕa, uŕa, uŕa, uŕa Kose babil.

Amak omon baleki
oye ta kaixie
Petitxenien dago
nobidxe gaztie.

Uŕa Kose babil, uŕa Kose babil
Uŕa, uŕa, uŕa, uŕa, uŕa Kose babil.

ERAZTEN

BIXENTI. —¡Txo! Len esan-zune guzuŕe da.

KASINTO. —¿Posture ezetz?

BIXENTI. —¿Eiñdxe dau? (Eskua sakelera saŕzen dabela, leukuek ataraten bailebilén).

KASINTO. —¡Politxo!.. ¡Neuk etsatak ikusi be!

BIXENTI. —(Zintsu). ¡Apemarie! ¡Guzuŕeril!

KASINTO.—(Bulefa joten dabelo). ¿Nik etsatela ikusi?

BIXENTI. —¡Zuk ikusit! ¡Ezta... ezta!

KASINTO.—Auneri pregunte... jeh, lenguz!

ANTON. —(Erasi astunekoa da berau). Bai, neuk-pe ikusitsat.

BIXENTI. —¿Nok omontso ba?

ANTON. —Eh... nik eztaitz. Berak artapa.

BIXENTI. —¿Ostu eiñ-dxeu?

ANTON. —Niri topa eiñ-dxeuela esan dost.

BIXENTI. —Topa bai... Itxol.. arek au eiñdxeu... au! ¡Krisko! (Laputetako sñua).

ANTON. —Ez; niri topa eiñ-dxeuela esan dost, Artzan.

BIXENTI. —¿Zein lekuten?

ANTON. —Irugaren eskilatatan.

BIXENTI. —(Zinutzua). ¡Guzuŕeri!

ANTON. —Eureneko amak be baki dakona.

BIXENTI. —Da ¿zer esan-tso?

ANTON. —Atzera omoteko esan-tso yaubieri.

BIXENTI. —¡Eh! ¿topa eiñ-dxeuela ezu esan ba?

ANTON. —Nik eztaitz. Niri berak esan dost.

BIXENTI. —¡Kasinto... zeu be parte ezan zara orduen!

KASINTO.—¿Ezetz esan ostabe?

BIXENTI. —(Indarkeria). Bai, zeu be parte ezan zara.

KASINTO.—¡Txo... tefiastol! ¡Atra-aten mazaitxut! ¡Gure kaletik ezara pasako!

BIXENTI. —(Artzen dau zapotzetik). ¡Arpid xen omoten-motzut!

KASINTO.—¡Itxi iñori... itxi iñori! ¿Nori etxen-tso oŕek ba? ¡Lenguz... peleka agarako-tsagu?

BIXENTI. —Bana - banaka erdu bia. ¡Atra-aten mazaitxut matraile ausko - tzut!

KASINTO.—Ik pai... ¿I aix ela kapas?

BIXENTI. —¿Zuetzako?

KASINTO.—(Anton'erl). ¡Agaña, lenguz! (Oratuten deutse bien artean).

ANTON. —¡Eh... amañel!

BIXENTI. —¡Erdu Tonpoire! (Agetzen da Kosepa, sare-otzaren buru-gahean dabela.

Otzaren ekarko dituz yakaldi bat gertatzeko bear diran gauzak: ogi andi bi, okela, kankillot bete arda, lusagar, kipula, berakatz, ta abar; da ofezaz ganera: efesakon, baldi, pitxar, edontzi, alzeki, ta abaf).

KOSEPA. —Txitxotxu... erdu au otzarie bajaten. (Doa Bixentl).

KASINTO.—(Anton'erl). ¡Oren aurien ez esan!

KOSEPA. —¿Zer da nire aurien ez esatekue?

ANTON. —Nirl aunek esan dost.

KOSEPA. —¿Zer da baye... nire aurien ez esatekue?

BIXENTI. —Krisko eiñ-dxeuela mutil batek.

KOSEPA. —¿Nongue da mutil ori?

ANTON. —(Eskutuñegaz musua garbitutenean dabela). ¡Nik eztaitz!

BIXENTI. —Bai; baki.

ANTON. —(Kasintori). Lenguz ¿Nik bakitz nor dan?

KASINTO.—Ez; bera taki.

BIXENTI. —¿Posture ezetz? Zeuk pe bakixu.

KOSEPA. —¿Zer da baye ostu dauena?

BIXENTI. —Gauzie.

KOSEPA. —¿Nondik?

ANTON. —¡Nik eztaitz!

KOSEPA.—(Anton'en abotsa alakotutenean dala). ¡Nik eztaitz... nik eztaitz gogorá

au! ¿Nongue da berau enbeleko ibixikuen arpidun eu?

¡Bestelako abuxe au! ¡Eh!.. (Joten). ¡Andrak, onek da-

koye lotsie! ¿Nonguek die ime mantañok? (Doa Kosepa

suetetxura ta jartzen da lanean: sua ixetu, lusagar eta kipulak zuritu, ta abar).

ABESTIA

MUTILAK.—

A la mar tiré un tiro
y a la playa cayó,
confiansa en los hombres
nunca la tuve yo.

Te lo vuelvo a desir,
te lo vuelvo a desir,
que m' ha salido un hombre
de la guardia civil.

Una paloma blanca
que del cielo bajó,
con las alas doradas
y en el pico una flor.

En la flor una lima,
en la lima un limón
vale más mi morena
que los rayos del sol.

ERASTEN

KOSEPA.—(Asafez). ¡Obeto engo-lekixue dortsie ikasi oñelako lotsa-galduzko kantak baño!

KASINTO.—¡Iri zer duek pa! ¿Ik agindxuten dok ela?

KOSEPA.—¿Nonguek die lotsa-bizteko ime zantařok? (Alzektia artu ta doa mutillak yotera. Onek iges egingo dabe mal inguruen). ¡Karatxo! ¿Neuri ori berbi-ori zuk esan? ¡Neuk esango-tsat zeuen amari, persona zaúaureri oñelako eñespuestie omoten baxako bia! ¡Lotsa-bizteko zařok! ¡Besterik ikasi be eztaue etxen onek eta! ¡Eskolatik amar urte baño lelau urten, da amen dabiltzez gero zarkeridzen etxen da

lotsa-txařeko gauzek ikasten! ¡Andrak... nik eztaitz
zer esan bei? I-a beste belñ deskideten bazara ori ber-
biori esaten bia? ¡Nik etzuk parkatuko; igual da
Alkatien semie bazara be! ¡Lotsa-bizteku ori! (Datoz Miel
eta Anix. Miel jafiko da mal-gaňean, tretzako korapiloak kentzen eta Anix aul-
ki batet, amuak zotzean zařtzen. Kosepa ta Mutillak euren lanean).

MIEL. —(Sartukeron). Txilimankotik Okarantsara yuen bagiňen, geuk
pe ařaňe seguru oki-du.

ANIX. —¿Nondik senteļe ibil-dxie arek ařaidxuek pa?

MIEL. —Posture eiňgo-neki arek moroyek Kala-barítxik ibil-dxiela.

ANIX. —Ez; Kala-baríkuek eztaue ařaňik ekaři; neuri esan dost
Bizkayak eta.

MIEL. —Orduen, Anix, karnadieitxik ezan da; zeitxik eze, Laedo-
tik eta Krastotik ibil-dxie ezta ta... iesatiet lez! neuk
pentsa etxen-dot karnada freskue erosi dauiela.

ANIX. —Kustiňue da ze, arek moroyek suertie dakoyela.

KOSEPA.—¡Zuek beti zabiltseze Kala-faltsotik!

MIEL. —Aur dakozu, Kosepa ba, Kala-faltsora yuen dien bafo-
rak ekar-daue ařaňe gaur ba.

KOSEPA.—Anix... ¿zemáti pixetsoye ařaňek «Brijen de la Mar»ekueri?

ANIX. —Ogetamar ařuen bat.

KOSEPA.—¡Karanbo! ¿Ikusten-zue gero dabilien txokue?

MIEL. —¿Txokue bakarik diňozu, alabatxü? ¡Arek, olan segi-
dutén badaue, aberastu eiňgo-die... aberastu.

KOSEPA.—Olan bada, bai. ¡Ene semie, pentsatiet baño eztakozu ařa-
ňek dakon presidxuegaz! (Ixli-aldi labur bat).

MIEL. —«Ogoňo-Mendi»n bařuen oiň be eskandalue pasa eide.

ANIX. —¿Oiň be?

- MIEL.—Bai; Montañesak esan eitso... iesatie lez!.. ondiño atra-pako dauela.
- ANIX.—¡Txot Ni aregaz moroyegaz enai fidxeten. A kapas ezango da ondiño baruko-gixonan bateri labanie sartzieko.
- MIEL.—¡Ka; esan bai! Arek etxakok ofetarako odolik.
- ANIX.—Okasiñue topaten badxakik pe.
- MIEL.—Bai; alan esantsok Antsermo'ri be... ¿baye zer?
- ANIX.—Antsermo'ri topakotso arek ondiño beltie. (Laneen zall batet). Miel... ¿entzun-zu Alkondaras'ek esan-tson berbie Txilibristo'ri?
- MIEL.—Oponiñuen ganien ezan eide.
- ANIX.—¡Ez! Ezta ezan oponiñuen ganien. Ostantzien asaratu die.
- KOSEPA.—¿Zeren ganien ezan da ba, Anix?
- ANIX.—Txilibristok esan eitso... iesatie lez!.. tertzak plamieten eztakidxela.
- MIEL.—Esaixu ze... oretan neu be fijeta onai. Arek moroyek amuskidxe ondo enpike barik imitxen dau apaidxuen. Urunguen be, gure tertzak arañez yositxe otor-die, da arena araidxuena bariz granorik pe barik... da karnada guztidxe yan-da.
- ANIX.—¡A dala ta eztala, arek moroyek saltsaidxue atarako dau txalüpetsien gaur ba!
- KOSEPA.—Andrak be asaratu eiñ eidie.
- ANIX.—Andrak, ¿zetan araidxo sartzien die gixonan gauzatan ba?
- MIEL.—¡Eh! ¿Ori eztakixu, Anix, be? ¡A dok pa kapitzen jenerala!
- ANIX.—¡Nik eztaitx, txot!.. Enbra batzuk sentieliek dakoyez baruen.
- MIEL.—Medikueñe be... a... bera yueten dok gixonak tripetako miñek dakozien. Baye... ¡entzun!.. iau de politxe ta;

Urunguen yuen-dxatzu aren andrie San Antonio'ra duela ta; ta gzer pasa da?.. Topatxuz bidien Anka-okeñen andrie ta beste enbra bat promesien duezela, ta Mundeka'ra alega dienien... sartun-dxatzu nire andrau Kale-Nagosi'txik berantz... eta... itxitxuz enbra bidxok auen kurtziegaz.

ANIX. — ¡Mundeka'ko astuen-ñe yuengozan a!

MIEL. — ¡Entzun be... entzun be... neuk esango-tzut, Anix, de! On - yatzuz, eñe androk, begire... otorko dalakuen... da azkanien gzer etxen daue?.. ba-dxuezak eurek pe bertarantz, da... Jnon ikusten dauien enbrau, beste añañen etsien, gixonan pañelo bat eskuen dauela, kartak botaten!

ANIX. — Enbra batzuk auri etxen daue ba; dirue ganora barik iñori omon. Ara yuen danien, trabena batera sartun de kuartilo bat ardau edan bazauen... obeto eiñgo zauen ba.

MIEL. — ¡Txo! ¡Nire andrie baleitxike... nik itxi ez! ¡Lelau burue ausko nekitso tragolagaz!

ABESTIA

OROK. — Kose Miel'en batela
txitxarue ta berdela.

Kose Miel'en batela
txitxarue ta berdela.

KOSEPA. — (Lanean). Itxas-untzidzek duaz-enian
beseguten itxosora
neskatilek artuten dabe
tresna guztidzen ardura.

OROK. — Kose Miel'en batela,
txitxaŕue ta berdela.

KOSEPA. — Loidxetan gertatuten dire
karnada ta aparidxuek
bidxaramongo egunien
prest dana euki daidxien.

OROK. — Kose Miel'en batela,
txitxaŕue ta berdela.

KOSEPA. — Loidxetako neskatiliek
txalüpák datozenien
asten dire gora-beretan
otzara záren atzien.

OROK. — Kose Miel'en batela,
txitxaŕue ta berdela.

KOSEPA. — Oraiń kantaixue, zeukek, Bermioko eridxeri Bertso
-beríak; arek die politxek eta.

ANIX ETA MIEL. — Bertso beríak yartzera nua
geure eŕi maitien alde
ikasi daigun bera maitatzen
gauza guztiek baño len.

KOSEPA. — ¡Ujuju!
Bermiok dauka beren ganien
Almikako Amen grazidxe,
bera maitatzen bixi ta iŕtie
auxe bai dala zoridxe.

MIEL. — Zelan die, Anix, arek beste bertsuek?

ANIX. — Ontxe kantakotaz!

ANIX. — Bermiok daukaz Kale-baridxek
Gaztelu te Auztekantale,
Torónteru te Pixo - kale,
Tala - bide te Eŕizile.

Santa Barbara, Eŕemedidxo,
Santa Mañe ta Txibitxe,
Santa Klara ta Matxikorta,
Bilbo - bide ta Portale.

KOSEPA. — Oŕek baño obago dire
Talagotxi te Bazteŕe.

ANIX. — Baita dauka Kakalo - bide
Morondo ta Eskola - kale,
Eŕibera ta Eŕelña - zubi,
Teleridxek da Adubidxe.

Eŕosape, Demiku, Arane,
San Pelayo ta Almike,
Aritzatxu te Tonpoi - gane
Zaŕagoitxi te Atalde.

KOSEPA. — Oŕek baño obago dire
Talagotxi ta Bazteŕe.

ANIX. — Talagotxiko atsuek dire
danak zaŕak da gaiztuak
Bazteŕeko neskatiliek
kaixko beru ta zoruak,

Toñonteruen batuten dire
 Talagotxiko atsuak,
 Galtzerdidxeñ atxakidxian
 Guzur gustidxeñ batzian.

KOSEPA. — ¡Orék danok guzurék dire
 Portumandan asmaukuak!

ANIX. — Eremedidxo kalian dago
 Atso pilua yokuan,
 Bata bestia engañatute
 Lauko gustidxeñ galtzian.

Gaztelutik ikusten dire
 Portu gustiko txalüpak,
 Oizaretako añañak eta
 Neskatilen arazuak.

KOSEPA. — ¡Orék gauzek egidxeñ dire
 Mundu gustidxeñ aurian!

KOSEPA. — (Pozafen) ¡Aurék die, Miel, kantak... aurék! (Ez Bermioko marifieu batzuk kantaten dauienak... malageñien kantak! (Datoz Benitxo, Kose ta beste afantzale bat, koraplioak azkaruteko tretzak eskuan ditubela ta, nol jañirik, bat zutunlik, leonean díñardube).

BENITXO. — (Kasintori) Txo, tire gure etsera, da esan gure andrieri partiletako librue omoteko, salako komadako tiradorten itxi dotela aztute ta. ¡Baye ariñ otorko zara gero! (Dio Kasinto, eskuak prakaten garbituaz).

KOSEPA. — ¡Benitxo, makiñistiek esan dau, eziñ otor leitxikela txalüpetsera, ta zeuk gordeteko partilie, andrie botako dauela bidxar bille ta!

BENITXO. — ¡Beno!

MISL. — ¡Gixonak, aurék makifisti-órék galduko gaitxuz! Galderien efreparasiñue biar eidau olñ be baforak.

- ANIX. — ¡Ze galda ta ze ařaidxo! ¡Eh... ondo yauk eta!
- MIEL. — Nire partez ez eiñ, bokarta otoi arte aguantako-dxok eta.
- ANIX. — Nire partez bez. ¡Duela galda ta guzti al konejora!
- KOSE. — ¡Baye, gixonak, biar ezana badxakok!
- ANIX. — ¡Ixilik on adil! ¡Ze blar-ezan da ze ařaidxo! Orain artien be aguanta dau, de aguantako-dxok Aste Santu-rarte.
- KOSE. — ¡Beno, beno... zeuk konfrome bazarie! Gero ez esan niri ezer; nik esan dot neure pentsamentue. ¡Allá bosotros!
- MIEL. — Baye, gixona, arek makiñiek ¿zer yakok pa?
- KOSE. — Nik eztíñot ezer; gixonak diñonien, berak yakingo dau zeitxik diñon.
- ANIX. — ¿Zelan da ori kontue ba, Kose, ondiño urte bete be ezta eřeparaziñue eiñ-dxakona ta?
- KOSE. — ¡Ezta milargo; zuek beti zabiltzeze: «makiñista, dale kandala», ta gero...
- BENITXO. — Erosoye dako Kosek; zeitxik eze, egunen baten diñamitrien kontue pasako-dxaku guri. ¡Akorda gero, gixonak, igesko neguen Sananderen pasadanagaz!
- ANIX. — Baye, a euren deskidueitxik ezan da.
- BENITXO. — Deskido... ez deskido... kustifiue da guri be igual, igual pasako yakule egunen baten.
- KOSE. — ¡Auri da egidxe!
- BENITXO. — Kosepa... ¿Antoni nora yuen da ba dirue kanbidxeten? ¿Mundekara yuen da la?
- KOSEPA. — (Antoni sartzen ikusia) ¡Ene semie... zeuk esan arte on da begire otorteko! Lelau esan bazun, arifiau otorkozan.
- ANTONI. — (Itzabeafean) ¡Au da zoromendidxe! ¡Dirue kanbidxette baño oba da Izarora yuen lapatari! (Benitxori diruak emonaz). ¡Konta! Omon-zu ogeiko bat da lau amareko. Auŕ ogorloko-

tan da pesetatan, ¡Ontxe beitu faltsorik badau! (Bihotz
biñan zenbatuko dituz Benitxok diruak, amareko pilotan ipiniaz).

KOSE.—Bi... lau... sei... zortzi... amar. Bi... lau... sei... zortzi...
amar. Bi... lau... sei... ¡Alabatxu... au ogorlekue
faltsue dat! (Oia-egiten deutsela).

ANTONI.—(Atzamar artetik Benitxori kendua) ¿Faltsue? ¡Eu ai i faltsue... eu!
¿Faltsue dok au ogorlekue sojie dakola ta? ¡Beroe-
lako mīle baneidxakotazana.

BENITXO.—Bi... lau... sei... zortzi... amar. ¡Beno! Il-a, Antoni,
ekari ona librue bia, ařafiek eiñ - dxeuen pixue
ikusteko!

ANTONI.—¡Ze libru... da ze araidxo dakaztazu, gixona!

KOSEPA.—Zeuk botaza mutile zeuen etsera bile.

BENITXO.—¡Otorteko denporie badxakok pa!.. ¡Orék ime araidxuok!
il - a, Kose... artietan beitu maordomuen papela
ondo badau! (1)

(1) Kofradieko Etxe-zain'en Ingla.

Sociedad de Pescadores de SANTA CLARA
BERMEO

Partida del dia 11 de Febrero de 1917

	Pts.	Cts.	
LO CANADO . . .			790,72
Derechos . . .	47	45	
Misericordia . . .			
Médico . . .	5		
Botica . . .	5		
ENTREGADO . . .	733	27	

(Atzekaldian daroa Ingl onek afahen eguneroko saneuña).

KOSE. — *Lo ganado...* die sietesientas nobenta pesetas con setenta y dos séntimos.

BENITXO. — ¡Beno! Oiñ atara euneko seidxe.

KOSE. — (Jatirik, erabaki bel zenbakuna) Sien es a sietesientas nobenta pesetas con setenta y dos séntimos... como seis...

BENITXO. — (Eragotzen) Zuk atara zemat yoten dauen da...

KOSE. — (Atara bel zenbakuna ixilian). Die... cuarenta y siete pesetas y cuarenta y cinco séntimos.

BENITXO. — Oraiñ... oíri; aumenta ogorleko bi: medikuena ta botikiena.

KOSE. — Cuarenta y siete con cuarenta y cinco y dies... son cincuenta y siete con cuarenta y cinco séntimos.

BENITXO. — Ondo dau; da ori kendu ezkerlo *lo ganado'ri...* urten bi-dau *lo entregado'k*. Ila... olan dxoten badau! (Agertzen da Kasinto ingufazti ufatu bat eskuan dabela). ¡Txo! ¿Non au be, ainbeste denporan?

KASINTO. — Zeueneko andriek bota nau eifikaduen.

KOSE. — (Zenbakuna atara ta gero). Die sietesientas treinta y tres pesetas con veintisiete séntimos.

BENITXO. — Maordomuen papela artez dau orduen.

KOSE. — Bai... artez dau presidxuen.

BENITXO. — Oiñ beitxu bia, Kose, librue konfrome badau maordomuen papelagaz. (Kasintok ekañi eban ingufaztian irakuriko dau).

Frébero, día cinco. . .	202	kilos
» » seis . . .	218	»
» » siete . . .	98	»
» » muebe . . .	194	»

Presidxuek die:

Frébero, día sinco . . . 1,02 pesetas

» » seis . . . 1,07 »

» siete 125 »

» » muebe. .1.18 »

Atara zemat yoten dauen... da gero atara kontu danak. Ila gixonak, artietan, nortzuk duezen kontuek pagaten! (Zutundu beitez Anix eta Añelitzale bat, Kosealden-uko da mai mustutera zenbakun enparatuak egiten).

BENITXO. — (Atara beti kolkozatik astu-agerkari batzuek eta izkika irakurri beiz). ⁽¹⁾

«VAPOR "Cuatro Amigos"»

Frébero uno. . . Ocho piezas cordeles del 21. . . 20 ptas.

Sinco obillos pocheres . . . 16,25

Sels libras y media tirantes. . .9,40

Muebe libras y media subilles . .29,25

(Artu diruak eta Anix ta Afaintzalea bezoaz).

(1) Goroikitegiko astu-ägefkala.

ALPARGATERÍA Y CORDELERÍA
DE
N * * * * * DE N * * * * *
B E R M E O

- MIEL.** — (Anix'). Esango-tsazu eresibí imitxeko... ta propiñie ezpo-tzu omoten geuk yakingo-dule urungotan zer elñ. ¡Orek, abraketero araidxuek, aberastu engodie laster geure konture... aberastu!
- BENITXO.** — Ia... nor duen aú beste kontue pagaten!
- MIEL.** — Neu yuengo nai.
- BENITXO.** — (Irakurtzen). «Por dos tuntuxes de hojalata... seis pesetas» Etzi sei pesetak... da ariñ ibili. (Dosa Miel). Kose... Alkondaras da Txilibristo ¿nora yuen die ba?
- KOSE.** — Nik eztotaz ikusi.
- ANTONI.** — Arek, Benitxo; oiñ be kustiñue dakoye.
- BENITXO.** — ¡Ze kustiño da ze araidxo! Euren kustiñuekaz kantsata nakoye. ¡Aratostietan ikusko da gure bañuen batozenentz bla! Ia txotxo... ona bia; ¿Zemat kriel dakozuz eiñdxe?
- ANTON.** — (Eskututagas musua garbituaz). ¡Nik eztaitxl!
- KOSEPA.** — ¡Aur ori: nik eztaitxl! (Bere abotsa alakotuaz). ¡Orek tako trentiñel! ¿Eztak! Xu zemat tertza eiñ-zun?
- ANTON.** — Bal... nik amar tertza elñ-taz.
- BENITXO.** — Etzi bost eriel... bost krielen. (Kasinto'rri). ¿Da zuk?
- KASINTO.** — Nik sei kriel eiñ-taz.
- BIXENTI.** — Neuk pe bai.
- BENITXO.** — Ai ba... iru peseta blidxontzako; da oiñ yuen etsera.
(Diruak artu ta doas Anton. Kasinto ta Bixenti).
- ANTONI.** — (Alkondaras sañzen ikusitakoan). ¡Ene semiel! ¡Kostatendxatzu partiletsera otorten!
- ALKONDARAS.** — (Olde ixatez). ¡Alabatxu... zu be!
- ANTONI.** — ¡Deñkadu zatoz!
- BENITXO.** — Ia amuek pagaten bazuez bla!

ALKONDARAS.— ¡Beno... ni yuengo nai; baye emen ondiño batebatek ikusko dau!

BENITXO. — ¡Tertzan afuntie ekari ona, Antoni, bia!

ANTONI. — ¿Maná eiñ-dxatzu zeuri Antonigaz, oidxes? Kosek dakin libruen dako zu.

KOSE. — (Idatzi-oata bilaka). ¡Nik eztot topaten!

ANTONI. — ¡Auí berton dako zu ta beitu-xu itsurik on barik!

KOSE. — (Bilatu la gero). Die: ogei tertza.

ANTONI. — Ogei tertza ba die, omoixuz ogei peseta... ta gero ogei eřiel erdiko. Omoixuz lau ogorloko... peseta bi... dxe eřil bi, de duela Jaungoikuegaz.

ALKONDARAS.— ¡Alabatxu... zu be nire kontra zauz!

ANTONI. — ¿Zer dakastazu gixona? ¿Kustiño gure zauz, oidxes?
¿Zer dakař beronek? (Doa Alkondaras mafa-mafa).

BENITXO. — Beno, beno, itxl oiñ ořeri bia. Erdu ona, Kosepa.

KOSEPA. — Yagoñe kasuelie, Antoni, eře barik.

BENITXO. — La bastimentuaitxik zemat pagazun bia.

KOSEPA. — (Oidozkot). Lelau: okelie, zortzi libre, zortzi txakurien. Die... ¡Ogeta bost eřiel da iru txiki die pagatazenak! Gero: arue-lauren patata, sei txakur. Dies ogeta bost eřiel da iru txiki... da sei txakur: ogeta zortzi justuek. Ardaue, amalau kuartillu, lau txakurien. Die... Lelau amalau eřiel da gero amalau iru txikiko...

BENITXO. — (Antonik amalau bage). ¿Nongo amalau eřiel? ¿Lau txakur ezu esan kuartilue ba?

KOSEPA. — ¡Orain nasta nozu te eze-bez! ¡Erdu ona, Antoni!
Amalau kuartilluk lau txakurien ¿zemant yoten dau?

- ANTONI. — Amalau eñiel biko ezan da be, ogeta zortzi eñiel die,
da gero kendu amalau txakur...
- KOSE. — Esan, Kosepa, bia. (Zenbakuna egiten jartzen dala).
- KOSEPA. — ¡Bueno! Imiñi lelau: ogeta bost eñiel da iru txiki oke-
liena.
- KOSE. — (Idatzen). Die: seis pesetas y cuarenta séntimos.
- KOSEPA. — Seis perras de patatas.
- KOSE. — Seis cuarenta y sesenta... son siete pesetas.
- KOSEPA. — Agora, bino; catorse cuartillos a cuatro perras.
- KOSE. — Catorse por cuatro... sincos sesenta.
- KOSEPA. — ¡Ene semie, galdu te dau zeure eskolie eztakidxena!
(Agertzen dire Txilibristo la beste, lengoa batzik, afaintzale bat).
- BENITXO. — ¡Gixonak! ¿Non on zarie orain artien? ¡Danok gai-
dxozak amen, zeuen begire tal!
- TXILIBRISTO. — (Bañitsu bat la berau). ¡Eh..! ¿Gure begire, da bañuko la-
gunik bapez?
- ANTONI. — Bai, baye kontuek pagaten-yatzuz.
- KOSE. — (Kosepa'ri). Gozan aurera, Kosepa, bia.
- KOSEPA. — Pongusté: tres panes grandes, tres pesetas.
- KOSE. — Tres pesetas.
- KOSEPA. — Agora: ikopasas de ocho perras.
- KOSE. — Ochenta séntimos.
- KOSEPA. — Kinpulie, oridxue ta konposturie, peseta bat. la ze-
mat yoten dauen danak, Kose.
- KOSE. — Sero es sero; cuatro y seis, dles... y seis, dieseseis...
y ocho, beinticuatro. Dos y seis: ocho... y cinco,
trese... y tres, diesiseis y una diesisiete. Dana
da... diesisiete cuarenta. Irurogeta amar eñiel,
nagosi bet gitxiao.

KOSEPA. —¡Ekau, Benitxo!

BENITXO. —¿Zemat esan-zu?

KOSE. —Irurogeta amar eriel, nagosi bet gitxiao.

BENITXO. —(Dirua Kosepa'ret emonaz). Aur iru ogorloko; etzi oiñ iru pesta... da zuk ekau niri atzera sei txakur.

KOSEPA. —¿Nongo sei txakur? Duela konposturietxik.

BENITXO. —¡Onek enbra araidxuoki!

KOSEPA. —(Batez). ¡Qu' está usté bien! ¡Bai! Sei peraitxik yuengo nai neu partikarara eskue botaten. (Datoz Anix eta Afantzailea, aitzu-agerkala ordaindu ta gero).

ANIX. —(Agerituas batera) ¡Gixonak, eh, au dok iñor engañetie!
¡Propiñe dala ta omoten-dxoskuk abraketeruek iru txikiko puro banal! ¡Gixonak!

TXILIBRISTO.—Naikue omontzue; omoteko obligasifiorik etxakok arek eta.

ANIX. —¿Da guk, erostekue bai?

TXILIBRISTO.—Erostekue bez: baye bakotxari, bakotxana omonezker eztau zer esanik.

ANIX. —¡Txol Señalie da zu be tartekue zarana! (Dator Miel tun-tuxek ordaindu ta)

BENITXO. —Erime, gixonak, maire bia. (Uferatu betiez mai-ingururantz)
I-a, Kose, kontuek paga-ezker omen lotsien dien.

KOSE. —Atara ta dakot; sobraten die, seireun de zaspi peseta da sei txakur de sentimo bi.

BENITXO. —¡Beno! Nik lelau artun bidot baforana, oren erdidixe.
Atara zemat dan. Da artietan, ia zemat itxiko-dun zor-zañantzak.

ANIX. —Itxi amarekuen bat.

TXILIBRISTO.—¿Nongo amareku? Utxen galdxuezak ela? Ondiño pagako-dxuk.

- KOSE. —Urteten dau: irurogei ogorloko, iru peseta da larogeta bat sentimu.
- BENITXO. —Benga ba irurogei ogorlokuek. Da sosidxuek konfrome badauz, enparadue lotu deitxela maridxe mutuentzat.
- KOSEPA. —(Antoni bereiztua) ¿Maridxe mutue, nor da ba, Antoni?
- ANTONI. —¡Ay, alabatxül! ¿Ori eztakixu ondiño? Ixilekotxue yatzu ori. Gixonak beti okitxen-tzue olako tranpak.
- BENITXO. —Apunte ba, Kose, libruen, orek saspi pesetak da sentimuek maridxe mutuentzat.
- KOSE. —¿Zelan imingot ba?
- MIEL. —¡Eh! Partila de *sin saber mujeres* imifii.
- TXILIBRISTO. —Da aíaiñ - mañajuena ¿noix da etxeko ba?
- ANTONI. —Itsuki mantaí batzuk bafio eztie-on, da uñengoko partilerako itxi de.
- BENITXO. —Orain orekaz irurogei ogorlokuekaz eiñ bidu amabi parte: bi baforanak; zortzi gizon da makinistie, bederatzi, die amaike; da gero maridxerdikue ta txalupe-neskatilek; aur amabi maridxie. (Agertzen dire Alkondaras eta Maridxerdikue. Atonduen geratu belte Maridxerdikue bafura saftzen ezañtzen eztala). Kose, beltu zemat tokaten yakun; da artietan, neuk imiñgo-taz amen amabi pilo. I-a lau ogorloko imiñi - ezkero bakotxari.
- KOSE. —Kontuek artez urfeten dau. Tokaten-dxakuz: bost-na ogorloko, justuek. Da bakotxari eñil bi kenduezkero zeure maridxe-laurenantzat tokatendxakuz ogeta lau peseta ta eñil bi.
- ANTONI. —¡Kosepa! ¡Orek dako burue!
- KOSEPA. —¡Eskribanuek baño geidxau dakitzu orek!

- ANTONI. — ¡Auri esalxu be, alabatxül!
- BENITXO. — (Amabi plioak egin da gero). ¡Eŕoso ye dako gixonak! Alan urtetan dau. ¿Konfrome zauze, gixonak?
- ALKONDARAS. — (Musu ilunaz). ¡Partille ondo eiñ-dxe ba-dau, eztau zer esanik!
- BENITXO. — Etzi be, Antoni, lau ogorloko, lau peseta da eríll bi, maridxe osue; da zeuk omon, mutileri, oren erdidxe.
- ANTONI. — (Aitzetzen ditu diruak. Deadea Maridxerdikoari). ¡Txitxotxu! Etzi maridxerididxe.
- MIEL. — ¿Zetan au or ba? ¡Otoŕ-adi maire!
- ANIX. — Yezari amen.
- BENITXO. — Makiñistiena neuk daruet orduen; da neu konpoduko nai beragaz. ¡Ai ba, maridxie! (Itxasaria artu ta gorde beye; batzuek kolkoan, besteak sakelean eta beste batzuek batiz, bai diruzapalean, bat sur-zapt zar baten mustufean).
- ANTONI. — ¡Partille edera eiñ-dxozue, gero!
- ARANTZALEA. — ¿Lau ogorloko asko da?
- ANTONI. — ¡Balekozu beti berori! Da ganera, eztie lau ogorloko, idxe bost baño.
- ARANTZALEA. — ¡Alabatxu, oih be deklarako nozu!
- ANTONI. — ¡Zeu deklarako zara! ¿Zer dakar beronek? ¡Zuk pe uxuxue dalakuen, potoŕuek urten bai-kerol!
- ARANTZALBA. — ¡Eztalitx be; urungoko partilen be, bate-batek esantso gure andrieri zemat eiñ-dxun!
- ANTONI. — ¡Zuez ortik; eztakot zeure konturik eta!
- TXILIBRISTO. — Nik, andrieri, beti kentzientsat berogeい eŕieleku en bat.
- ALKONDARAS. — Nik, erdidxe baño etsat omoten ba.
- TXILIBRISTO. — (Ifigafiz). ¡Ederto sagardaue!.. ¡Ondo zauz!
- ALKONDARAS. — (Butukari). ¡Ganera, zuri diñotzut baŕiz, zeuk okikozule kontuen ze berba esan-zun!

TXILIBRISTO. — Baye, gixona, ¿nik esan-tzut ezer?

ALKONDARAS. — Bai; zeuk esan-zu tertzak plamieten eztakitzela.

TXILIBRISTO. — ¡Kendu-adi ortik! ¿Nik esan dot ori berbiori?

ALKONDARAS. — ¡Bai... zeuk esan-zu!

TXILIBRISTO. — Nik esan dot eze, tertzie ondo plamie barik ba-dau, aŕafik eztala ekarko baŕure.

ALKONDARAS. — Da ganera, ori baño geidxau be esan-zu.

TXILIBRISTO. — ¿Nok? ¿Nik?

ALKONDARAS. — (Indaiez). ¡Bai! ¡Zeuk!

TXILIBRISTO. — Gixona, ¿ze aŕaidxo diñostazu? Amen dauz baruko lagunek, da eurek esango daue.

MIEL. — ¡Eh! ¡Itxixue oŕeri txe! Oŕek etxok ezer balidxo.

ALKONDARAS. — ¿Zeitxik esan bidxok oŕek iňoitxik pa?

TXILIBRISTO. — ¡Kantsa engo-nozu te oba da bakiel!

ALKONDARAS. — Ondiño oŕek okiko dau kontuen, ze berba esan dauen ba. ¡Nik etsat parkatukot!

BENITXO. — ¡Beno! ¡Beno! ¡Naikue da kustiňorik! I-a, Kosepa,

ekarí or zer dauen bia. (Gertatzen dabe Kosepa ta Antonik jan-edana. Lenen jaŕi beye mal ganean: efesakon bete okela egosari(gisadua), ainbat lauofitz gixon legez; gero, lau edontzi, guztien erabilizerako; pitxaf bi ardau; ogi andi bi... etc, Gixonen arteko batek ebakiko dau ogia, ardaua beste batek iplñiaz edontzielan. Jataldian, artu bel bakotxak okela zatio lauortzaren musturean eta gorputza auferantza zufundurik eta ogia lagun dala, jan bei. Arte-bitartean eta luzarotxuan ez da zaratarik be entzungo. Geroago, Kosepa ta Antonik erasoko dabe).

KOSEPA. — ¡Zoridxoneko gerie dala ta eztala, gauziek dako presidxue! ¡Odola balidxo dau edozer gauzek!

ANTONI. — ¡Da pagata be, gauzie topaten danien! ¡Ene alabie! ¡Iketzagas ikusi bi-dot txarto neure burue! Anuntziri dakotsat aska bete kendute ta eztaitx zelan pagako - tsaten. ¡Ondo gauz, ogorloko zabala partikarielako iketz sakue pagateko bagauz!

- KOSEPA. —(Geroxiago) | Gaur dau denporatxue, yan barik pet!
- ANTONI. —¡Alkañeri arpidxe ikusteko be, zelakue dakun!
- TXILIBRISTO. —(Janez). Gure andriek etxakik marmitxe be etxen.
- ANIX. —Sentelie baño gozu-au dau.
- KOSEPA. —¡Entzuixu, Antoni, aztu eiñ-dxast preguntetie! ¿Imie zelan dako zu be?
- ANTONI. —Obetotxuau dau. Oin sikeran arnasie artzieko be bagauz.
- KOSEPA. —¿Zer da oki dauena ba?
- ANTONI. —Lelau, plumunidxe sentidu deu, da on - dxatzu bidxotz - kolareko miñegaz *jaune il naixu*; da ¿zer pasadxako gero? Bidxotza atrapa-tzu plumunidxek, da *il etxatenien imie*!
- KOSEPA. —¡Ene, txarto on da orduen!
- ANTONI. —¿Txarto diñoztazu? Grasidxek aldieko medikueri, ostantzien mila bider *il-dxe on-gozan*, oraiñgoz.
- KOSEPA. —¡Bakitx bera kalabera andiko gixona dana!
- ANTONI. —Diruegaz be etsagu guk pagaten guri eiñ-dxoskun mesedie.
- KOSEPA. —¡Da, ze gazte dau bera gero!
- ANTONI. —Itxetxoridxen kontue pasaten yako areri: zañau ta ederáu.
- TXILIBRISTO. —(Janez). Kosepa, kosiñera yuen bi-zara Sotan etsera.
(Datoz bost edo sei ume, neskato ta mutil, atantzaile onen seme-alabak, Emoten deutse edaten ardaua ta ogi zati bat saldan igorritzta).
- KOSE. —(Bere umeari). ¿Zuri nok esan-tzu ona otorteko?
- UMEA. —Niri amak esan dost.
- KOSE. —Tire etsera ba.
- MIEL. —¡Itxi-dxok imieri! Etzi, txitxo, ardaue.

- KOSE. — Ez omon.
- MIEL. — Omoi-dxok ardaue imieri. ¡Zakatza olan goritzuko-dxok elai!
- KOSE. — ¡Esan dot, gero! Zeurieri omongo-tsazu zeuk guzun beste. ¡Ala! ¡Etsera emetik! (Doa negafez umea).
- ANTONI. — ¡Itxixu imieri! ¿Zelakue da berori? ¡Ori baño gauze txaraurik ezpo-tzu etxen, ondo zauz! (Beste umeak geldituko dire berton, Jolassten).
- KOSEPA. — Antoni, ¿aíñ asko dakotzue gixonak eta?
- ANTONI. — ¡Arek beti yabilzuz si me llego no m'alcanso! Pasa-dan astien berogeい eíiel baño eztost ekaí. Imientzako, ogitxeko.
- KOSEPA. — Gure gixonak eta, zazpi ogorloku en bat eiñgo daue.
- ANTONI. — Zazpi ogorloko batetik, da gero zeure maridxer-didxe... ¡Ene alabie, diruek auératuteko modue dakona!
- KOSEPA. — ¡Ay, Antoni, moduek obeto, gure artien!
- ANTONI. — ¿Zazpi ogorloko?.. ¡Ezta makala, zoñik ezpadakona!
- KOSEPA. — (Kutunkertz). ¡Zuk takozu!..
- ANTONI. — Miel, ¿zemateitxik saldu - tsazu areri andrieri a besegutxue?
- MIEL. — (Janariz agoa dabela). Pe-esta bitxik.
- ANTONI. — ¿Peseta bi? ¿Lau libreko besegue peseta bi? ¡Etsazu bestelako enpanadie omon! ¡Anpur bateitxik fanderuen dirue artun-zu, ene semiel
- KOSEPA. — Auri de geure gixonak egun baten eiñ-dxeuelakue: anpurek etsera be ekaí barik kuartilo bat ardautzik saldu Torónteruen.
- ARANTZALEA. — Anix, etxa ardaue. (Boin bel Anixek pltxafian egoan ondakiña).

- ANIX. — ¡Kitxul! ¡Este farol s'amatau! (Pitxero ipur-gora ipiñiaz).
- ANTONI. — Beste yaŕan okiko-zue ardaue.
- ANIX. — (Beste pitxafeko ardauez edontzia beteaz). Antoni, etzi zuri be ardaue. (Zufustada galanta edan ostean, egingo dau a... a... a, mustutá eskuagaz garbituaz).
- TXILIBRISTO. — ¡Oño! ¡Oŕek yakok koŕonta! ¡Eskonfie dako, txo, saman, eskonfie!
- ANTONI. — ¿Zeuk eztakixu edaten ela? ¡Nongue da maskarien arpidun orri!
- ANIX. — Eran zuk pe, Kosepa.
- KOSEPA. — Bai, burlezar ibiltxeko gero.
- ANIX. — Eran; ez kasurik ein oŕeri.
- KOSEPA. — (Edan bei anpur bat). ¡Eskeŕik asko!
- MIEL. — Benitxo... ¿egidxe da Trinketak oiñ be bafor baŕidxe etxen dauena?
- BENITXO. — Saldute dako bestie Sananderera.
- MIEL. — ¡Kontro! ¡Mutile da gero bera! ¿Enbrakasiñuek balidxo dauenagaz? ¡Makiñie bera pa-a birko-dxok len baño bi mili pe-esta geidxau.
- KOSE. — Bi mili peseta geidxau gitxienez makiñe utse; da gero, oren ganera galdearie ta guarda-kaolak.
- TXILIBRISTO. — ¡Olan dala, pa-a birko-dxok amar mili eriel baño geidxau!
- ANIX. — ¿Nongo amar mili eriel, gixona? Baitxe, baitxe, bi mili ogorloko be geidxau, bafora da-lez.
- TXILIBRISTO. — ¡Kontro! ¡Eztok makala! (Agertzen da Gaztañ-saltzailea, ankezur ganean olar txiki bat, eta mantar aftean gaztañek diar dieba).
- GAZTAÍN-SALTZAILEA. — (Atondorlik). ¡Gaztañe bero-beruekt!
- ÁRAINTZALEA. — Etxo-na, alabatxü, txiki batenak.

MIEL. — ¿Zemant omoten-zu txiki bateitxik?

GAZTAÍN-SALTZALEA. — ¡Amar!

MIEL. — Etxo-na amabi, ez trukutekuen. (Emoten deusto amabi gatz-tañe.)

ANTONI. — Txiki... ¿oñek be gerie dakoye-la?

GAZTA. — (Indaiez). ¡Ondo! ¡Niri amak esan dost ez omoteko geidxaul!

ARANTZALEA. — Truke au, alabatxu, ustela da ta.

GAZTA. — ¿Ni nau ela baruen?

ARANTZALEA. — ¿Areri zelan omon-tsazu be?

GAZTA. — Nik etzut omongo, ni enau baruen da. (Daa).

KOSEPA. — ¡Ikusten-zu gero bera! ¿Nongue da berori, Antoni?

ANTONI. — Matidhen alabieta yatzu ori. Danak yatzuz alako modukuek.

KOSEPA. — ¡Ene alabie, galduet dau beralako neskato bat ezta-kona! Kesuse... ¿guk zelako imiek dakuz be?

ANTONI. — ¡Bi-inke be! Baye, bera Matidhen alabie be alakue yatzu. ¡Entzun, Kosepa, zer eiñ zauen arek egun baten! (Biziго). Bota zauen, neskato zañentxue buskantz bat erosten denda batera, ta ekartzun zerikusizko lopa eder bat, lau pera pagata; da lapikuen sartun zauenien, koipe utse baño ezalez, ¿zer pasazan? eñementa yatzun zoridxonezko lopau, da azal utse baño etzun topa, lapikue gatzien ikusten yuen-zanien.

KOSEPA. — ¡Eñosoye, alabatxu, grashide guztidxe lapikuen lotu zan da!

ANTONI. — ¿Zer etxen dau berak orduen? Diñotso neskatueri ze: Alabatxu, erueixu au atzera dendara, ta esango-

tsazu dirue omoteko; au eztala buskentza, itsukidxeñ azala bañio ta.

KOSEPA. —(Bafez). ¡Aitxiaren! ¿Ikusten-zu bera gero? Da ¿dirue omontson atzera denderiek?

ANTONI. —¡Bai! ¡Dirue atzera omon! ¡Pentsa be etxiet! ¡Lekionien oki deu! ¡Pixuegaz betondue baltzitzu etsonien denderiek!

KOSEPA. —¡Meresidu oki deu, ori ezta modue ta! Olan ikasten batso imieri, popertsa urten birko daue beralako sargentuek.

ANTONI. —Esaixu ze, sargentue frimerakue yatzu a.

A B E S T I A

BATAK. —
 Din, don kandel
 bino moscatel
 por Miel, por Miel,
 ocho, muebe, Sanander.

Gori, gori ganga
 patrón de Galisia,
 patrón de Aragón,
 chíñin, chíñin, chón,
 una pulga y un ratón
 en las calles de Aragón,
 comiendo pan y salchichón.

(Abestiko izkin bakotxean erakutsi bei kofoan dagozen umeak, amainerako izkinian esanaz: «Zeu lo»).

OROK. —
 Din, don kandel
 bino moscatel

AÍANTZALEAK.

¡Ay ene! ¡Oy ene!
Agiñeko miñe
Medikueñe.

¡Ay ene! ¡Oy ene!
Agiñeko miñe
Medikueñe.

Erópak yeusi dire
din, din, din, balkoitxik bera,
lera, lera, lera,
balkoitxik bera, lindo,
lindo, lindo, lindo.

¡Ay ene! ¡Oy ene!
Agiñeko miñe
Medikueñe.

(Adoretsu).

Ay Susana, eři konfromi,
Yuen Mundekara, séntimo bi.
Ay Susana, eři konfromi,
Yuen Mundekara, séntimo bi.

¡Ay ene! ¡Oy ene!
Agiñeko miñe
Medikueñe.

Dxin, dxin, dxiboliň
sague palasan dabiň.
Nik eztakitx zer dan baye
manta luzie darabil.

¡Ay enel ¡Oy ene!
Agiñeko miñe,
Medikueñe.

Adoretsuago).

Ora or goiko
Areiztitxu baten
Kukubak umiak
Egin yozak aurten.
Kukubak egin,
Amilotzak yan,
¡Axe bere kukubaren
Zoritxaña zan.

¡Aupa, mutilak,
Gogor yantza-egin!
Mai onen gañian
Izteai eragin.
Biyotz alaya
Beti geuria,
Zirkin eta zirkin
Yardun atseden - baga.

(Azkeneko zati **au abestuko dabe iru edo lau bidar, bakotxian igituago. Txilibristok, bestek oyu, txalo ta mai ganeko tresnakin zerata-egiñaz, mai ganean egingo dau daniza zikin lotsagatizko bat, besoak goratu, belaunikatu ta artez zutunduten dala).**

E R A S K I Ñ A

Expresiones y modismos de la dicción bermeana⁽¹⁾

¡A bizarue! Exclamación de alegría.

Abuxe: Pececillo llamado pejerrey. En sentido traslático llaman así a los chiquillos sin arranque.

Adubidxe. Nombre de una barriada de Bermeo.

Agoniko kanpayen bidien imiñi. Amenaza de duro castigo.

¡Aguantako ete du! ¡Si aguantaremos!

¡Agur saleoso! Saludo de mujer a un joven.

¡Agur zeuri! Saludo en tono burlesco.

¡Aistie! Expresión que se aplica a individuo de escasas luces. Se emplea también despectivamente.

¡Aisti ori! ¡Tú, lindo!

Aidxene. Lugar del puerto en donde se amarran las lanchas.

Aidxeneko. Muchacho que recorre las lanchas, haciendo travesuras.

Aixaña. Gusana, lombriz de mar. Muchacha guapa.

Ala. Levantar el aparejo.

¡Alabatxu! Úsase para llamar a una mujer.

¡Alegiñ amen! Fórmula de juramento.

Alata be. Con todo empeño; de todos modos.

Akometidu. Aducir alguna razón; objetar.

Almike. Albóniga. Nombre de barrio.

Amañe. Rendirse en la pelea.

¡Amari eidxok! Insulto de bajo calibre.

Amaréko. Tanto, en el juego del mus; billete de cincuenta pesetas.

¡Amen dakot zure kontue! Expresión que, con la acción de golpearse la parte posterior, denota desprecio.

¡A moroi! *¡A gixon!* *¡A mutil!* Úsase para llamar.

Amogile. Anzuelero.

Amuzkidxe. Carnada puesta en el anzuelo.

¡An arma zalako masamorárik! Se emplea cuando se dá cuenta de algún lío o cuestión que se suscitó.

Andra batelez ibili. Andar una muchacha formal.

Anpurek. Tripas de merluza. A ellas tiene derecho el pescador que logre la pieza. Es plato apreciado en Bermeo.

(1) Todos estos términos los enunciamos tal como son pronunciados, para así hacer resaltar las tendencias elípticas y demás fenómenos fonéticos.

- Anpurtxu bateitzik.* Por un poco, a poco.
- Apaidxo.* Aparejo.
- ¡Apemarie!* Expresión de admiración y asombro.
- Apropos eñi.* Hacer algo de propio intento.
- Aráñe ekari barure.* Coger la pesca.
- Aráñez yositxe.* Lleno de pesca.
- Aráñ-májaro.* Peces de clase inferior, que comen la carnada del aparejo.
- Aráñe.* Pesca; individuo de malas cualidades.
- Arantza.* Tarea de pescar.
- ¡Aráidxot!* Equivalente a ¡mal rayo! Exclamación de extrañeza, de uso muy frecuente.
- ¡Arástoz!* Exclamación cuando se pierde ocasión de hacer algo provechoso.
- Aráste.* Pesca de arrastre.
- Arastaka ibili.* Vivir con penuria.
- Aritzatxu.* Nombre de un lugar de Bermeo.
- Arnaside artzieko ogoñ.* Estar fuera de algún cuidado.
- ¿Arpidxedako zu?* ¿Note avergüenzas?
- Artazidzek zoñoztu.* Murmurar; criticar.
- Askako,* Hospiciano.
- Asto.* Adivinadora.
- Atapostako atie.* Puerta de la entrada a casa.
- Atalde.* Lugar de Bermeo. Contracción de «Aralde», como puede comprobarse en documentos del siglo XVII.
- Atrapa.* Robar; alcanzar a alguno. También dicen *artapa*.
- ¡Atzera itxi!* Equivalente a «déjalo quieto!»
- ¡Atzez!* Exclamación despectiva.
- Auen kurtziegaz itxi.* Dejar a uno plantificado.
- Austekàntale.* Nombre de un cantón de Bermeo. (Arostegui-kantale).
- Azuñek txikitxu.* Amenaza de duro castigo.
- Barüen.* A bordo.
- Baruko gixona.* Tripulante.
- Baruko lagune.* Tripulante.
- Bastare,* Nombre de una barriada.
- Bastimento.* Provisión de boca (erd.)
- ¿Baztoz? ¿bazatoz? ¿Vienes?*
- Begizko.* Mal de ojo; afección proveniente de algún mal deseo.
- Begizkue eiñ.* Hacer los falsos conjuros para curar el mal de ojo. Estos conjuros o supersticiosos remedios consisten en cubrir con una manta al niño que por el mal deseo de alguna persona se encuentra enfermo. Luego recitan sobre él un sin número de oraciones, dichas generalmente en sentido inverso a como usa la Iglesia, al propio tiempo que con una sartén que contiene estaño derretido se hacen cruces y otros signos. Por último se vierte en una jofaina de agua el estaño contenido en la sartén y según las figuras que el metal produzca al solidificarse al contacto del agua quedará o no curado. Hay mujeres que gozan fama de ser en esto una verdadera especialidad.
- Begizkue etxeko modue.* Ser hermoso como para poder hacérsele mal de ojo.
- ¡Bestelaküe!* Equivalente a la palabra: ¡Vaya!

¡Bestelakue zauz! ¡Vaya lo que traes!
Begire. En espera.
Bekokidxe garbi oki. Ser honrado.
Belarri eskiñeko. Sopapo.
Berenue lango aixie. Viento que corta el cutis.
¡Bie yokozu! Amenaza.
Betondue baltsitzu. Herir en la mejilla.
Bietz aríidxe. Mal encuentro; tropiezo que produzca algún mal.
¡Bi-inke! (erd. ¡Bien qué) Úsase en sentido afirmativo.
Bile, (bilatzen). Encontrando.
Bidxortu gosiegaz. Tener hambre canina.
Bien ganera yeusteko berbie esan. Decir expresión muy insultante.
Biañezana oki. Tener necesidad.
Bidxotz kolarako miñe. Mal de estómago.
Bizkaño buño. Ser terco.
Bokarta. Anchoa.
Bosteko. Billete de veinticinco pesetas. Mano.
Bota. Enviar, arrojar.
Burlezar. Ser objeto de mofa.
Burue galdu te ogo. Estar ebrio.
Burue txarto ikusi. Verse en algún apuro.
Burue atrapa. Tener perdido el sentido.
Burue ariñe. Ser ligero de cascós; tener pesada la cabeza.
Buruko soidxe. Calva.
Dalefuertiek omon. Pegar azotes.
Dale kandela. Dar toda máquina al vapor.
Deidxerak botateko moduen ibili. Andar como si pronto fueran a caerse.

Desimule. Ocultar.
Deskide. Descuidarse.
Deskido. Descuido.
¡Demasiau! Se emplea asintiendo a lo que le dicen.
Demasekue. Exagerado.
Demiku. Barriada. «Demenigus».
¡Deñikadu zatoz! Se aplica al individuo que con poco motivo se enfada.
¡Deklarako nozu! ¡Me vas a declarar!
Desigualeko berbie esan. Decir alguna incongruencia.
Diñamitrien kontue pasa. Ocurrir lo que a la dinamita; volar.
Distraidamentue. Distacción.
Dirue auéreratu. Ahorrar.
Diruegaz be ezin paga. Estar tan reconocido a un favor que no pueda corresponderse.
Dolostie. Donostie.
Droga. Lío, enredo.
¡Duela fangoikuegaz! ¡Que se vaya con Dios! Se emplea en tono de repulsión.
Dantzaldidxa. Bailoteo.
Edozelako. De cualquier clase.
Egi purue. La pura verdad.
Eguerdidxe. Comida del medio día.
¡Eguno! Exclamación de extrañeza; sorpresa.
Eguneri tokaten yakona omon. Celebrar alguna festividad.
Enbeleko. Individuo apocado.
Enpike. Pegar una cosa a otra.
Eríme. Acercarse.
¡Erdu Tonpoire! Desafío para la pelea.
Erie. Ocación de proporcionarse alguna cosa.

- Eridxe.* Aflojar, echar los aparejos.
- Ereparo.* Compresa de lino saturado en aguardiente, que se suele poner sobre la boca del estómago.
- Eskonfa.* Esponja.
- Etxona, (Etxa-on).* Dame.
- Eskatza, (Eskaratza).* Cocina.
- Enkale.* Encallar.
- Eribera.* Lugar de Bermeo.
- Ertzile-kale.* Calle de Ercilla.
- Erremedidxo-kale.* Nombre antiguo de una de las calles.
- Ereiña-zubi.* Nombre de un lugar.
- Erosape.* Nombre de un lugar.
- Eskualdidxe.* El turno; la vez.
- Eskoitzera.* A la derecha.
- Estríbilo.* Chascarrillo.
- Eidxota.* Cansado.
- Enpanadie omon.* Dar una cosa en precio bajo.
- Etsegun.* Día en que no salen a pescar.
- Etxure baten.* Al parecer.
- Etxamoidxok.* No hagas caso.
- Esate baterako.* Para un decir; por ejemplo.
- ¡Ederto sagardaue!* Expresión con que se rechaza la ejecución de algún mandato.
- ¡Ezta makala!* Exclamación de asombro; extrañeza.
- ¡Ene alabie! ¡Ene semie!* Son de uso muy corriente.
- ¡Eindxit eze!* ¡Me dije!
- ¡Eskuori!* Para denotar desagrado.
- ¡Euridxek ieñ bitxuz!* Expresión corriente cuando se ve a un tipo ridículo.
- ¡Eutso amue!* Exclamación que expresa una idea de repulsión.
- ¡Eztakot bere konturik!* Equivalente a: ¡No me importa de él!

- ¿Enteniten zu?* ¿Lo comprendes? Lo tienen como muletilla.
- ¡Ene bada!* ¡Ene bada ta enie!
- Exclamaciones que denotan afectos intensos de dolor.
- ¡Esaixu ze!* Exclamación en tono afirmativo, asintiendo a lo que se oye.
- Fanderuen dirue artun.* Tomar en la reventa del pescado menos cantidad que la debida.
- Fiñien yokatu.* Proceder con toda diligencia; vivir con economía.
- Fronto baten.* En un arrebato.
- ¡Fardela! ¡Fardel ori!* ¡Falso! ¡más que falso! Úsase también en tono muy amistoso y con zalamería.
- ¡Fidxe zaitxez!* Equivalente a: ¡Fiate y no corras!
- Galdute sekuleko.* Irremisiblemente perdido,
- Garetan.* A todo vapor; caminar de prisa.
- Gaueko orduek arte.* Trasnochar.
- Gauzie gaúzie lez.* Abundancia.
- Gaztelu.* Barriada de Bermeo.
- Goñoto gogorien bixi.* Vivir en irreconciliable odio.
- Gosiek bidxortute.* Estar hambriento.
- ¡Guardabajo!* Término marino.
- Idxe.* Casi; a poco.
- Idxek eta.* Ya que.
- Ilbixiko.* Enclenque.
- Imini, (Ipiñi).* Poner.
- Inon ala.* Criticar de alguno.
- Inori ùkutu.* Herir la honorabilidad de alguno.
- Ime zantara.* Chiquillo desvergonzado.

Iñusentien papela egin. Hacer un desairado papel.

Ipizki! Estropajo que se usa para limpiar los hornos.

Ipizkidxori. Insulto.

Ime mokotidxe. Chiquillo desvergonzado.

Imientzako ogitxeko. Percibir poco; poquita cosa.

Irebazi. Ganancia, (verbo ganar).

!Í ñxeu! Exclamación muy corriente entre mujeres cuando ven maltratar a alguno.

Ime mantaŕak. Chiquillos traviesos.

Istindiko. Al momento.

Izkune. Costumbre.

Itsuki. Nombre de pez; cegato.

Itsumendidxen. Inocentemente.

Itz-sue (itxasoa). Mar. (Nótese la elipsis).

Itxasote. Salida al mar.

Itxetxoridxe. Gabiota.

Itxetxoridxen kontue. Suceder lo que a gaviolas que cuanto más viejas son más hermosas.

¡Itxi iñori! Exclamación usada en la pelea por el más débil.

¡Itxitazu bakien! Expresión con que se rechaza la discusión.

¡Itxi geldik! Amenaza.

Ixenta. Nombrar; pronunciar nombre de persona.

Ixilien. Proceder a ocultas.

Ixilekue. La cantidad que los pescadores reparten a ocultas de sus mujeres.

Yuen garie. Nos fuimos.

¡Jaune il ñaixut! Exclamación que denota gran sufrimiento.

¡Jaune miserikordidxen! (Como la anterior).

Kaixe. Quejarse. También: artesa, cómoda.

¡Kaixio! Saludo familiar; ¡hola! También se usa *¡Kaixio aspaldikue!*

Kala. Cala; paraje distante de la costa propio para pescar con anzuelo.

Kala-faltso. *Kala-baŕi.* Nombres de calas.

Kaŕera. Conversación, diálogo.

Kalba etxen. Quedar sin ir a la escuela.

Kalabera andiko gixona. Hombre de talento.

Kalinpan ibili. No dedicarse a ningún oficio.

Kaliek austen ibili. Andar vagabundo sin ir a la mar.

Kantsie. ¡Au de kantsie! Cansancio.

Kaela (karela). Orilla o borde de la lancha.

Kakalo-bide. Lugar de Bermeo.

¡Karatxo! Exclamación propia de mujer, para denotar asombro.

¡Kendu adi ortik! Para rechazar a alguno despectivamente.

Kikümera. Zambullirse de cabeza en el agua.

¡Kitxu gu! ¡Adios nosotros!

Kontuen oki. Tener en memoria.

Kontue ta erasoye eskatu. Exigir responsabilidades.

Komeni (konbeni). Convenir.

Konfidxantsamentien. Confiadamente.

Koitzado. Infeliz.

¡Koplak die oŕek. ¡Esas son excusas!

¡Kopla gitxi eixu! ¡Habla poco!

Kontue yo. Sacar la cuenta.

¡Kontro! Exclamación de asombro.

Konpondu. Arreglarse. *¡Eztie konponduten!* ¡No se entienden!

Koronta. Corriente de agua; del que bebe mucho vino se dice que tiene *koronta*, buenas tragaderas.

Korostokola. Pedazo de tabla con el que, para achicar el agua de las lanchas, vacían los diversos compartimientos que las varengas forman en la embarcación.

Kostera. Costera, tiempo que dura la pesca de bonito.

Kriela. Pedazo de tabla, de forma cuadrilonga, en que se colocan las tretzas.

¡*Kriskó!* Expresión que denota pequeño hurto. De uso muy corriente entre los chicos.

Krientsa-bako. Individuo mal educado.

Kustiño. Enfado, riña.

Kustiño-gure. Deseoso de lios.

Labaña. Navaja.

Lanbaza. Lampazo, estropajo cosido con unos clavos a un palo y con el cual limpian la lancha los marierdikos.

Latíñ esan. Decir algo confusamente.

¡*Lenguz!* Expresión corriente entre chiquillos para llamar a sus íntimos amigos o algo parientes.

Lixe. Lija.

Lixielez azurék igiri. Castigar con dureza.

Loidxe. Lonja.

Lopie. Morcilla de exageradas proporciones

¡*Lo que hay!* Se usa para denotar abundancia de comida.

Lotsa. Educación.

Lotsabizteko, lotsabako, lotsabage. Mal educado, mal educada.

Lotsagari. Vergonzante.

Lotu. Detenerse.

Maja-zale. Mujer que se viste con afectación.

Majo-ibili. Andar bien.

Mamaío. Insecto. Se usa también en tono insultante.

Makiñe bete. Expresión abundancial.

Maneja. Darse maña.

Manga-manga. Golpear.

Manga txoridxe atara. Cebarse a golpes.

Maridxie. El mareaje, una de las partes alicuotas en que dividen la ganancia obtenida.

Maridxerdi. Medio mareaje.

Maridxerdiko. Muchacho de medio mareaje. Es el encargado de cuidar y limpiar la lancha, así como de llamar de madrugada a los tripulantes de a bordo.

Maridxe lauren. Cuarta parte de un mareaje.

Maridxe mutue. La parte de la ganancia que reservan para repartir por las fiestas de Carnaval y Andramarias,

Marmitxé. Marmita: salsa de bonito aderezada con pimienta roja y de la cual se mantienen durante los días que están en la mar en la costera de bonito.

Miñe kanpora atarata ibili. Laborar en trabajo muy penoso.

Mandxunge. Manjua.

Masamorra. Amasijo hecho con cabezas de pescado y que se emplea de carnada para la pesca de la sardina.

Masamorrie yo. Preparar la masamorra.

- Masitxu.* Hacer papilla una cosa.
- Masidxe.* Amasijo hecho con raba o huevas de bacalao.
- Maskarie.* ¡*Maskari-ori!* Desvergonzado, descarado.
- Maskarien arpidxe oki.* Ser desvergonzado.
- Mariñuek baño obeto yantzitxe.* Estar vestido elegantemente.
- Matañaska; ¡Matañaski ori!* Expresión insultante.
- Maspasatuteko moduen on.* Un anciiano bien conservado.
- Matralé.* Mejilla.
- Matzikorta.* Nombre de un lugar de Bermeo.
- ¡*Matxilgo!* Expresión que se usa al hallar alguna cosa.
- Menga.* Vengarse.
- Miserikordidxe.* Llaman misericordia a la cantidad que en días de penuria obtienen a crédito, con el fin de subvenir esa necesidad.
- Mielga.* Nombre de un pez de ínfima calidad.
- Milargozko kontue.* Cosa extraordinaria.
- Momie.* Nombre de un pez.
- Morondo.* Una de las barriadas de Bermeo.
- Mosolo.* Morrudo.
- Montañesa.* Pescador venido de Santander, después de haber estado allí durante algún tiempo dedicado a la pesca.
- Moroyé.* Individuo. Se le llama también así al mozo que gana mareaje entero.
- ¡*Mux!* Expresión que denota negación. Este término, con la acción de pasar la mano por la boca y levantar
- los hombros, es muy usado cuando se quiere manifestar la escasez de pesca.
- Muxarra.* Nombre de un pez. También se le llama así al individuo que tiene muchas trampas.
- Nasta.* Confundirse.
- Naste.* Lío, enredo.
- Naidxauk.* Me estoy.
- ¡*Nik eztaitz!* Expresión corriente cuando no se quiere manifestar algo. Alteración de *nik ez dakit*.
- ¡*Nongue da berau!* Exclamación de desagrado.
- ¡*Nondik dator!* Exclamación en sentido peyorativo.
- ¡*Nor da berau!* (Como el anterior).
- Nopaitxe.* Alguno.
- ¡*Nopaitxien be!* Expresión que denota conformidad con lo que se dice.
- ¡*Nori etxentso orek pa!* De uso muy corriente cuando se ve uno castigado indebidamente.
- Obi (ogi).* Pan. (Nótese la tendencia al cambio de la *g* en *b*).
- Okarantza.* Nombre de una de las calas.
- Ogeiko.* Billete de cien pesetas.
- Odola balidxo.* Ser cara una cosa.
- Okasiño.* Intriga, pleito, riña.
- Okasiente.* intrigador.
- Okasiñue omon.* Provocar.
- Oki (euki).* Tener.
- Omontson otsagaz.* Con el golpe que le dió.
- Ondasuné.* Bienes de fortuna.
- ¿*Ondo deitxazu?* ¿Te parece bien?
- ¡*Ondo zauz!* Usado despectivamente.
- Ornidú.* Completar alguna cosa capaz de ser contada.

Olakorik! Exclamación de sorpresa.
Olesik eiñ barik yuen. Marcharse sin hacer caso.

Operak ikusko die. Se verán cosas trágicas.

Orantz! ¡Por ahí! se usa en tono despectivo.

Orék tako atsa! Exclamación despectiva.

Orék tako trentiné! ¡Qué falta de juicio tiene!

Orék tako brakakál! ¡Ese sí que tiene pretensiones!

Orék txakok koñontá! ¡Vaya unas fragaderas que tiene! Se dice de los bebedores.

Orostokidun. Embrujada.

¿*Ostuzu oidxez?* ¿Has robado o qué?

Otorko da beltie! ¡Ya vendrá otra ocasión! En tono amenazador.

Otsan pasiñue! A causa del rigor del frío.

Otxolo. Tuerto.

Ostu. Esconderse, ocultarse. También usan en su verdadero sentido de robar.

Palangre. Palangre. Es un cordel largo del que penden, de trecho en trecho, unos ramales con sus anzuelos, el cual se usa para pescar en parajes de mucha profundidad.

Panparoye. Flamante, fanfarrón; se suele aplicar a los mozos que son de buen ver.

Partile. Partija. Es el acto de dividir lo ganado en partes. Cada parte, ya dijimos, se llamaba mareaje.

Partiletako librue. Cuaderno de anotación de precio y peso del pescado.

Partiletse. Casa en donde hacen la partija.

Partikara. Bolsillo.

Papardo. Nombre de un pez.

Parte ezan. Tener participación en algo.

Pasa. Ocurrir, suceder.

Peleka. Peleando.

Pelekada. Pelea.

Pixo. (erd.) Peso.

Pixé. Pesar.

Pasakera. Suceso.

Pixo-kale. Barriada de Bermeo.

Plamie. Aderezar de carnada las terzas.

Platuxe. Lenguado.

¡*Politxo!* Término con que desdeñosamente se rehusa hacer algo.

Politxo ogon. Estar en buena posición.

Popertza. (erd. por fuerza)

Popá. Popa de la embarcación. Trasladativamente se usa para significar las posaderas.

Portale. Nombre de una barriada.

Potoró. Pitorro, pato de mar.

Pozan pozagaz. De puro contento.

Pozan pasiñue. A causa del gran contento.

Pronostiko. Calendario zaragozano.

Promesien yuen. Ir a cumplir la promesa o voto.

Puntue altsa. Tomar los puntos de la media.

Puntue yeusi. Perder los puntos.

Sagidxe. (saragie). Pellejo de vino.

Sakatza góritxu. Fortificarse

Saltzaidxo. Mar de fondo; lio, cuestión intringulada.

Santamañe. Nombre de barriada.

Sandxie artun. Tomar el turno, la vez.

Sapatuko. Merienda-cena que suelen preparar los sábados.

Sapotz. Cuello, pescuezo.

Saregiñé. Mujer que hace o compone redes.

Saregiñien. Haciendo redes.

Sáragoitxi. Nombre de un lugar.

Sentelie baño gosuau. Expresión con que se denota la bondad de un guisote.

¡Sentele gorídxo! Exclamación que denota enfado.

Setentsidxe atara. Amenaza de castigo.

Sikeran. (erd. si quiera).

Sin masien itxi. Dejar a uno sin complacerle.

Soidxe. Tronco despelajeado de fresno, como de 60 cm. de largo por 20 de diámetro, sobre el que colocado a la borda deslizan los aparejos de pescar merluza.

Soidxe labaná. Calva.

Soja. Soja: mal sonido de la moneda.

Soñeko sapatiegaz yo. Expresión muy corriente en riña de mujeres.

Satsalez. Abundantemente.

Taidxo. Maña, habilidad.

Taidxo bakue. Individuo incapaz, sin modo para nada.

Tala-bide. Nombre de un lugar.

Talagotxi. Barriada, la más casiza de Bermeo.

Taraska. Llaman así a la estatua de la fuente del portal de San Francisco.

¡Taraskien arpidun orit! Expresión insultante.

Tartekue ezan. Ser de los intrigantes.

¡Teñasto! Insulto: ¡Tiñoso!

Terreste kasa txakuré. Expresión insultante que se aplica a todo el que no se dedica a la pesca.

Tertza. Aparejo de pescar besugo: consta de un largo cordel pendiente del vértice de una baliza flotante y del que de tramo en tramo cuelga un anzuelo. Propiamente es el aparejo del palangre. (Véase Tuntuxé)

Tertzie erídxo. Arriar la terza. Traslativamente llaman así al acto de deponer.

Tertzie plamie. Aderezar la treza con carnada fresca.

Teleridxek. Nombre de un lugar.

Tietú. Estirar.

¡Tire orántzau! Expresión que se usa en tono jocoso.

Testamentu bako eridxotzie atara. Amenaza de un pronto y duro castigo.

Toká. Corresponden en el reparto.(erd. tocar).

Tole. Nombre de un pez. Se aplica también a hombres cachazudos.

Tonpoi. Nombre de un lugar.

Topa. Encontrar.

Toróntero. Nombre de un lugar.

Tragolá. Marco de madera en el que arrollan los cordeles de los aparejos de merluza.

Tramayé. Nombre de pez. Se aplica también a los individuos que son insensibles a todo.

Trentiñé. Juicio.

Trentiñ - bako. Persona falto de juicio.

Truké. Cambiar una cosa por otra.

Tuntuxé. Baliza del palangre. Es un flotador de hojalata de forma cónica y de cuyo vértice pende la terza sumergida en el agua.

Txalüpe. Lancha.

Txalüpe neskatile. Mujer encargada del suministro de cuanto se nece-

sita para pescar y de llamar de madrugada a los tripulantes de la lancha. Es de lamentar se haya perdido la costumbre que antiguamente había de invocar el nombre de Dios al llamar a cada uno de los pescadores, frenie a sus casas. Suelen haber en cada lancha dos de estas mujeres y perciben un cuarto de mareaje.

Txalipetse. Lonja o taberna en donde se reunen para hacer la partida.

Txalipetseko. Comida con que celebran el acto de la partida. Sería de desear desapareciera esa costumbre que, además de lo ridículo que resulta, ha degenerado en algunos en verdadera orgía.

Txarro sārta. Salir mal un negocio.

Txibitxe. Nombre de un lugar.

Txilimanko. Nombre de una de las calas.

Txitxite. Instrumento para hacer cordeles. También se usa para expresar el lugar donde se hacen los cordeles.

Txitxola. Pedazo de madera de forma cónica con el que arrollan los hilos para hacer el cordel.

Txiste. Arpón.

¡Txitxo! ¡Txotxo! Para llamar imperativamente.

Txitxotxu. En tono cariñoso.

¡Txo! Para llamar simplemente.

Txokue. Buen hallazgo.

Txoroporo. Charlatán.

Txurupiñek ikusi. Presenciar alguna pelea o riña de mujeres.

Uger ibili. Nadar.

Uger egunek. Días en que se puede nadar. De costumbre inmemorial, estos días suelen ser desde el día San Juan a la festividad de Santa Eufemia, en que parece se cierran las velaciones, a no ser para algunas Maintxones, que con sus maletas bajo el brazo suelen ir a bañarse al Tompón menor.

Uriko. Hospiciano.

Urleīn lekuten. En determinado sitio.

Urdeñena. Compresa de lino empapado en aguardiente que se suele poner sobre la boca del estómago.

Urunguen. Hace pocos días.

Uste bako gauzie. Ocurrir algo inesperado.

!Utz omon! Dejar. Se usa en sentido amenazador, como si se dijera: ¡no me toques!

Uxuxo. Gallineta de mar.

Uxuxue dalakuen potoruek urten. Creyendo ser una cosa resultar otra.

¡Zantara! ¡Zantar ori! Inmoral, desvergonzado. También se aplica a cosa que no es de agrado.

¡Zarata geidxau ez eiñ! ¡No charles más!

Zarkeri. Cosa propia de mayores.

¡Zauz! Expresión de desprecio. Contracción de zagoz.

¿Zeitxik eta porqué? ¿Porqué razón?

¿Zelakue da berori? ¿Quién es ella? De uso frecuente entre mujeres.

¿Zemai yoten dau? ¿Cuánto sale la cuenta?

¿Zer dakar beronek? Para rechazar a alguno.

¿Zer pentzaten dona? ¿Qué te crees?

Lluido de mujer a mujer.

Zepaitxe. Alguna cosita.

Zeuzeitzik. Por alguna razón.

Zeuen begire. En vuestra espera.

¿*Zetan gauz be?* Expresión con que se anima a realizar alguna cosa.

Zoramendi. Riesgo de grande mal.

¡*Zoridxoneko!* Exclamación de dolor.

Zora lepuen. Tener deudas.

Zořez ondatute. Estar lleno de deudas.

Zořez atsitzute. (Como la anterior).

Zořez yositxe. (Lo mismo que los anteriores).

Zor-zára. Deuda atrasada. Es costum-

bre que, al hacer la partija, se reserve alguna cantidad para responder a la misericordia, o sea al adelanto que en tiempo de escasez se hace a la Cofradía, para repartir entre sus cofrades, y al no poder responder a esa deuda llaman tener deuda atrasada. (*Zor-zára*).

¡*Zuez ortik!* Expresión de desprecio.

Zurtute itxi. Dejarle turulato.

¡*Zu takozu atsa!* Vaya unas pretensiones que tienes!

¡*Zu takozu trentiñé!* ¡Qué poco juicio tienes!

II

ERASKINA

Significación de algunos términos desconocidos de gran parte de lectores a quienes esta obra va dirigida

Abeslari. Cantor.

Abesti. Canto.

Abots. Voz, acento.

Abots-beteaz. Con entonación solemne.

Adirazten. Comentando.

Adoretsu. Animado; brioso.

Agefaldi. Tiempo de la aparición.

Agerkai. Testimonio, prueba.

Agerkide. Personajes de la representación, actores.

Agertoyal. Telón.

Agertoki. Escenario.

Aizeki. Soplador.

Alakotu. Imitar.

Aldakera. Transición, mutación.

Aldizka. Alternativaente, de vez en vez.

Alkafizketa. Diálogo.

Aizkofa. Arrogante.

Amogile. El que hace anzuelos.

Ankazur. Tibia.

Antzerki. Comedia.

Antzerki jal. Función de teatro, representación teatral.

Antzeztu. Representar.

Antzoki. Teatro.

Apainketa. Decoración.

Ariketa. Ocupación, trabajo.

Afaun. Remo.

Artelazki. Corcho.

Artezkari. Director.

Artu-agerkai, Recibo.

Aspertu. Aburrirse, cansarse.

Azartu. Atreverse.

Azken-zapia. Telón de fondo.

Auzo. Barrio, vecindad.

Azken-ertz. Rincón.

Baimen. Consentimiento. Licencia.

Bakafizketa. Monólogo.

Baldi. Tapadera.

Bafegaiti. Ridículo.

Bafez. Riendo.

Bazkide. Socio.

Begirazale. Mirón.

Benetazunez. Con seriedad.

Beregain. Aparte, por su cuenta.

Bereziz. Particularmente, privadamente.

Birtsaltzaile. Revendedor.

Biziго. Vivamente.

Bizkar. Espalda.

- Bizikera.** Manera de vivir.
Biufi. Torcido, perverso.
Buru-soil. Calvo,
Bufukarl. Pendenciero.
- Doniene.** Llaman así en Bermeo al día San Juan.
Diru-zarpel. Bolsa de dinero.
- Edontzi.** Vaso.
Egalun. Festón.
Erabagi. Sentenciar, resolver un problema.
Eragotzen. Interrumpiendo.
Erasi-astunekoa. De hablar tardeo.
Eraso. Ayudar a decir, acometer.
Erasten. Hablando, conservando.
Eratu. Componer, arreglar.
Efesakon. Cazuela.
Erdiki. Medianamente.
Ezkil. Campana, esquila.
Eskintza. Ofrenda, dedicatoria.
Eskutitz. Carta.
Espartzaski. Capazo (Cesto de esparto.)
Espeka. Palanca, barrote de hierro.
Etxe-zain. Mayordomo.
Ezeskeri. Desprecio.
- Galartzu.** Cinta, galón.
Gertaldi. Momento de un suceso, ocasión, acto.
Gertu. Preparar.
Goiz-beranduan. Cerca del mediodía
Gona-maskal. (Gona-ertz). En Bermeo llaman al ribete o fimbria de la falda.
Goroikitegi. Cordelería.
Gotzain. Obispo.
Idazti. Libro.
- Idatzi.** Escribir.
Idatzi-oar. Apunte.
Igi. Movimiento.
Igigun beroaz. Con pasión, con ímpetu.
Igordi. Sacudir.
Igortzi. Untar.
Ikastola. Escuela.
Ikusari. Regalo.
Ikusle. Espectador.
Ingi. Papel.
Inguafazti. Cuaderno, libreta.
Ingufti. Hoja de papel.
Ingufti. Folleto.
Irakufti. Leer.
Irarkola. Imprenta.
Irudi. Imagen, semejanza.
Iruzkinle. Comentador.
Ifibafe. Sonrisa.
Ifigafi. Ridículo, irrisorio.
Iskindegia. Gallinero, caponera.
Itobear. Sofoco, ahogo.
Itsuaufeko. Lazarillo.
Itxasari. Moreaje. Cada una de las partes en que dividen la ganancia que sacan del mar. Los pescadores lo enuncian con el nombre de **maridxie**. El término itxasari nos ha parecido el más apropiado.
Izkin. Sílaba.
Izkika-irakufti. Leer deletreando.
Ixilti. Sigiloso, silencioso.
Ixurtzen. Derramando, vertiendo.
- Jaso.** Levantar.
Jazo. Suceder.
Jolasten. Divirtiendo, jugando.
Jolantzerki. Juguete, cómico.
Jostatzen. Recreándose, divirtiéndose.
Joski. Máquina de coser.

Kale-mustuf. Cantón.	Otar. Cesto, banasta.
Karmeldaf. Carmelita.	Otoizka. Rezando, suplicando.
Kankilloi. Botellón, garrafón. (Término bermeano).	Otoizkile. Suplicante.
Kemendu. Esforzar, tomar fuerzas.	Oyu. Aclamación, grito.
Kolko. Seno. (Cavidad del pecho).	
Kutunkeriz. Con zalamería.	
Lauortz. Tenedor.	Sabai. Techo.
Lekaime. Monja.	Saneuri. Precio.
Lepoker. Corcovado.	Sapotz. En Bermeo llaman así al pescuezo: <i>sapotzetik artu</i> , cogerle del pescuezo.
Loidxe. Lonja. (Término bermeano).	Sarkerkeriz. Persuasivamente.
Lotsařen. Avergonzado. Así dicen en Bermeo.	Seaska. Cuna.
Lufaspil. Palangana, barreño.	Sorki. Rodete.
Lufiñontzi. Buque de vapor.	Sugain. Campana de la chimenea.
Lusagar. Patata.	Sumatz. Tenazas.
Mafa-mafa. Murmurar.	Surzapi. Pañuelo moquero.
Margoztu. Pintar.	Susmo. Recelo, sospecha, barrunto.
Mantaf. Trapo.	
Mordotu. Arracimarse.	Tefin. Vasija de hojalata de forma cilíndrica.
Muskitsu. Mocos.	Topez-egin. Tropezar. Así dicen en Bermeo.
Muskil. Troncho de pera o manzana.	Txanpoi. Moneda.
Muskildxu. Entumecerse.	Udate. Época de verano.
Olde. Humor.	Zakil. Verga.
Okela - egosaria (gisatua). Carne guisada.	Zapi. Trapo, paño.
Oldozkor. Pensativo.	Zematzaile. Amenazador.
Oldozten. Pensando, discurriendo.	Zenbakun. Cuenta, problema aritmético.
Orapiño. Nudo.	Zenbatu. Contar.
Ordaindu. Pagar.	Zefapo. Cerradura.
Ordezkari. Sustituto, representante.	Zezeil. Febrero.
Orolgari. Memorable, añoranza.	Ziñutsu. Gestero.
Ofi. Hoja.	Zufustada. Trago, sorbo.

ARKIBIDEA

ARKIBIDEA

ORIALDEAK

ESKINTZA	5
IRAKURLEARI ZERBAIT	7
TOÓRONTERUAN (lenengo gertaldia).....	9
TOÓRONTERUAN (biga��en gertaldia).....	29
DONIENE BESPERAKO BELENTZIREN POZAK	49
ZORGINKERIBAKO EPAIA.....	65
JONDO PENTZATEN ZAUZI.....	83
PITXAR BETE UR.....	91
TXAL��PETSIEEN	99
ERASKI��A I	133
ERASKI��A II	147

RICK
0-18

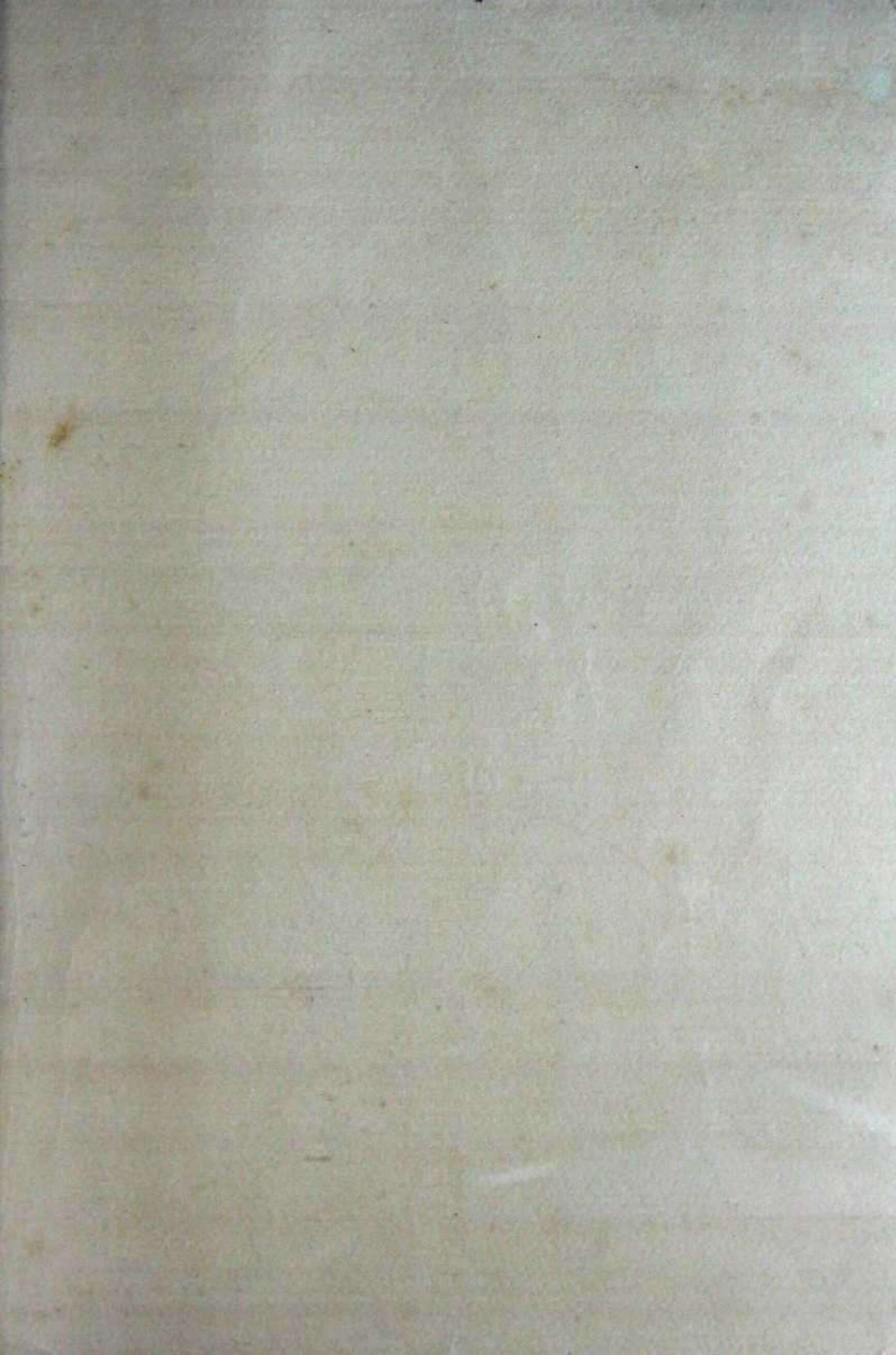
2.95

9654

31

AKIDIA

AKIDIA, THE MUSEUM

GAUDEKA - REN IRAKOLBA
BERMEO. — Bizkaya
